

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 42

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54
10 februarie 2011

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	I Rezoluții, recomandări și avize	
	REZOLUȚII	
	Comitetul Regiunilor	
	A 87-a ședință plenară din 1 și 2 decembrie 2010	
2011/C 42/01	Rezoluția Comitetului Regiunilor privind prioritățile Comitetului Regiunilor pentru anul 2011 pe baza programului legislativ și de lucru al Comisiei Europene	1
	AVIZE	
	Comitetul Regiunilor	
	A 87-a ședință plenară din 1 și 2 decembrie 2010	
2011/C 42/02	Aviz prospectiv al Comitetului Regiunilor pe tema „Planul de acțiune al UE privind energia 2011-2020”	6
2011/C 42/03	Avizul Comitetului Regiunilor privind politica climatică internațională post-Copenhaga	12
2011/C 42/04	Avizul Comitetului Regiunilor privind consolidarea coordonării politicilor economice	19

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Numărul informării</u>	<i>Cuprins (continuare)</i>	<i>Pagina</i>
2011/C 42/05	Avizul Comitetului Regiunilor privind integrarea socială și economică a romilor în Europa	23
2011/C 42/06	Avizul Comitetului Regiunilor privind eliberarea potențialului industriilor culturale și creative	28
2011/C 42/07	Avizul Comitetului Regiunilor privind cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale pentru a sprijini strategia Europa 2020	32
2011/C 42/08	Aviz din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor privind rolul autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a strategiei în materie de sănătate pentru perioada 2008-2013	38
2011/C 42/09	Avizul Comitetului Regiunilor privind politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013	43
2011/C 42/10	Avizul Comitetului Regiunilor pe tema „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei – plan de acțiune pentru punerea în aplicare a programului de la Stockholm”	49
2011/C 42/11	Avizul Comitetului Regiunilor privind punerea în aplicare a inițiativei parteneriatului estic în Belarus și dezvoltarea cooperării între autoritățile locale și regionale din Belarus și din UE	54
2011/C 42/12	Avizul Comitetului Regiunilor privind punerea în aplicare a inițiativei parteneriatului estic în Armenia și dezvoltarea cooperării între autoritățile locale și regionale din Armenia și UE	59
2011/C 42/13	Avizul Comitetului Regiunilor privind administrația locală și regională din Ucraina și dezvoltarea cooperării dintre Ucraina și UE	64

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

A 87-A ȘEDINȚĂ PLENARĂ DIN 1 ȘI 2 DECEMBRIE 2010

Rezoluția Comitetului Regiunilor privind prioritățile Comitetului Regiunilor pentru anul 2011 pe baza programului legislativ și de lucru al Comisiei Europene

(2011/C 42/01)

I. BUGETUL PE 2011 ȘI CADRUL FINANCIAR MULTIANUAL AL UNIUNII EUROPENE DUPĂ 2013

COMITETUL REGIUNILOR

1. face apel la cele două componente ale autorității bugetare în sensul ajungerii cât mai rapide la un acord privind bugetul pe 2011, astfel încât angajamentele asumate de Uniunea Europeană și mai ales de statele membre, în special prin Tratatul de la Lisabona și în contextul perspectivelor financiare 2007-2013, să poată fi îndeplinite;

2. evidențiază importanța crucială a efectului de pârghie exercitat de bugetul european asupra strategiei de relansare a economiei europene și a finanțării investițiilor structurale destinate autorităților regionale și locale, care constituie vectorii principali de coeziune economică, socială și teritorială în UE;

3. este convins că dificultățile întâlnite în cadrul negocierilor privind bugetul pe 2011 scot în evidență necesitatea unei reforme a sistemului de resurse proprii, în vederea reducerii contribuțiilor statelor membre prin înlocuirea treptată a resurselor proprii provenite din TVA cu una sau mai multe noi resurse proprii; în acest sens, îndeamnă Comisia să ia în considerare în continuare posibilitatea de a utiliza, în acest scop, veniturile provenite dintr-o taxă pe tranzacțiile financiare sau activitățile financiare, din comercializarea cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, dintr-o taxă pe traficul aerian, dintr-o TVA europeană separată sau o parte a veniturilor provenite dintr-o taxă pe energie sau din impozitul pe profit;

4. îndeamnă în mod special autoritatea bugetară să traducă în termeni bugetari cerințele Strategiei Europa 2020 pentru ultimii ani ai programării multianuale 2007-2011, sub aspectul finanțării inițiativelor emblematice, precum și să asigure o tranziție corespunzătoare către programarea multianuală după 2013;

5. menționează din nou certa valoare adăugată pe care o prezintă cofinanțarea europeană a strategiilor în favoarea ocupării forței de muncă, creșterii durabile și solidarității în orașe și regiuni și subliniază, în contextul puternicelor presiuni la care sunt supuse fondurile publice, că finanțele locale și regionale constituie două treimi din investițiile publice din UE;

6. salută reasumarea de către Comisia Europeană a propunerii de stabilire a duratei cadrului financiar la 10 ani, cu o revizuire intermediară (5+5), și pune accent pe necesitatea asigurării unor mecanisme de flexibilitate și de sincronizare, pentru a favoriza utilizarea optimă a bugetului european;

7. salută propunerile Comisiei Europene de (1) elaborare a unui contract de parteneriat pentru dezvoltare și investiții între Comisie și fiecare stat membru în vederea aplicării programelor naționale de reformă, contract care să demonstreze angajamentul partenerilor la nivel național, regional și local, precum și de (2) instituire a unui cadru strategic comun, pentru a spori coerența politicilor UE în scopul îndeplinirii obiectivelor Strategiei Europa 2020. Aceste propuneri sunt în consonanță cu abordarea care stă la baza propunerii CoR referitoare la pactele teritoriale.

II. VIITORUL POLITICII DE COEZIUNE

COMITETUL REGIUNILOR

8. va menține, în răspunsul său la cel de-al cincilea raport privind coeziunea, precum și în analiza viitoarelor propuneri legislative și în negocierea viitoarelor perspective financiare, toată presiunea politică pe care o exercită în sprijinul unei politici de coeziune puternice și ambițioase după 2013, accesibilă tuturor teritoriilor europene; respinge, prin urmare, orice

formă de renaționalizare – fie și parțială – a acestei politici, precum și orice formă de sectorializare a bugetului Uniunii în detrimentul politicii de coeziune;

9. subliniază contribuția politicii de coeziune la punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020, reamintind totuși că rațiunea sa de a fi, înscrisă în tratat, constă în asigurarea coeziunii economice, sociale și teritoriale a întregului teritoriu al Uniunii; își exprimă așadar dorința ca fondurile structurale să nu fie percepute ca o simplă sursă de finanțare a inițiativelor emblematiche ale strategiei și face un apel la consolidarea dimensiunii teritoriale efective a acestei strategii, în special prin punerea în practică a unor „pacte teritoriale”;

10. având în vedere dezbaterile în curs privind corelarea alocării fondurilor structurale cu respectarea Pactului de stabilitate și de creștere de către statele membre, își exprimă îngrijorarea profundă în ce privește condiționările propuse pentru a fi aplicate la nivel local și regional; localitățile și regiunile nu pot fi responsabile de incapacitatea instituțiilor naționale de a îndeplini criteriile macroeconomice sau de a pune în aplicare în mod corect normele UE și nu ar trebui penalizate din cauza acestei incapacități;

11. își reafirmă angajamentul de a transforma coeziunea teritorială într-o realitate concretă, mai ales pentru a obține un echilibru mai bun în relația dintre zonele rurale și centrele urbane, precum și de a asigura o mai bună luare în considerare a dimensiunii teritoriale a politicilor sectoriale ale UE și regretă, în acest context, faptul că nici până în prezent Comisia Europeană nu a răspuns apelului său de a elabora o Carte albă privind coeziunea teritorială;

12. se așteaptă la o anumită flexibilitate în momentul punerii în practică a alocării fondurilor structurale după 2013;

13. susține menținerea unui obiectiv ambițios de cooperare teritorială, înzestrat cu resurse financiare suficiente;

14. reiterează că strategia de redresare în urma crizei ar trebui să se concentreze asupra unei noi calități a creșterii și să țină seama de dezbaterile „Dincolo de PIB”; regretă, în acest sens, că programul de lucru al Comisiei nu reflectă solicitarea CoR de a utiliza indicatori complementari în procesul de decizie privind politicile comunitare și de evaluare a acestora, indicatori care să măsoare mai exact progresul înregistrat în ceea ce privește îndeplinirea în mod durabil a obiectivelor sociale, economice și de mediu;

15. își exprimă surprinderea pentru faptul că din programul de lucru al Comisiei lipsește raportul privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 privind GECT; se angajează, pe baza rezultatelor consultării lansate de CoR pe această temă, precum și a concluziilor unui aviz specific, să participe activ la revizuirea regulamentului menționat, în special prin crearea unei rețele interactive a autorităților locale și regionale care să se implice în acest domeniu.

III. CĂTRE O REGLEMENTARE INTELIGENTĂ

COMITETUL REGIUNILOR

16. își propune să dezvolte și să intensifice colaborarea cu parlamentele și guvernele naționale și regionale, în cadrul mecanismului de avertizare timpurie;

17. își va publica primul raport anual privind subsidiaritatea în primăvara lui 2011, acesta urmând să fie integrat în raportul anual privind subsidiaritatea și proporționalitatea adoptat de Comisia Europeană;

18. în vederea îmbunătățirii mediului de reglementare, Comitetul invită la elaborarea de evaluări de impact europene mai preocupate de aspectele teritoriale și propune să contribuie la evaluările de impact ale Comisiei Europene; de asemenea, intenționează să creeze mecanisme care să ajute la evaluarea ex-post a legislației în vigoare, în special prin analizarea modului în care legislația UE este pusă în aplicare la nivel local și regional;

19. salută consolidarea cetățeniei UE prin intermediul inițiativei cetățenești europene, care poate ajuta la apariția în rândul cetățenilor a unui sentiment de „asumare” a Uniunii Europene și de identificare cu aceasta; este gata să contribuie la punerea în practică a inițiativei prin activități de conștientizare, prin încurajarea dezbaterilor pe marginea inițiativelor în curs sau a celor care s-au bucurat de succes, precum și prin sprijinirea inițiativelor celor mai importante din perspectiva CoR și a autorităților locale și regionale;

20. are intenția de a continua să dezvolte o cultură europeană a guvernării pe mai multe niveluri (GMN) și va lua ca reper Cartea albă privind GMN în vederea evaluării punerii sale în practică și a monitorizării situației sale în Uniunea Europeană.

IV. GUVERNANȚA ECONOMICĂ

COMITETUL REGIUNILOR

21. susține intenția Comisiei Europene de a consolida guvernarea economică a UE și de sporire a coordonării politicilor economice și fiscale; cu toate acestea, se declară ferm împotriva oricărei propuneri care ar duce la o întrerupere a finanțării în cadrul politicii de coeziune din cauza nerespectării de către statele membre a prevederilor Pactului de stabilitate și de creștere;

22. își manifestă aprecierea față de progresele înregistrate până acum în domeniul reglementării financiare și salută planificarea cu anticipație de către Comisie a etapelor de finalizare a reformei și, în special, principiul de modificare a reglementării privind agențiile de rating de credit, pentru a reduce dependența excesivă a instituțiilor financiare, a investitorilor, a debitorilor și a organelor publice de ratingul de credit și pentru a remedia lipsa concurenței între agențiile de rating; totuși, regretă că Comisia nu a luat în considerare solicitarea Parlamentului European⁽¹⁾ de a lansa un studiu de fezabilitate și de impact privind crearea unei agenții europene de rating de credit publice și independente.

⁽¹⁾ A se vedea punctul 60 din Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 privind criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (raport la jumătatea perioadei).

V. EUROPA 2020

COMITETUL REGIUNILOR

23. este convins că, pentru a înainta pe calea unei creșteri economice inteligente, durabile și incluzive, UE trebuie să pună în aplicare Strategia Europa 2020 în parteneriat cu autoritățile locale și regionale;

24. în consecință, propune să se instituie pacte teritoriale în toate statele membre, ca instrumente de sporire a asumării politice a Strategiei Europa 2020 la nivel național, regional și local. Pactele teritoriale ar trebui să fie un mecanism de sprijin pentru elaborarea și punerea în practică a programelor naționale de reformă, ca și a celor șapte inițiative emblematiche din cadrul Strategiei Europa 2020;

25. se angajează să publice anual, înaintea Analizei anuale a creșterii (Annual Growth Survey), un raport de monitorizare a modului în care este pusă în aplicare Strategia Europa 2020 din perspectiva autorităților locale și regionale;

A. Creșterea inteligentă

26. subliniază că autoritățile locale și regionale, prin natura lor, se află în prima linie în ceea ce privește aplicarea Agendei digitale; dorește să joace un rol activ în realizarea principalelor obiective de performanță extrase din cadrul de analiză comparativă; așteaptă cu interes următoarele inițiative legate de e-guvernare, e-sănătate, accesul la banda largă, incluziunea socială și conectivitatea zonelor rurale și izolate, protecția datelor și informatizarea operelor culturale;

27. subliniază importanța implicării autorităților locale și regionale în realizarea unei Uniuni a inovării și a unei politici industriale coerente pentru Era Globalizării și așteaptă cu interes să facă propuneri concrete în viitorul apropiat;

28. este surprins să constate că propunerea legislativă privind cel al 8-lea Program-cadru al UE (PC8) pentru finanțarea cercetării după 2013 nu este cuprinsă în inițiativele strategice ale Comisiei Europene pentru 2011; își afirmă angajamentul de a prezenta o contribuție la documentul orientativ elaborat de Comisie în cadrul pregătirii PC8;

29. subliniază necesitatea coordonării acțiunilor între toate nivelurile de guvernare, pentru a sprijini IMM-urile să consolideze legăturile dintre cercetarea fundamentală și cea aplicată; salută măsurile menite să lanseze și să sprijine inițiativele în domeniul creativității și inovării;

30. subliniază că obiectivele inițiativei „Tineretul în mișcare” nu vor putea fi atinse decât în parteneriat cu autoritățile locale și regionale, precum și cu asociațiile și organizațiile de tineret;

31. salută intenția Comisiei Europene de a stabili o agendă nouă pentru învățământul superior și sugerează să se îmbunătățească legătura dintre educația și formarea profesională de nivel înalt și învățământul superior;

32. consideră că este esențial pentru Comisia Europeană să prezinte o inițiativă legislativă privind noile competențe și să abordeze tema abandonului școlar timpuriu și tema validării învățământului non-formal și informal; așteaptă cu interes să examineze Agenda „Noi competențe pentru noi locuri de muncă” și subliniază necesitatea urgentă de a adapta competențele și programa școlară ale forței de muncă astfel încât acestea să anticipeze schimbările și să răspundă nevoilor angajatorilor;

B. Creșterea favorabilă incluziunii

33. înțelege să participe activ la Platforma europeană de combatere a sărăciei și să vegheze la implicarea autorităților locale și regionale, pentru a dezvolta, în continuarea Anului european, o abordare integrată și teritorializată a combaterii sărăciei și excluziunii sociale;

34. salută anunțul Comisiei referitor la lansarea în 2011 a unei Cărți albe privind pensiile, care ar permite o cooperare mai strânsă între statele membre; recomandă ca orice propunere în domeniu să fie însoțită de evaluări de impact corespunzătoare asupra autorităților locale și regionale, deoarece acestea reprezintă cel mai mare angajator din sectorul public în Europa și gestionează schemele de pensii suplimentare pentru personalul propriu;

35. susține intenția Comisiei de a prezenta în 2011 o nouă propunere cu privire la Directiva privind timpul de lucru, care să acopere chestiunea clauzei de neparticipare, cât și cea a timpului de lucru la cerere. În calitate de angajatori din sectorul public, este deosebit de necesar pentru autoritățile locale și regionale să poată face evaluări pe termen mediu ale impactului viitoarei legislații comunitare asupra modului în care ele își gestionează resursele umane;

36. salută intenția Comisiei de a prezenta o inițiativă legislativă în 2011 privind detașarea lucrătorilor, care să modifice Directiva 96/71/CE pentru a asigura respectarea reală a drepturilor lucrătorilor detașați și tratamentul egal al tuturor lucrătorilor la locul de muncă și al tuturor întreprinderilor și pentru a clarifica obligațiile întreprinderilor și autorităților naționale, regionale sau locale;

37. face apel ca obiectivele de sănătate să fie incluse în Strategia Europa 2020 în vederea realizării unei dezvoltări inteligente și echilibrate, care să ajute la combaterea excluziunii sociale;

38. consideră că ar trebui să se investească mai mult pentru a ajuta autoritățile locale și regionale să reducă inegalitățile în materie de sănătate din Europa; Comitetul are în vedere recurgerea la „indicatori de viață sănătoasă” sau abordările care recunosc importanța unui mod de viață sănătos;

39. își exprimă satisfacția pentru lansarea propunerii Comisiei Europene privind consolidarea protecției consumatorilor prin promovarea acțiunilor colective („class actions”) și încurajarea inițiativelor care urmăresc respectarea efectivă a normelor de protecție a consumatorilor;

C. Creșterea durabilă

40. se așteaptă ca inițiativa „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor” din cadrul Strategiei Europa 2020 să elaboreze politici sectoriale într-un cadru durabil și pe termen lung, care urmărește să disocieze creșterea economică de utilizarea resurselor și de impactul asupra mediului și să amelioreze competitivitatea Europei prin promovarea eco-inovării;

41. este hotărât să-și continue activitatea politică privitoare la dimensiunea locală și regională a Strategiei UE în domeniul energiei pentru perioada 2011-2020;

42. se angajează să contribuie la pregătirile UE pentru Summitul Pământului „Rio +20”, organizat de ONU, sprijinind o înnoire a angajării politice;

43. solicită Comisiei să integreze biodiversitatea în politicile sectoriale și să abordeze problema absorbției insuficiente a fondurilor structurale în acest domeniu; se angajează să monitorizeze COP 10 a Convenției privind diversitatea biologică, în special prin promovarea implementării Deciziei COP 10 intitulată „Planul de acțiune privind administrațiile subnaționale, orașele și alte autorități locale în favoarea biodiversității (2011-2020)”, în cadrul noii politici și strategii a UE în domeniul biodiversității de după 2010;

44. sprijină pe deplin ambiția UE de a vorbi într-un singur glas și de a prelua conducerea în negocierile privind schimbările climatice globale, pentru a se ajunge la obiective măsurabile și obligatorii pe plan internațional de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră; în acest context, sprijină solicitarea exprimată în Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2010 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Cancún, de a se adopta un obiectiv de reducere cu 30 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, comparativ cu nivelurile din 1990, în interesul viitoarei creșteri durabile a Uniunii Europene (2);

45. solicită ca bugetul UE și cadrul său financiar multianual să fie orientat mai riguros către exploatarea întregului potențial al eforturilor locale și regionale de atenuare a schimbărilor climatice și mărirea sprijinului destinat investițiilor pe termen mediu și lung în proiectele locale și regionale de economisire a energiei și eficiență energetică, în special în cadrul Pactului primarilor.

VI. ELIBERAREA POTENȚIALULUI PIEȚEI UNICE

COMITETUL REGIUNILOR

46. salută Actul privind piața unică pentru o economie socială de piață și, în special, impulsul primit de dimensiunile civice și sociale ale pieței unice;

47. recunoaște necesitatea de a introduce o clauză socială orizontală care să garanteze că legislația referitoare de piața unică ține seama de cerințele legate de următoarele aspecte: promovarea unui grad înalt de ocupare a forței de muncă, garantarea unui sistem corespunzător de protecție socială, combaterea excluziunii sociale, un nivel înalt de educație, formare și protecție a sănătății umane și care să nu limiteze

în niciun fel exercitarea drepturilor fundamentale astfel cum sunt recunoscute de statele membre și de tratatele UE;

48. salută dorința Comisiei de a stimula activitatea transfrontalieră a întreprinderilor prin îndepărtarea obstacolelor administrative și fiscale, asigurând recunoașterea reciprocă a e-identificării și e-autentificării în întreaga Europă și de a îmbunătăți accesul la bunuri și servicii online;

49. așteaptă cu interes actualizarea regimului aplicabil serviciilor de interes general și ajutorului de stat, care ar trebui, printre altele, să extindă domeniul de exceptare de la notificarea privind ajutorul de stat în domeniul serviciilor de interes social general; se așteaptă ca regimul actualizat să îndeplinească cerințele legate de autonomia locală și subsidiaritate stabilite în Protocolul 26 din TFUE; recomandă Comisiei să asigure coerența între această actualizare și anunțata comunicare privind un cadru de calitate al serviciilor de interes general și, în consecință, invită Comisia să ia în considerare devansarea publicării acesteia din urmă în 2011;

50. în acest context, cere Comisiei să stabilească o agendă ambițioasă pe tema locuințelor sociale în Europa, care și-ar consolida rolul în politicile de incluziune socială în cadrul generației următoare de fonduri structurale și ar confirma faptul că funcțiile serviciului public legate de locuințele sociale ar trebui definite la nivelul statelor membre;

51. se va implica activ în dezbateră lansată de Cartea albă privind viitorul transporturilor; susține ecologizarea acestui sector; întâmpină favorabil revizuirea liniilor directe ale RTE-T și cere ca în perspectivele financiare post-2013 să li se aloce un buget suficient;

52. reamintește angajamentul său în favoarea îmbunătățirii mobilității în orașele europene și solicită ca planul de acțiune privind mobilitatea urbană să fie aplicat cu sprijinul financiar al Uniunii Europene.

VII. AGRICULTURA ȘI PESCUITUL

COMITETUL REGIUNILOR

53. solicită o politică agricolă comună (PAC) refundamentată pe orientări clare și pe o perspectivă pe termen lung și înzestrată cu mijloacele financiare necesare;

54. solicită ca politica de dezvoltare rurală să fie consolidată din perspectiva bugetară și a legăturii cu politica de coeziune, pentru a se asigura coerența intervențiilor de aceeași natură din perimetrul unui teritoriu și pentru a răspunde obiectivelor de coeziune;

55. consideră că PAC după 2013 trebuie să-și reechilibreze ajutoarele în favoarea ocupării forței de muncă și a menținerii întreprinderilor agricole în zonele vulnerabile. PAC refundamentată trebuie să renunțe la toate tratamentele inechitabile în ceea ce privește sprijinul acordat diferitelor culturi agricole și teritorii; în acest sens, preconizează abandonarea referințelor istorice, dar se opune oricărei tentative de reformă radicală, care s-ar traduce prin încetarea ajutoarelor pentru venit și prin eliminarea majorității măsurilor de intervenție pe piață;

(2) A se vedea punctul 16 din Rezoluția P7_TA-PROV(2010)0442.

56. apreciază că regiunile nu pot să se mulțumească numai cu statutul de cofinanțator, fără a fi parte interesată în stabilirea orientărilor și a modalităților de punere în aplicare și de gestionare;

57. sprijină intenția Comisiei Europene de a introduce o nouă politică comună în domeniul pescuitului, ca parte integrantă a politicii maritime integrate, care va garanta atât durabilitatea stocurilor de pește, cât și mijloacele de existență ale comunităților din zonele costiere ale Europei; salută sprijinul acordat propunerii Comitetului de a pune laolaltă toate resursele destinate pescuitului, acvaculturii și politicii maritime integrate într-un singur instrument.

VIII. CONTINUAREA AGENDEI CETĂȚENILOR: LIBERTATE, SECURITATE ȘI JUSTIȚIE

COMITETUL REGIUNILOR

58. consideră că autorităților locale și regionale le revine un rol-cheie în implementarea planului de acțiune privind Programul de la Stockholm și recomandă ca drepturile fundamentale să constituie principiile directoare care să stea la baza tuturor acțiunilor și legislației din acest domeniu;

59. se angajează să colaboreze cu alte instituții și agenții ale UE, cu statele membre și autoritățile locale și regionale pentru a da un sens practic noțiunii de cetățenie europeană și a stimula un sentiment mai intens al identității europene nu doar prin bogata diversitate culturală și lingvistică, patrimoniul cultural regional și tradițiile Europei, dar și printr-o participare democratică mai activă și mai amplă a cetățenilor Uniunii în regiunile și zonele de care sunt legați;

60. crede cu tărie într-o Uniune Europeană deschisă către lume și, prin urmare, sprijină eforturile de a continua elaborarea unei politici cuprinzătoare în domeniul imigrării și azilului în Europa, bazată pe respectul pentru drepturile și libertățile fundamentale, care să răspundă totodată problemei imigrației ilegale și să pună accentul pe solidaritate; subliniază rolul esențial pe care îl joacă autoritățile locale și regionale în gestionarea fluxurilor migratorii și în asigurarea integrării imigranților;

61. sprijină dezvoltarea în continuare a unui cadru solid al dreptului civil și penal, atât pe fond, cât și la nivel procedural.

IX. EUROPA ÎN LUME

COMITETUL REGIUNILOR

62. recunoaște contribuția vitală a politicii europene de vecinătate la stabilitatea politică și dezvoltarea economică în țările partenere și se angajează să consolideze dimensiunea subnațională, în special în contextul revizuirii acesteia, care urmează să fie efectuată în 2011; reiterează nevoia de a consolida cooperarea transfrontalieră, interregională și teritorială, precum și construcția instituțională la nivel local și regional în țările partenere;

63. consideră că succesul Uniunii pentru Mediterana depinde în mare măsură de implicarea regiunilor și orașelor și, prin urmare, solicită ca Adunarea autorităților locale și regionale din zona euromediterraneană (ARLEM) să joace un rol mai vizibil în stimularea schimbului de bune practice și în lansarea de noi proiecte de cooperare;

64. își reiterează sprijinul pentru crearea unei dimensiuni teritoriale și subnaționale a Parteneriatului estic și anunță organizarea, în prima jumătate a anului 2011, a unei conferințe a autorităților locale și regionale din Parteneriatul estic și UE;

65. continuă să monitorizeze procesul de extindere a Uniunii și se concentrează asupra situației autorităților locale și regionale din țările candidate și potențial candidate. Grupurile de lucru și comitetele consultative mixte respective își vor continua activitatea pe acest subiect și s-ar putea să fie înființate comitete consultative mixte pentru Muntenegru, Albania sau Serbia, după acordarea statutului de țară candidată;

66. își reiterează sprijinul pentru Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului; dorește ca revizuirea politicii europene de dezvoltare și consensul european să se înscrie în direcția deja stabilită în Comunicarea „Autoritățile locale: actori în favoarea dezvoltării”, unde se subliniază locul, rolul și valoarea adăugată a acestora în aceste domenii și politici; în vederea promovării schimburilor și oferirii unui spațiu de exprimare politică autorităților locale în domeniul cooperării pentru dezvoltare, CoR va organiza, împreună cu Comisia Europeană, al doilea forum al cooperării descentralizate și va lansa portalul cooperării descentralizate.

Bruxelles, 2 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 87-A ȘEDINȚĂ PLENARĂ DIN 1 ȘI 2 DECEMBRIE 2010

Aviz prospectiv al Comitetului Regiunilor pe tema „Planul de acțiune al UE privind energia 2011-2020”

(2011/C 42/02)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută faptul că, în Comunicarea sa „Energie 2020 - Strategie pentru o energie competitivă, durabilă și sigură”, Comisia Europeană pune accentul pe rolul important al localităților în dezvoltarea unor soluții inovatoare și integrate în domeniul energiei la nivel local și recunoaște în special angajamentul Comisiei Europene de a consolida inițiativele precum Pactul primarilor; totuși, regretă că în comunicare nu se menționează în mod explicit rolul important al regiunilor;
- pe de o parte, observă cerințele ambițioase adresate autorităților locale și regionale privind contribuția acestora la realizarea obiectivelor politicii energetice a UE din cadrul Comunicării „Energie 2020”, pe de altă parte, regretă că nu se menționează noi angajamente specifice privind finanțarea și fondurile pentru investițiile în energie durabilă la nivel local și regional;
- pledează ca reducerea nevoilor energetice să constituie o prioritate absolută; insistă, așa cum a făcut-o și Parlamentul European în rezoluția sa din iunie 2010 cu privire la Strategia „Europa 2020”, să se fixeze un obiectiv obligatoriu de reducere a consumului energetic cu 20 % până în 2020. În acest context, vor trebui definite în mod clar diferitele niveluri de intervenție, pentru a se garanta responsabilizarea față de măsurile adoptate, precum și coordonarea și coerența lor în sens global;
- propune ca politica în domeniul energiei să fie definită ca una dintre principalele priorități ale bugetului UE, astfel încât aceasta să beneficieze într-o măsură mai mare de resursele disponibile în cadrul politicii de coeziune. Prioritățile pentru utilizarea concretă a fondurilor structurale trebuie stabilite la nivel local și regional.

Raportor: Michel LEBRUN (BE-PPE), membru al Parlamentului Comunității vorbitorilor de limbă franceză

COMITETUL REGIUNILOR

1. reamintește instituțiilor Uniunii Europene necesitatea de a asigura accesul cetățenilor statelor membre la energie de manieră sigură, durabilă și la prețuri abordabile. Din această perspectivă, politica energetică poate aduce o contribuție importantă astfel încât Europa să utilizeze într-un mod mai eficient energia și resursele, fără a le epuiza, să emită mai puțin CO₂, să fie mai sigură și mai competitivă, în cadrul noii Strategii Europa 2020 pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾;

2. reafirmă că acțiunea la nivel local și regional rămâne esențială pentru realizarea acestor obiective. Rolul crucial al regiunilor și orașelor în îndeplinirea acestor obiective este deja recunoscut în mod clar de Comisia Europeană și de Parlamentul European;

3. salută faptul că, în Comunicarea sa „Energie 2020 - Strategie pentru o energie competitivă, durabilă și sigură”, Comisia Europeană pune accentul pe rolul important al localităților în dezvoltarea unor soluții inovatoare și integrate în domeniul energiei la nivel local și recunoaște în special angajamentul Comisiei Europene de a consolida inițiativele precum Pactul primarilor; totuși, regretă că în comunicare nu se menționează în mod explicit rolul important al regiunilor;

4. subliniază faptul că transporturile, locuințele, clădirile publice, infrastructura publică de iluminat și alte infrastructuri publice, care sunt planificate de autoritățile locale și regionale și țin de responsabilitatea acestora, sunt domenii în care se pot realiza o reducere a emisiilor de CO₂, supravegherea consumului și o economie de energie semnificativă;

5. pledează în favoarea unei evoluții viitoare a politicii energetice europene care să favorizeze o coordonare eficientă între statele membre și Comisie la nivel național, regional și european; această politică ar trebui să țină seama, încă dintr-o fază incipientă, de aspectele privind reglementarea și de cele financiare, precum și de investițiile în capital fizic și uman necesare punerii sale în aplicare;

6. subliniază importanța consolidării instrumentelor care sprijină dezvoltarea energiilor regenerabile și a soluțiilor în materie de eficiență energetică la nivel local și regional. În acest sens, ar trebui prevăzută o finanțare adecvată și accesibilă autorităților locale și regionale;

7. pe de o parte, observă cerințele ambițioase adresate autorităților locale și regionale privind contribuția acestora la realizarea obiectivelor politicii energetice a UE din cadrul Comunicării „Energie 2020”, pe de altă parte, regretă că nu se menționează noi angajamente specifice privind finanțarea și fondurile pentru investițiile în energie durabilă la nivel local și regional;

8. pledează în favoarea unei adaptări a finanțării comunitare pentru a acorda prioritate acțiunilor întreprinse în favoarea dezvoltării de mijloace de producție de energie din surse regenerabile și a îmbunătățirii eficienței energetice. Ar trebui înlesnit accesul la creditele BEI al autorităților locale și regionale care doresc să investească în programe și măsuri de eficiență energetică, să promoveze sursele de energie regenerabile și să reducă emisiile de CO₂; de asemenea, ar trebui creat un fond specific pentru investițiile în energie, ale cărui surse să provină dintr-o nouă taxă pe dioxidul de carbon, care să fie introdusă în întreaga Europă și care să-i vizeze pe cei care emit cea mai mare cantitate de gaze cu efect de seră;

I. RECOMANDĂRI POLITICE

Mesajele principale

9. salută faptul că a fost invitat de Comisia Europeană să-și exprime poziția cu privire la rolul regiunilor în contextul noului cadru al politicii energetice și al noului plan de acțiune privind energia;

10. subliniază importanța elaborării unei strategii europene ambițioase și inovatoare privind energia, care să-i permită Uniunii Europene să dobândească o poziție de lider în ceea ce privește tehnologiile de vârf, atât în materie de eficiență energetică, cât și de utilizare a energiei din surse regenerabile; această strategie trebuie să integreze securitatea aprovizionării (pentru care este indispensabilă diversificarea), controlul consumului, prețurile abordabile și protecția mediului; securitatea energetică și combaterea schimbărilor climatice trebuie să facă obiectul unei abordări integrate. Este esențial ca cetățenii cei mai săraci, care își cheltuiesc deseori o mare parte a venitului pe încălzire, răcire, lumină și aparate de uz casnic, să-și poată permite cheltuielile pentru energie și ca programele de eficiență energetică să se concentreze în primul rând asupra celor care au cel mai mult nevoie de aceasta;

11. pledează ca reducerea nevoilor energetice să constituie o prioritate absolută și susține consolidarea politicilor în acest domeniu, la toate nivelurile; insistă, așa cum a făcut-o și Parlamentul European în rezoluția sa din iunie 2010 cu privire la strategia „Europa 2020”, să se fixeze un obiectiv obligatoriu de reducere a consumului energetic cu 20 % până în 2020 pentru a se obține o diminuare reală a consumului de energie. În acest context, vor trebui definite în mod clar diferitele niveluri de intervenție, pentru a se garanta responsabilizarea față de măsurile adoptate, precum și coordonarea și coerența lor în sens global;

12. consideră că Uniunea Europeană nu se va putea dota cu un sistem energetic durabil, eficient, diversificat și competitiv decât prin consolidarea instrumentelor materiale și financiare consacrate cercetării și inovării tehnologice în materie de eficiență energetică, de dezvoltare a surselor de energie regenerabile și de tratare și reciclare a deșeurilor provenite din industria energetică;

⁽¹⁾ Chestiunile care privesc în mod special reducerea emisiilor de CO₂ și combaterea schimbărilor climatice vor face, în curând, obiectul unui aviz specific al Comitetului Regiunilor.

13. sprijină orientările politice ale Comisiei Barroso II, conform cărora „Securitatea aprovizionării cu energie și interconexiunile de calitate vor fi esențiale pentru creșterea viitoare”; regretă totuși lipsa de viziune cu care Comisia tinde către o economie bazată pe ocuparea forței de muncă, punând prea puțin accentul pe rolul regiunilor și al energiilor din surse regenerabile;

14. salută proiectul Comisiei care urmărește să doteze întreg teritoriul european cu o nouă super-rețea europeană inteligentă de gaze și energie electrică, care să îmbine sursele de energie convenționale cu cele regenerabile și care ar trebui să permită totodată îndeplinirea obiectivului dublu al securității aprovizionării cu energie a statelor membre ale Uniunii și al reducerii emisiilor, necesar pentru a combate schimbările climatice;

15. insistă asupra necesității unei solidarități între statele membre în ceea ce privește politica energetică externă;

16. invită instituțiile europene să urmărească un mai bun echilibru între dimensiunea internă și cea externă ale aprovizionării cu energie a UE, promovând mai mult cercetarea și punerea în aplicare a eficienței energetice decât investițiile în noi mijloace de transport al combustibililor fosili provenind din țări terțe;

17. subliniază că realizarea piețelor interne ale gazelor și energiei electrice, inclusiv dezvoltarea interconexiunilor, trebuie să rămână un element central al politicii Uniunii Europene în domeniul energiei. Însă recunoaște că, în situația economică actuală, dacă întreprinderile din sectorul energetic trebuie să facă investiții de un miliard de euro în tehnologii și infrastructură de ultimă generație în următorii 20 de ani, pentru a asigura aprovizionarea cu energie, trecând în același timp la surse de energie cu emisii reduse de dioxid de carbon, băncile și alte instituții financiare ar trebui să ceară ca riscul legat de proiecte inovatoare și finanțarea împrumuturilor să fie garantate de guvernele naționale, organismele UE sau de un fond pentru investițiile în energie. Astfel de investiții ar crea mii de locuri de muncă calificate și ar consolida avantajul competitiv al întreprinderilor din UE la nivel global;

18. subliniază că în special producția de energie în largul mărilor va avea o contribuție importantă în viitor la aprovizionarea cu energie în UE;

19. semnalează că energia solară este principala resursă regenerabilă din regiunile mediteraneene, având unul dintre cele mai ridicate potențiale din lume. De aceea, în viitor, producția de energie solară va contribui semnificativ la aprovizionarea cu energie a UE;

20. reamintește că realizarea de economii de energie conform obiectivelor 20-20-20 necesită investiții considerabile în sectoare cum ar fi industria, transporturile, telecomunicațiile și locuințele, dar și în clădirile publice și comerciale. De altfel, eficiența energetică a clădirilor și a transporturilor, precum și amenajarea teritorială constituie domeniul în care autoritățile locale și regionale pot să-și aducă principala contribuție la soluționarea problemei aprovizionării cu energie, în măsura în care reducerea cererii de energie atrage după sine scăderea nivelului de vulnerabilitate politică legată de dependența față de țări terțe în ceea ce privește aprovizionarea; amintește, de asemenea, rolul

important pe care îl poate juca crearea unui sector solid al întreprinderilor de servicii energetice în atragerea de investiții atât în sectorul public, cât și în cel privat, în domenii precum economisirea de energie, eficiența utilizării acestora și diversificarea surselor de energie;

21. invită Comisia să analizeze posibilitățile de a stabili obiective privind creșterea ratei de renovare a clădirilor în fiecare an, stabilind cerințe minime privind performanța energetică a acestora, și să pună accentul pe o strategie de formare a forței de muncă în sectorul construcțiilor, pentru ca aceasta să fie capabilă să pună în aplicare măsurile de eficiență energetică și să dispună de experți autorizați pentru efectuarea de audituri energetice. Pe de altă parte, ar trebui să se depună eforturi pentru armonizarea procedurilor de certificare energetică a clădirilor între statele membre;

22. insistă asupra faptului că cercetarea fundamentală în domeniul energiei – piatra de temelie a dezvoltării tehnologiilor de vârf în materie de producție de energie din surse regenerabile și de economie de energie – trebuie să rămână în centrul planului de acțiune european privind energia. Uniunea Europeană ar trebui să asigure alocarea de credite suficiente și accesibile oricărui proiect care ar putea permite progrese în acest domeniu;

23. propune ca politica în domeniul energiei să fie definită ca una dintre principalele priorități ale bugetului UE, astfel încât aceasta să beneficieze într-o măsură mai mare de resursele disponibile în cadrul politicii de coeziune. Prioritățile pentru utilizarea concretă a fondurilor structurale trebuie stabilite la nivel local și regional. În acest cadru, Comitetul Regiunilor salută și sprijină intenția Comisiei Europene de a promova soluțiile energetice locale și de a continua dezvoltarea inițiativei „Orașe inteligente”, pentru a favoriza investițiile „curate” ce urmăresc îmbunătățirea eficienței energetice și atenuarea efectelor schimbărilor climatice, prin punerea în aplicare a unor politici locale inteligente în materie de energie durabilă, și invită Comisia și Consiliul să dezvolte instrumente financiare descentralizate specifice pentru sprijinirea acestui obiectiv. În această privință, trebuie să se asigure că un număr cât mai mare de aglomerări urbane vor putea profita de inițiativa „Orașe inteligente”;

24. consideră că strategia în domeniul energetic 2011-2020 ar trebui să acorde mai multă atenție energiei termice (încălzire și răcire), întrucât aceasta joacă un rol esențial în echilibrul energetic al UE și dispune de un potențial considerabil în ceea ce privește eficiența energetică. De altfel, căldura constituie unul dintre vectorii cei mai eficienți atât pentru a include surse regenerabile de energie în mixul energetic, cât și pentru a spori eficiența generării de energie termică; de asemenea, ar trebui să se promoveze producția și distribuția centralizată a energiei termice, prin elaborarea de noi măsuri legislative armonizate, care să faciliteze punerea în aplicare;

25. solicită Comisiei Europene să analizeze, fără întârziere, chestiunile de o importanță strategică pe care le constituie utilizarea instrumentelor și măsurilor care garantează indicatori tarifari mai eficienți și care încurajează economiile de energie, utilizarea inteligentă a energiei și tranziția către energii din surse regenerabile a utilizatorilor, prin intermediul sistemului de comercializare a cotelor de emisie, al impozitării energiei și al eliminării subvențiilor pentru combustibilii convenționali;

26. încurajează Comisia să dezvolte instrumente care să permită autorităților publice și investitorilor să beneficieze de externalitatea pozitivă a investițiilor în eficiența energetică și energia regenerabilă. Acest lucru s-ar putea realiza prin utilizarea extinsă a certificatelor albe sau a altor instrumente de piață care ar pune în valoare impactul pozitiv al acestor tehnologii;

27. reiterează ⁽²⁾ propunerea formulată într-un aviz anterior adoptat de CoR în acest domeniu în ceea ce privește necesitatea de a evita utilizarea de mecanisme de subvenționare a energiei în detrimentul instrumentelor puternice de stimulare economică, în scopul de a eficientiza, și, în măsura posibilului, de a reduce utilizarea energiei;

28. subliniază că ar trebui intensificate eforturile de la nivel național pentru a pune în aplicare cel de-al treilea pachet de măsuri privind piața energiei. Punerea în aplicare a măsurilor adoptate în domeniul energiei din surse regenerabile, al eficienței energetice și al planului strategic european pentru tehnologiile energetice, în special, rămâne o primă etapă necesară pentru a putea realiza obiectivele ambițioase 20-20-20, în măsura în care aplicarea legislației va crea un mediu stabil care le va permite întreprinderilor să-și programeze investițiile și activitățile;

29. împărtășește punctul de vedere al Comisiei, conform căruia, pentru realizarea obiectivelor pe termen lung ale UE în materie de energie și de climă, este esențial să existe o piață internă a energiei competitivă și eficientă. Realizarea unei astfel de piețe necesită punerea în aplicare a unor controale reglementare mai eficace, un cadru juridic stabil, care să favorizeze dezvoltarea energiilor din surse regenerabile, reglementări și proceduri administrative mai transparente, mai puțin costisitoare și mai accesibile energiilor din surse regenerabile, accesul simplu și imediat al consumatorilor la o informație completă, precisă și fiabilă în materie de energie, încurajarea formării cetățenilor în domeniul utilizării eficiente a energiei și garantarea independenței depline a operatorilor sistemelor de transport. Comitetul Regiunilor solicită ca principiul tratamentului egal al tuturor actorilor de pe piața internă să fie reafirmat ca orientare importantă a politicii în domeniul energiei. Materiile prime ar trebui să fie disponibile pentru toată lumea pe piața europeană, în condiții egale, conform exigențelor în materie de transparență și de deschidere a pieței;

30. atrage atenția asupra relației strânse care există între planurile de redresare și investițiile în eficiență energetică și în energie din surse regenerabile într-un context actual de dublă criză, economică și de mediu. Chestiunile legate de o utilizare mai eficientă a resurselor, inclusiv a energiei, precum și tehnologiile ecologice intră astfel în sinergie atât cu obiectivele stabilite de Strategia Europa 2020, care promovează crearea unei „economii competitive, conectate și mai ecologice”, cât și cu cadrul politicii europene în domeniul climei și cu eforturile realizate în vederea consolidării independenței energetice a Europei;

31. salută progresele remarcabile realizate de Uniunea Europeană în ceea ce privește standardizarea bunurilor și a serviciilor consumatoare de energie disponibile pe piața europeană și o invită să continue să avanseze în această direcție, aspirând totodată către nivelul cel mai înalt de

exigență în materie de reducere a consumului de energie, de eficiență și performanță energetică;

32. insistă asupra faptului că vehiculele eficiente din punct de vedere energetic (hibride, electrice etc.) pot, în pofida tuturor limitelor lor actuale, satisface într-o mare măsură cerințele în materie de mobilitate la care răspund, în prezent, vehiculele care funcționează cu benzină și motorină, oferind, de asemenea, următoarele avantaje în ceea ce privește principalele axe ale politicii energetice a UE: economisirea energiei, reducerea gradului de dependență energetică, reducerea emisiilor poluante, sporirea eficienței rețelei electrice, diminuarea zgomotului etc. În acest sens, se consideră necesară susținerea mijloacelor de transport în comun, în special a rețelilor feroviare (trenuri de mare viteză și trenuri suburbane);

33. subliniază că realizarea tuturor acestor obiective va implica un efort coordonat la toate nivelurile: european, național, regional și local. Europa nu-și va atinge obiectivele în materie de durabilitate, competitivitate și securitate a aprovizionării cu energie decât printr-o acțiune colectivă;

34. recomandă ca planul de acțiune privind energia care va fi prezentat de Comisie să conțină și primele reflecții privind politica energetică a UE, dincolo de anul 2020, și aceasta dintr-o perspectivă globală care să includă toate tipurile de energie disponibile (convențională, nucleară și din surse regenerabile);

Rolul autorităților locale și regionale

35. reamintește instituțiilor Uniunii Europene rolul crucial pe care îl joacă autoritățile locale și regionale în realizarea viitoarei strategii energetice europene, în măsura în care acestea sunt actori principali în materie de energie, având în vedere responsabilitățile lor în ceea ce privește numeroase activități legate de planificare și amenajarea teritoriului, acordarea de permise, investiții, achiziții publice, producție și consum, precum și apropierea acestora de consumatori. De asemenea, transporturile, locuințele, clădirile publice și infrastructura publică de iluminat, care sunt planificate de autoritățile locale și regionale sau țin de responsabilitatea acestora, sunt domenii în care se pot realiza o reducere a emisiilor de CO₂ și o economie de energie semnificative;

36. solicită ca, în ceea ce privește eventualele efecte economice și cheltuieli de natură financiară și administrativă aferente tuturor acțiunilor viitoare ale Uniunii în materie de energie, să se efectueze o evaluare completă a impactului, ținând seama de caracteristicile locale și regionale;

37. semnalează că autoritățile locale și regionale joacă un rol de conducători atât în ceea ce privește promovarea schimbării comportamentelor individuale – condiție indispensabilă pentru realizarea obiectivelor de eficiență energetică – cât și în ceea ce privește lansarea și sprijinirea activităților și proiectelor inițiate la nivel local și regional, dar și național și internațional, care urmăresc îndeplinirea obiectivelor în materie de îmbunătățire a eficienței energetice, de protecție a mediului și de combatere a schimbărilor climatice. Comisia și Parlamentul European au recunoscut deja în mod clar acest rol major al autorităților locale și regionale;

(²) CdR 241/2008 fin

38. atrage atenția asupra faptului că, fără ca aceasta să însemne că rolul crucial al statelor membre în ceea ce privește investițiile în infrastructuri cum ar fi rețeaua și interconexiunile este pus sub semnul întrebării, nivelul regional și local ar putea să își asume într-o mai mare măsură dezvoltarea capacității energetice pe baza energiilor din surse regenerabile și a rețelelor energetice inteligente. Pentru a elabora și a prezenta planuri locale în domeniul energiei, sunt necesare acțiuni comune ale comunităților, autorităților locale și regionale și ale întreprinderilor din sectorul energetic. Aceasta presupune facilitarea accesului la datele deținute de întreprinderile din sectorul energetic și introducerea monitorizării în timp real prin contoare inteligente;

39. de aceea, autoritățile locale și regionale trebuie considerate parteneri care pot contribui la difuzarea și realizarea acestui program de o importanță crucială și nu obstacole în fața punerii în aplicare rapide a unei legislații ambițioase, precum și un element-cheie în garantarea calității proiectelor realizate;

40. atrage atenția asupra faptului că autoritățile locale și regionale au început deja să pună în aplicare activități și inițiative care vor contribui la realizarea obiectivelor politicii europene în materie de protecție a mediului și de luptă împotriva schimbărilor climatice. În acest cadru, trebuie subliniate atât rolul esențial pe care îl joacă Pactul primarilor în procesul de sensibilizare a populațiilor la problematica energiei și de promovare a schimbării comportamentelor individuale, cât și crearea de rețele de informare și colaborare care aduc laolaltă orașele și localitățile semnatare ale Pactului;

41. în acest cadru, invită autoritățile locale și regionale care se află în avangardă în domeniul eficienței energetice și al dezvoltării de structuri de producție de energie din surse regenerabile să-și intensifice comunicarea și colaborarea cu omologii lor. Ar trebui să se încurajeze extinderea acestui Pact la toate comunitățile locale urbane și rurale care doresc să participe la el, precum și toate formele de cooperare interregională, națională sau internațională care ar participa la acest efort comun;

42. salută intenția Comisiei de a promova soluțiile energetice locale și de a continua dezvoltarea unui alt proiect: inițiativa „Orașe inteligente”, pentru a sprijini investițiile „curate” ce urmăresc îmbunătățirea eficienței energetice. Aceste progrese ar putea fi realizate în special asigurând sprijinul Comisiei pentru exploatarea potențialului pe care îl oferă cogenerarea și energiile din surse regenerabile, precum și rețelele urbane de încălzire și de răcire asociate acestui tip de tehnologie și utilizării de surse regenerabile de energie (biomasă etc.) și generarea distribuită de energie electrică. Comitetul Regiunilor invită Comisia și Consiliul să dezvolte instrumente financiare descentralizate specifice pentru sprijinirea acestui obiectiv;

43. ține să sublinieze că este necesar ca instituțiile europene să prevadă o perioadă de timp suficientă pentru punerea în aplicare, care să permită autorităților locale și regionale să aplice măsurile pe care UE le-ar putea adopta în materie de performanță și eficiență energetică, precum și să garanteze calitatea proiectelor prezentate;

44. având în vedere rolul important pe care autoritățile locale și regionale îl joacă în îndeplinirea exigențelor legate de eficiența energetică și de energii, solicită să se prevadă, la nivel european,

instrumente financiare mai numeroase și mai puternice, pentru a sprijini eforturile colectivităților teritoriale în materie de investiții în energiile durabile. Acest lucru ar permite depășirea dificultăților care persistă adesea la nivel național, cum ar fi subutilizarea fondurilor disponibile din cauza unei reglementări prea stricte sau a informării insuficiente a actorilor locali în ceea ce privește posibilitățile de finanțare existente;

45. reiterează poziția exprimată în avizul precedent al CoR privind comercializarea cotelor de emisie după 2012, conform căreia peste o treime din veniturile provenite din acest sistem ar trebui consacrate investițiilor locale și regionale masive în eficiența energetică și aprovizionării din sursele regenerabile interne;

46. salută, de asemenea, realocarea creditelor neutilizate conform capitolului II din Regulamentul (CE) nr. 663/2009, care, de acum înainte, vor fi puse la dispoziția autorităților locale și regionale pentru a finanța, în cadrul proiectelor în materie de energie durabilă, măsuri cu un impact rapid, măsurabil și substanțial asupra redresării economice a UE, consolidării securității energetice și reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră; susține, în acest cadru, instituirea unui instrument financiar permanent, care să permită susținerea dezvoltării proiectelor în materie de eficiență energetică și de energii din surse regenerabile și care să faciliteze finanțarea investițiilor în aceste domenii de către autoritățile publice orășenești, locale și regionale, contribuindu-se, astfel, la atenuarea puternicei dependențe de sursele din exterior a micilor sisteme energetice izolate și vulnerabile, cum este cazul regiunilor ultraperiferice;

47. propune compensarea parțială a prețurilor mai ridicate ale energiilor din surse regenerabile printr-o revizuire progresivă, în timp util, a subvențiilor acordate energiilor convenționale în raport cu liberalizarea actuală a pieței europene a energiei, precum și prin investiții publice în întreprinderile furnizoare de energie (parteneriate public-privat). Această măsură ar avea, de asemenea, consecințe benefice asupra implicării IMM-urilor și asupra creșterii și ocupării forței de muncă la nivel local și regional – chestiune abordată de Strategia Europa 2020 și care trebuie să contribuie la redresarea economică. Cu toate acestea, accesul la energii din surse regenerabile la rețea diferă foarte mult de la un stat membru la altul: prin urmare, ar trebui să se facă eforturi în vederea alinierii la cele mai bune practici;

48. propune crearea de noi instrumente sub formă de linii prioritare în cadrul Fondurilor structurale sau sub forma unui fond de investiții în energie care ar acorda direct credite și subvenții pe baza unor criterii de eligibilitate mai extinse la nivel local și regional pentru proiecte privind eficiența energetică și generarea descentralizată de energie și ar garanta finanțarea împrumuturilor care ar permite întreprinderilor din sectorul energetic să investească în tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon pentru producția de electricitate, căldură și pentru răcire;

49. consideră că liberalizarea piețelor energiei electrice și gazelor în UE ar trebui să se traducă prin posibilități mai bune de investiție în soluții descentralizate de aprovizionare cu energie, care să includă producția de energie din surse regenerabile durabile într-o proporție mult mai mare decât în prezent;

50. insistă, în special, asupra importanței de a se continua dezvoltarea tehnologiei „rețelei inteligente” care înlesnește trecerea la o producție descentralizată de energie, utilizând un procentaj ridicat de surse de energie regenerabile diferite;

51. solicită să se acorde o atenție specială simplificării, transparenței și reducerii termenelor și costurilor procedurilor de autorizare în materie de programare de structuri descentralizate de producție și de transport de energie;

52. insistă, de asemenea, asupra necesității de a asigura susținerea, de către populația locală, a descentralizării furnizării de energie și, în special, de a veghea ca aceasta să accepte faptul că, ținând seama de actualele metode de producție, energia din surse regenerabile este adesea mai scumpă decât sursele de energie tradiționale; în acest scop, ar trebui consolidată producția distribuită (fotovoltaică și eoliană) cu putere redusă (sub 100 kW). Mai mult, este adesea necesar ca populația locală să fie informată cu privire la amplasarea și construcția de noi linii de transport de energie. ONG-urile și asociațiile de protecție a mediului pot juca rolul unei curele de transmisie între societatea civilă și autoritățile locale și regionale, pentru a le sprijini și asista totodată pe acestea din urmă în punerea în aplicare a planurilor și proiectelor în domeniul energetic și al schimbărilor climatice și în informarea publicului. Ar trebui mai bine explicate avantajele pe termen lung pentru securitatea aprovizionării;

53. solicită să se realizeze un efort special pentru a ține seama de interesele și punctele de vedere ale autorităților locale și regionale și ale cetățenilor acestora în materie de stocare și de tratare a deșeurilor energetice. În acest sens, ar trebui consolidate instrumentele de mediere și de informare existente;

54. subliniază rolul major pe care agențiile locale și regionale pentru energie îl joacă în punerea în aplicare a legislației și a politicii Uniunii Europene în domeniul energiei, în calitate de vectori de comunicare către consumatori a politicilor de la nivel european, național și local. Activitatea acestora de informare și de sensibilizare a cetățenilor cu privire la chestiunile legate de

economisirea energiei și de energia din surse regenerabile ar trebui sprijinită prin eforturi considerabile la nivel european în materie de simplificare administrativă și a reglementării privind accesul publicului la cunoștințele tehnice și la instrumentele financiare disponibile. Această simplificare, însoțită de o comunicare mai amplă cu privire la misiunile diferitelor agenții regionale și locale, este indispensabilă pentru atractivitatea și funcționarea optimă a acestor agenții;

55. pledează, în același timp, în favoarea unei clarificări a repartizării rolurilor și competențelor între aceste agenții și instituțiile naționale, regionale și locale și în favoarea consolidării vizibilității acestor agenții în rândul persoanelor fizice și al întreprinderilor;

56. subliniază că activitățile întreprinderilor și apariția de noi piețe în domeniul eficienței energetice și al energiilor din surse regenerabile ar putea fi foarte benefice pentru zonele urbane și rurale ale Uniunii Europene. Într-adevăr, dacă sectorul energiilor din surse regenerabile poate genera un milion de locuri de muncă suplimentare în Europa până în anul 2020, așa cum prevede Comisia Europeană, aceasta va constitui dovada unui nou echilibru între creșterea economică a UE și obiectivele sale în materie de climă;

57. solicită ca, în ceea ce privește eventualele repercusiuni economice și cheltuieli financiare și administrative ale oricărei acțiuni europene viitoare în materie de energie, să se realizeze un studiu de impact complet, care să țină seama de particularitățile locale și regionale, în special în insule și regiunile ultra-periferice, caracterizate prin izolarea completă a sistemelor lor energetice. Având în vedere aceste particularități, mixul energetic ideal poate să difere de la o regiune la alta. Totodată, impactul dezvoltării de noi energii și al menținerii sau dispariției energiilor convenționale poate fi foarte diferit de la o regiune la alta;

58. atrage atenția asupra faptului că orice nouă legislație privind politica energetică va trebui să țină seama în mod adecvat de competențele autorităților locale și regionale, pentru a garanta că nivelul de intervenție respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Bruxelles, 1 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind politica climatică internațională post-Copenhaga

(2011/C 42/03)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază că abordarea europeană a guvernantei pe mai multe niveluri – național, regional și local – în combaterea schimbărilor climatice poate constitui un exemplu de acțiune coerentă și un model în afara Europei. Premisele importante sunt structuri transparente care includ toate politicile sectoriale și o structură de finanțare eficientă și accesibilă pentru autoritățile locale și regionale;
- susține cu fermitate inițiativa Pactului primarilor de a reduce emisiile de CO₂ în peste 2 150 de orașe europene cu peste 20 % până în 2020 și solicită ca mijloacele necesare să fie puse la dispoziție pentru ca obiectivele anunțate să fie efectiv realizate;
- susține că o modalitate constructivă de cooperare între nivelurile local și național în ceea ce privește măsurile de adaptare la schimbările climatice este aceea a acordurilor orientate spre rezultate, prin care toate nivelurile de guvernare pot să se angajeze pe bază voluntară să depună eforturi în vederea atingerii unor obiective privind atenuarea schimbărilor climatice și împreună își asumă angajamentul și preiau responsabilitatea propriilor contribuții;
- subliniază importanța tot mai mare a „alianțelor climatice și energetice” de la nivel sectorial și trans-sectorial dintre regiuni și întreprinderi, acestea fiind implicate deja în procesul de negociere de la Copenhaga. Acestea ar trebui încurajate în mod explicit, pentru a consolida și accelera dezvoltarea și aplicarea tehnologiilor cu emisii reduse de CO₂. Factorii de decizie de la nivel local și regional, precum și IMM-urile sunt actorii principali;
- atrage din nou atenția asupra faptului că pentru punerea în aplicare a măsurilor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea la nivel local și regional sunt necesare mijloace financiare suplimentare.

Raportor:	Nicola Beer (DE-ALDE), secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției, Integrității și Afacerilor Europene al landului Hessen
Document de referință:	Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Politica climatică internațională post-Copenhaga: acționând acum pentru a revigora măsurile luate pe plan mondial în domeniul schimbărilor climatice” COM(2010) 86 final.

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. subliniază că schimbările climatice vor avea efecte directe asupra tuturor organismelor vii de pe planeta noastră, indiferent de condițiile geopolitice. Limitarea pericolului încălzirii climatice și confruntarea cu efectele schimbărilor climatice reprezintă marile provocări ale epocii noastre;

2. în acest context, accentuează rolul deosebit al nivelurilor subnaționale, în special al autorităților locale și regionale din Europa, cărora le revine misiunea esențială de a pune în aplicare măsurile de atenuare a schimbărilor climatice, având în vedere că sunt aproape de cetățeni;

3. sprijină cu fermitate voința Comisiei de a utiliza acest potențial pentru atenuarea schimbărilor climatice. Acțiunile durabile de sensibilizare a societății, alături de trecerea la un sistem economic eficient din punctul de vedere al utilizării resurselor, constituie o condiție pentru realizarea obiectivelor ambițioase privind clima;

privind Comunicarea Comisiei

4. salută faptul că Comisia și-a sintetizat într-o strategie voința de a transpune consensul general cu privire la schimbările climatice în acțiuni concrete. Această strategie trebuie să mențină și să alimenteze în continuare dinamica eforturilor de combatere a schimbărilor climatice;

5. constată că schimbările climatice și efectele lor regionale diferite sunt recunoscute pe plan științific drept un fenomen global, iar comunitatea internațională acceptă tot mai mult necesitatea urgentă de a acționa, așa cum recomandă Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (*Intergovernmental Panel on Climate Change - IPCC*). În 2008, Uniunea Europeană își stabilise deja obiectivele ambițioase ca, până în anul 2020, să reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu 20 %, să mărească ponderea energiei din surse regenerabile la 20 % în cadrul producției de energie și să reducă consumul de energie cu 20 %. Aceste obiective sunt formulate și în Strategia Europa 2020, iar CoR le susține cu fermitate;

6. subliniază dimensiunea internațională a schimbărilor climatice și necesitatea de a reacționa la nivel global;

7. solicită introducerea unui capitol substanțial privind dimensiunea locală în viitorul acord internațional al ONU privind schimbările climatice;

8. salută faptul că procesul ONU de gestionare cuprinzătoare și globală a schimbărilor climatice este considerat indispensabil și, prin urmare, sprijină cu fermitate eforturile de a încheia un acord internațional obligatoriu privind schimbările climatice, în care să fie integrate mai ales orientările politice ale Acordului de la Copenhaga;

9. își reafirmă ferm susținerea față de obiectivul de a limita creșterea temperaturii globale la maximum 2 grade Celsius;

10. constată cu bucurie că Uniunea Europeană este pe cale să-și respecte angajamentele asumate în cadrul Protocolului de la Kyoto pentru perioada 2008-2012 și apreciază eforturile care îi permit Europei să se mențină printre regiunile cu cel mai mare respect pentru mediu;

11. constată că, deși negocierile de la Copenhaga privind combaterea schimbărilor climatice, din decembrie 2009, au mijlocit un schimb amplu de opinii la nivel internațional și au dus la un acord politic între o majoritate de țări care, până atunci, nu se angajaseră în mod formal, nu a fost posibilă semnarea unui act obligatoriu din punct de vedere juridic, ci doar încheierea unui acord;

12. împărtășește punctul de vedere conform căruia UE trebuie să-și îmbunătățească activitățile de sensibilizare și ar trebui să se concentreze în primul rând pe obținerea sprijinului diferiților parteneri. În acest context, CoR subliniază necesitatea ca UE să vorbească cu o singură voce;

13. este de părere că un acord internațional obligatoriu trebuie să asigure integritatea acțiunilor în materie de mediu, pentru a fi acceptat de comunitatea statelor semnatare;

14. amintește că Uniunea Europeană este una dintre puținele regiuni mari ale lumii care și-a redus emisiile de CO₂ în mod considerabil. Tocmai prin această poziție de lider recunoscută la nivel global, Uniunea Europeană are o responsabilitate deosebită, fiind obligată să-și utilizeze potențialul existent pentru a reduce și mai mult emisiile;

15. atrage atenția asupra faptului că efectele schimbărilor climatice se vor resimți în mod foarte diferit de la o regiune la alta pe plan internațional și în Europa (de exemplu, în regiunile fără ieșire la mare și regiunile muntoase sau pe insule, în ce privește deșertificarea, topirea ghețarilor sau creșterea nivelului mării), astfel încât evaluarea potențialelor efecte regionale la nivelul statelor membre, regiunilor și al autorităților trebuie să țină seama de diversitatea acestora;

16. pledează pentru atingerea unui echilibru mai bun între necesitatea de a exercita presiuni pentru realizarea obiectivelor și menținerea dinamicii procesului, astfel încât să se evite situațiile de impas sau blocaj;

privind evaluarea situației după Conferința de la Copenhaga

17. regretă că, la Copenhaga, Uniunea Europeană nu a reușit să-și impună poziția privind combaterea schimbărilor climatice;

18. salută faptul că, în cadrul Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice, s-a stabilit obiectivul de a limita creșterea temperaturii globale la maximum 2 grade Celsius peste nivelurile din perioada preindustrială, făcând în același timp referință la lucrările IPCC;

19. de asemenea, salută faptul că, până la termenul limită la 31 ianuarie 2010, 55 de state din comunitatea internațională au răspuns la solicitarea de a-și anunța angajamentul obligatoriu privind obiectivele de reducere a emisiilor. Aceasta demonstrează sprijinul amplu și tot mai larg pentru acord, precum și angajamentul ferm al majorității statelor de a-și intensifica acțiunile de atenuare a schimbărilor climatice. În același timp, regretă că toate aceste angajamente rămân insuficiente pentru a realiza obiectivul propus de Conferința de la Copenhaga, de a limita creșterea temperaturii Pământului la 2 °C;

20. salută faptul că Acordul de la Copenhaga prevede, și în ceea ce privește sprijinul financiar necesar pentru atenuarea schimbărilor climatice, principii de bază pentru monitorizarea, raportarea și verificarea periodică (MRV), precum și măsurile care trebuie luate în fiecare țară;

cu privire la necesitatea de a acționa

21. subliniază că, în contextul negocierilor viitoare din Mexic și în special al conferințelor de pregătire a acestora, trebuie depuse eforturi de convingere a țărilor și grupurilor de țări care consideră că interesele lor nu au fost luate în considerare în mod corespunzător în cadrul procesului de la Copenhaga;

22. sprijină măsurile propuse de Comisie, menite să sensibilizeze mai mult țările terțe. În acest sens, este necesar să se cunoască în avans punctele de vedere, problemele și așteptările partenerilor de negocieri în ceea ce privește chestiunile esențiale, pentru a convinge în special acele state a căror disponibilitate de a încheia un acord internațional privind măsurile de atenuare a schimbărilor climatice, obligatoriu din punct de vedere juridic, este insuficientă;

23. subliniază că, în temeiul Tratatului de la Lisabona, aflat în vigoare, UE trebuie să-și exercite mandatul de negociere în

mod unitar și solicită în acest sens punerea în aplicare a acestor noi structuri;

24. în acest context, solicită ferm ca UE să ia o poziție unitară la Cancún;

25. accentuează că trebuie să se asigure că rezultatele diferitelor acțiuni și măsuri de atenuare a schimbărilor climatice și a efectelor inevitabile ale acestora pot fi măsurate și verificate. Documentarea măsurilor și datelor trebuie să fie obligatorie pentru toate statele, fără a leza suveranitatea părților implicate;

26. subliniază necesitatea adaptării și consolidării de către Comisie a strategiei sale pentru politica UE privind schimbările climatice în cazul în care nu se încheie un acord internațional;

27. pledează pentru acordarea unei atenții sporite relației tensionate dintre abordarea cuprinzătoare a unei politici integrate privind energia și schimbările climatice și principiul subsidiarității. Statele membre trebuie să poată acționa și în viitor acolo unde caracteristicile structurale impun norme specifice, fără a denatura concurența;

28. consideră că este necesar să se pună mai mult în evidență propriile progrese în combaterea schimbărilor climatice, să se stabilească în continuare obiective ambițioase și să se sprijine și să se comunice succesele punerii în aplicare la nivel regional prin exemple de bune practici. În acest context, CoR face trimitere explicită la rolul cetățenilor. Fără sensibilizare și cooperare în teritoriu nu se pot realiza obiectivele privind clima;

29. salută faptul că se vor avea în vedere și temele care nu au fost menționate în Acordul de la Copenhaga și au fost neglijate până în prezent, cum ar fi dezvoltarea unei piețe internaționale a carbonului și reducerea emisiilor provenite din transportul aerian și maritim internațional, prin consultarea Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) și a Organizației Maritime Internaționale (OMI);

30. recunoaște că includerea transportului aerian și maritim într-o schemă de comercializare a certificatelor de emisii la nivel mondial, cuplată cu un plafon și un parcurs al reducerii emisiilor, va fi un pas important pentru reducerea emisiilor de dioxid de carbon, însă observă în același timp că sub aspectul competitivității trebuie să se țină seama de dependența anumitor regiuni, cum ar fi insulele;

31. subliniază importanța rolului pe care îl poate juca agricultura în atenuarea efectelor schimbărilor climatice, întrucât sectorul agricol este singurul care poate determina, în condiții de costuri mai mici, reducerea emisiilor de echivalent CO₂ și captarea sporită a carbonului, și care garantează în același timp producția de alimente, generează venituri pentru agricultori și reține populația în mediul rural;

32. este de părere că, pe baza Strategiei Europa 2020 pentru o creștere economică durabilă („noul acord ecologic” - *Green New Deal*), UE trebuie să inițieze acțiuni concrete prin care să treacă la un sistem economic cu emisii reduse de dioxid de carbon, astfel încât să devină regiunea cu cel mai mare respect pentru mediu;

33. atrage atenția că o astfel de strategie poate avea succes, doar dacă atât sectorului public, cât și celui privat li se oferă suficiente posibilități pentru schimbări structurale și inovații, într-un termen corespunzător, în concordanță cu diferitele structuri economice și sectoriale din statele membre. În acest context, nu trebuie pierdute din vedere obiectivele UE de reducere a emisiilor;

34. subliniază că provocările majore ale atenuării schimbărilor climatice de la nivel mondial pot fi controlate mai bine doar în consens cu economia;

35. atrage atenția că sunt necesare instrumente adecvate, pentru a se evita denaturarea concurenței între țările care au standarde de atenuare a schimbărilor climatice și cele care nu dețin asemenea standarde și, în acest context, arată că, în caz contrar, relocarea emisiilor de dioxid de carbon ar putea duce la relocalizarea locurilor de muncă, în special în anumite sectoare industriale;

36. subliniază că este necesară încheierea unui acord care să continue prima perioadă de angajament de la Kyoto și din motive de politică economică, pentru a garanta întreprinderilor și statelor siguranța de planificare și securitatea juridică cel puțin în următorul deceniu;

37. constată că un acord ulterior primei perioade a Protocolului de la Kyoto poate avea șanse de reușită doar dacă se elimină punctele vulnerabile cunoscute, asigurând astfel integritatea mediului. În viitor, reducerile de emisii trebuie extinse în mod echitabil la întreaga comunitate a statelor, fără ca unele state să fie defavorizate în mod disproporționat. Acest lucru privește îndeosebi țările în curs de dezvoltare și cele emergente, cărora țările industriale trebuie să le acorde sprijin concret, cu caracter tehnologic și financiar;

38. are în vedere posibilitatea de a comunica, sub forma unor exemple de bune practici (transfer de cunoaștere și de tehnologie), expertiza regiunilor din statele membre ale UE, acumulată în urma punerii în aplicare a măsurilor de combatere a schimbărilor climatice. Aceasta se poate utiliza în aceeași măsură atât pentru aplicarea tehnologiei, cât și pentru metodele de măsurare, raportare și verificare a acțiunilor;

39. recomandă, drept instrument adecvat, instituirea unei platforme de monitorizare a schimbărilor climatice, care să permită schimbul de experiențe privind acțiunile de atenuare a schimbărilor climatice la nivel regional și local și să sprijine dezvoltarea acestora. În acest fel, cunoștințele acumulate de autoritățile locale și regionale ar putea fi utilizate în mod optim și aplicate în mod eficient și ar putea contribui la fundamentarea soluțiilor de la nivelul UE și al statelor membre;

40. consideră că negocierile privind reducerea emisiilor de CO₂ ar trebui coordonate mai bine cu dezbaterile internaționale actuale privind declinul diversității biologice (CBD), combaterea schimbărilor climatice (CCONUSC) și a deșertificării (CONUCD) și, prin urmare, solicită Comisiei să lanseze anumite inițiative în această direcție, de exemplu, organizarea unei reuniuni la nivel înalt privind cele trei convenții de la Rio menționate mai sus;

41. consideră că este necesară o cooperare mai puternică între regiuni în ceea ce privește combaterea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;

42. susține că o modalitate constructivă de cooperare între nivelurile local și național în ceea ce privește măsurile de adaptare la schimbările climatice este aceea a acordurilor orientate spre rezultate, prin care toate nivelurile de guvernare pot să se angajeze pe bază voluntară să depună eforturi în vederea atingerii unor obiective privind atenuarea schimbărilor climatice și își asumă împreună angajamentul și responsabilitatea propriilor contribuții;

43. recunoaște că, pentru a încheia un acord ulterior celui de la Kyoto în cadrul protocolului cu același nume, este necesară o abordare integrată, prin care să se împiedice interacțiunile negative dintre instrumentele individuale;

privind Strategia Comisiei

Poziția de avangardă a UE

44. salută inițiativa Comisiei de a reveni activ pe poziția de lider pe plan internațional în combaterea schimbărilor climatice;

45. subliniază că Strategia Europa 2020, care are ca obiectiv creșterea durabilă, va produce schimbări structurale în sensul realizării unei economii eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, ecologice și competitive, având ca rezultat o Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor;

46. evidențiază faptul că, pentru astfel de schimbări, este necesară implicarea și participarea din timp a tuturor grupurilor societății, precum și a cetățenilor individuali, oferind informații suficiente și asigurând transparența, aceasta cu atât mai mult cu cât schimbările climatice vor antrena nu doar schimbări tehnologice, ci și adaptarea actualelor moduri de viață;

47. consideră că restructurarea necesară în urma schimbărilor climatice, în sensul trecerii la un sistem economic cu emisii reduse de CO₂, trebuie să fie caracterizată prin responsabilitate socială, pentru a fi acceptată de societate. Pe lângă noile locuri de muncă preconizate trebuie avute în vedere și menținerea și, după caz, reorientarea locurilor de muncă existente;

48. sprijină cu fermitate obiectivele 20/20/20 ale Strategiei Europa 2020 în domeniul energiei și cele privind atenuarea schimbărilor climatice, inclusiv creșterea obiectivului de reducere a emisiilor la 30 %, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile necesare. Înainte de stabilirea unui angajament unilateral de 30 % trebuie efectuată o analiză, în vederea asigurării faptului că întreprinderile europene nu vor suferi dezavantaje concurențiale. Stabilirea angajamentului de 30 % este o decizie deosebit de importantă, care trebuie să se bazeze pe rapoarte fundamentate care sprijină fezabilitatea din punct de vedere ecologic și economic. În acest sens, faptul că studiile actuale au în vedere nivelul macroeconomic, chiar dacă sunt corecte din punct de vedere tehnic, reprezintă un motiv de îngrijorare. În orice caz, ar fi necesar să fie disponibile și studii specifice sectoarelor pentru a clarifica respectivele măsuri compensatorii, luând în considerare și situația din fiecare stat membru, în special la nivelul autorităților subnaționale, respectiv regionale;

49. salută inițiativa Comisiei de a elabora o foaie de parcurs pentru trecerea UE la un sistem economic cu emisii reduse de CO₂ până în 2050 și solicită ferm definirea etapelor pe termen scurt și mediu ale acestui parcurs;

50. atrage atenția că procedurile și produsele inovatoare reprezintă una din cheile pentru a răspunde provocărilor globale ale atenuării schimbărilor climatice. Numai prin inovație pot fi create pe termen lung forțele necesare pentru creșterea economică;

51. susține afirmația Comisiei conform căreia măsurile trebuie să se concentreze pe inovație și pe utilizarea timpurie a noilor tehnologii, precum și a infrastructurilor adecvate, în vederea extinderii rolului de lider al întreprinderilor europene în tehnologiile-cheie;

52. subliniază că în multe domenii se întreprind deja acțiuni de un nivel înalt de calitate datorită unor măsuri moderne de atenuare a schimbărilor climatice și de protecție a mediului. Acest lucru trebuie recunoscut și avut în vedere la stabilirea criteriilor în viitor. Pentru a ține seama de fenomenul diferențelor dintre performanțele anterioare, trebuie să se asigure că fiecare punct de plecare regional sau local este luat în considerare prin încorporarea unor elemente dinamice în sistem;

53. atrage atenția asupra faptului că potențialele repercusiuni negative ale unei restructurări economice vor afecta în special nivelul local și regional;

54. recunoaște marile oportunități care pot rezulta în urma unei creșteri economice durabile, de exemplu, în ceea ce privește crearea de noi locuri de muncă și securitatea aprovizionării cu energie;

55. îndeamnă la includerea reabilitării energetice a clădirilor în setul de măsuri planificate, care urmează să stea la baza realizării obiectivelor de atenuare a schimbărilor climatice și atrage atenția, în acest context, asupra faptului că o parte considerabilă a emisiilor de CO₂ este generată de clădirile care nu corespund exigențelor privind eficiența energetică. Până la trei sferturi din clădirile de locuințe au un potențial de economisire major;

56. atrage atenția asupra faptului că nu pot fi îndeplinite obiectivele ambițioase de atenuare a schimbărilor climatice fără să se țină seama de potențialul de reducere a emisiilor de CO₂ ale locuințelor;

57. evidențiază importanța reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul transportului rutier de persoane și de mărfuri;

58. regretă că Comunicarea Comisiei nu face trimitere la necesitatea de a acționa la nivel regional pentru concretizarea obiectivelor de atenuare a schimbărilor climatice. În acest context, promovarea inovării, cercetării și dezvoltării la nivel transfrontalier și transregional prin Institutul European de Inovare și Tehnologie (*European Institute of Innovation and Technology* - EIT) și prin comunitățile cunoașterii și inovării în domeniul climei poate prelua un rol de pionierat.

59. în acest context, subliniază importanța tot mai mare a „alianțelor climatice și energetice” de la nivel sectorial și trans-sectorial dintre regiuni și întreprinderi, care au fost implicate deja în procesul de negociere de la Copenhaga. Acestea ar trebui încurajate în mod explicit, pentru a consolida și accelera dezvoltarea și aplicarea tehnologiilor cu emisii reduse de CO₂. Factorii de decizie de la nivel local și regional, precum și îndeosebi IMM-urile sunt actorii principali. Transmiterea rapidă și eficientă a informațiilor către actorii relevanți în situații comparabile este o exemplificare a principiului „de jos în sus” (*bottom-up*).

60. atrage atenția asupra faptului că, la nivel regional, există numeroase inițiative care contribuie la ancorarea fermă a conceptului de atenuare a schimbărilor climatice în conștiința societății, cum ar fi strategiile de durabilitate regionale sau alianțele dintre factorii de decizie locali, autoritățile regionale și întreprinderi. CoR se oferă în mod expres să împărtășească actorilor interesați experiențele acumulate în aceste proiecte;

61. în acest context, salută inițiativa Pactului primarilor de a reduce emisiile de CO₂ în peste 2 150 de orașe europene cu peste 20 % până în 2020 și, prin urmare, sprijină ferm Pactul primarilor ca un element central al politicii energetice și climatice durabile, solicitând ca mijloacele necesare să fie puse la dispoziție pentru ca obiectivele anunțate să fie efectiv realizate;

62. consideră că este necesar ca în cadrul procesului de reglementare să se urmărească un raport echilibrat între asigurarea strictă a protecției mediului și costurile enorme de combatere a schimbărilor climatice care le revin regiunilor și insulelor izolate și/sau deosebit de vulnerabile în acest sens și dependente în totalitate de transport, dar care fac totuși eforturi mari pentru reducerea emisiilor de dioxid de carbon, de exemplu prin promovarea dezvoltării surselor de energie regenerabile;

Punerea în aplicare a Acordului de la Copenhaga

63. este de părere că Acordul de la Copenhaga conține pilonii de bază esențiali pentru a se ajunge în viitor la un acord obligatoriu din punct de vedere juridic: în special acceptarea obiectivului de 2 grade Celsius, angajamentul voluntar al unor state privind obiective naționale de reducere a emisiilor, angajamentele ferme privind finanțarea inițială rapidă acordată țărilor în curs de dezvoltare și cele privind necesitățile de finanțare pe termen lung;

64. susține punctul de vedere conform căruia țările industrializate și cele în curs de dezvoltare, care împreună sunt responsabile pentru 80 % din emisiile de gaze cu efect de seră, au transmis un semnal extrem important prin obiectivele lor concrete de reducere a emisiilor;

65. împărtășește punctul de vedere că dimensiunea cantitativă a angajamentului luat de state nu este suficientă pentru a atinge obiectivul de 2 grade Celsius;

66. salută faptul că și țările în curs de dezvoltare doresc să își asume răspunderea și că au anunțat adoptarea unor măsuri în acest sens, chiar dacă conținutul acestora nu a fost evaluat încă;

67. subliniază că este deosebit de important ca în cadrul procesului de negocieri ulterioare ale ONU să se precizeze obiectivele și măsurile definite de țările industrializate, emergente și în curs de dezvoltare, care să conducă la un proces transparent din punct de vedere calitativ și cantitativ, ușor de înțeles și măsurabil;

68. este de părere că procesul sensibil al monitorizării, raportării și verificării (MRV) poate fi aplicat cu succes și în mod acceptabil pentru toate părțile implicate, doar dacă tuturor li se aplică aceleași condiții explicite. Se consideră că un sistem care se bazează pe criterii minime definite în comun în cadrul procesului ONU, în care însă punerea în aplicare a măsurilor și asigurarea accesului la informații sunt competențe naționale, este unul corespunzător;

69. salută propunerea Comisiei de a sprijini cooperarea cu țările în curs de dezvoltare interesate de programele de consolidare a capacităților la nivel regional pentru monitorizare, raportare și verificare;

privind finanțarea inițială rapidă

70. salută angajamentul de finanțare luat în cadrul Acordului de la Copenhaga, care trebuie să fie în valoare de 30 de miliarde de dolari SUA pentru perioada 2010-2012 pentru finanțarea inițială rapidă a acțiunilor de atenuare și de adaptare la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare;

71. consideră că este necesar să se acționeze urgent în vederea punerii la dispoziție cât mai curând posibil a sprijinului financiar promis la Copenhaga țărilor în curs de dezvoltare;

72. ia notă de faptul că Consiliul European a stabilit contribuția Uniunii Europene și a statelor membre la 2,4 miliarde de euro pe an și reamintește necesitatea concretizării rapide a acesteia în interesul credibilității UE;

73. solicită promovarea și extinderea activităților de parteneriat dintre nivelul regional european și țările în curs de dezvoltare și cele emergente la nivelul orașelor, provinciilor, regiunilor și statelor federale; în acest context, cere să se aibă în vedere extinderea finanțării inițiale rapide și la acțiunile și inițiativele în curs, pentru a evita întârzierile;

privind finanțarea pe termen lung

74. salută previziunile strategice de finanțare pe termen lung, cu o sumă estimată la 100 de miliarde de dolari SUA pe an, până în 2020, stabilite în Acordul de la Copenhaga;

75. susține propunerea Comisiei de alimentare a strategiei de finanțare pe diferite căi;

76. subliniază că, având în vedere arhitectura financiară internațională viitoare, pe primul loc trebuie să stea regula transparenței pentru toți cei implicați, creditorii și debitorii, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a proiectelor;

privind promovarea dezvoltării pieței internaționale a carbonului

77. notează că dezvoltarea și întemeierea pe termen lung a unei piețe internaționale a carbonului prin intermediul unei scheme de comercializare a emisiilor (*cap-and-trade-system*) reprezintă măsura politică cea mai eficientă pentru a avea o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, cu emisii reduse de dioxid de carbon;

78. este de acord cu Comisia că o piață internațională a carbonului presupune neapărat existența unui sistem compatibil și comparabil și că acest lucru trebuie avut în vedere de la început în cadrul următoarelor negocieri internaționale privind schimbările climatice;

79. subliniază că prin instituirea unei piețe a mecanismului de dezvoltare nepoluantă s-a reușit sensibilizarea la scară mondială a actorilor din sectorul privat în sensul reducerii emisiilor, crearea unor rețele între aceștia și încurajarea inovării;

80. pledează, asemenea Comisiei, pentru necesitatea de a evalua și reforma mecanismul de dezvoltare nepoluantă în cazul în care țări emergente mari precum China, India, Africa de Sud și Brazilia nu pot accepta în continuare obiective obligatorii de reducere a emisiilor;

81. prin urmare, susține varianta propusă de Comisie de a se stabili mecanisme sectoriale, în cooperare cu țările industrializate și în curs de dezvoltare interesate, pe baza prevederilor UE privind schema de comercializare a emisiilor. Acest lucru presupune îmbunătățirea criteriilor de calitate pentru atribuirea creditelor prin mecanismele bazate pe proiecte;

82. împărtășește punctul de vedere conform căruia resursele financiare provenite de pe piața internațională de carbon ar trebui utilizate și pentru proiectele din țările în curs de dezvoltare;

83. de asemenea, consideră că o cotă semnificativă a veniturilor obținute în cadrul schemei europene de comercializare a emisiilor trebuie pusă la dispoziția autorităților locale și regionale, pentru ca acestea să poată pună în aplicare în teritoriu acțiunile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea;

cu privire la concluzii

84. împărtășește punctul de vedere al Comisiei conform căruia Acordul de la Copenhaga, ca rezultat al summitului ONU din decembrie 2009, nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor inițiale. Totuși, comunitatea internațională a devenit conștientă de urgența necesității de a acționa;

85. crede că este important ca, în propunerile sale privind etapele care trebuie urmate pe termen scurt și mediu, în special în ce privește măsurile care rezultă din acestea, Comisia să aibă în vedere principiile subsidiarității și proporționalității, din perspectiva regiunilor. Obiectivul trebuie să fie caracterul obligatoriu al angajamentelor, fără a încălca suveranitatea celor implicați;

Rolul autorităților locale și regionale

86. subliniază ferm rolul autorităților locale și regionale în procesul de combatere a schimbărilor climatice și a efectelor inevitabile, evidente deja în prezent, ale acestora asupra populației. Statele membre trebuie să poată acționa în continuare, având în vedere și efectele foarte diferite ale schimbărilor climatice la nivel regional;

87. regretă în mod deosebit faptul că în Comunicarea Comisiei nu se face trimitere la necesitatea de a acționa la nivel local și regional;

88. consideră că se impune cu necesitate ca toate acordurile viitoare privind acțiunile în materie de schimbări climatice să aibă în vedere în mod corespunzător rolul-cheie al nivelului local și regional;

89. salută în mod deosebit angajamentul rețelelor existente deja la nivel subnațional și solicită Comisiei și Parlamentului să ia în considerare poziția acestora în cadrul viitoarelor negocieri internaționale privind schimbările climatice;

90. salută cooperarea existentă deja în politica în materie de schimbări climatice între diferite regiuni europene din țări în curs de dezvoltare și emergente;

91. subliniază că abordarea europeană a guvernancei pe mai multe niveluri – național, regional și local – în combaterea schimbărilor climatice poate constitui un exemplu de acțiune coerentă și un model în afara Europei. Premise importante sunt structurile transparente care includ toate politicile sectoriale și o structură de finanțare eficientă și accesibilă pentru autoritățile locale și regionale;

92. solicită stabilirea unor condiții pentru crearea de rețele internaționale la nivel local și regional și promovarea acestora în mod orientat. Prin intermediul platformelor de schimb de informații, care sunt accesibile tuturor nivelurilor, se poate

demara un proces de dialog permanent și deschis cu scopul de a combate schimbările climatice efectiv și eficient;

93. solicită ca structurile organizaționale subnaționale din statele membre să aibă posibilitatea de a-și utiliza potențialul și a prelua responsabilitatea în mod corespunzător, luând în considerare caracteristicile lor regionale;

94. atrage din nou atenția asupra faptului că pentru punerea în aplicare a măsurilor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea la nivel local și regional sunt necesare mijloace financiare suplimentare;

95. solicită Comisiei să prezinte propuneri privind un pachet financiar adecvat pentru actorii care se ocupă de aspectele legate de schimbările climatice și sugerează lansarea unei consultări a statelor membre pe această temă;

96. accentuează că o schimbare a valorilor în sensul acțiunilor eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor și care respectă clima poate avea loc doar în mijlocul societății și, prin urmare, face trimitere explicită la rolul cetățenilor. Fără contribuția acestora, obiectivele ambițioase privind clima nu pot fi atinse;

97. accentuează că trecerea structurală la un sistem economic cu emisii reduse de CO₂ trebuie să fie responsabilă din punct de vedere social;

98. de aceea, subliniază că, având în vedere apropierea de cetățeni, membrii săi au cele mai bune posibilități de a produce o schimbare de gândire prin informare, interacțiune și un comportament exemplar, ceea ce implică în special și formarea și perfecționarea profesională a lucrătorilor;

99. se oferă să sprijine Comisia în calitate de partener de încredere în combaterea schimbărilor climatice, precum și a efectelor acestora, și să transmită actorilor interesați experiențele sale acumulate în proiectele regionale.

Bruxelles, 1 decembrie 2010.

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind consolidarea coordonării politicilor economice

(2011/C 42/04)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază că, în procesul revizuirii Pactului de stabilitate și de creștere, nu trebuie neglijat obiectivul său principal, și anume crearea unei economii cu temelii solide pentru prosperitatea cetățenilor Uniunii Europene, sursă de locuri de muncă mai bune și mai numeroase;
- încurajează Comisia Europeană să dozeze politicile și instrumentele într-un mod optim pentru a minimiza repercusiunile reducerilor bugetare în principalele domenii de acțiune ale Strategiei Europa 2020;
- îndeamnă Comisia Europeană să exploreze căile care să îi facă pe cetățenii Uniunii mai receptivi la eforturile europene și care contribuie la consolidarea funcționării sale democratice;
- îndeamnă statele membre să se conformeze obligatoriu, de la nivelul cel mai de jos până la nivelul cel mai înalt, prevederilor Pactului de stabilitate și de creștere, prin introducerea în legislațiile lor naționale, eventual prin intermediul modificărilor instituționale necesare, a imperativelor disciplinei bugetare;
- evidențiază că rolul autorităților locale și regionale, atât în ceea ce privește definirea orientărilor bugetare, cât și executarea acestora, nu a primit atenția cuvenită și propune să își asume un rol de asistență în cadrul procedurii semestrului european, având posibilitatea de a reacționa la raportul anual privind creșterea Uniunii Europene, care va fi examinat în Consiliul European de primăvară; pentru a sprijini aceste obiective, coordonarea politicii economice ar trebui, păstrând proporțiile, să reușească să asigure concursul autorităților regionale și locale, în special în cazul regiunilor care dispun de puteri legislative corespunzătoare;

Raportor:	dl Konstantinos TATSIS (EL-PPE), președintele autorității departamentale din Drama, Kavala și Xanthi
Documente de referință:	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Consolidarea coordonării politicilor economice” COM(2010) 250 final Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Consolidarea coordonării politicilor economice pentru stabilitate, creștere și locuri de muncă - Instrumente pentru o mai bună guvernare economică în UE” COM(2010) 367 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

OBSERVAȚII DE ORDIN GENERAL

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută inițiativa pe care a adoptat-o Comisia Europeană de a prezenta un proiect de coordonare a politicilor economice ale statelor membre, conceput atât ca un răspuns la provocările declanșate de criza economică mondială, cât și ca un mijloc de a înainta pe drumul integrării europene;

2. consideră că propunerea Comisiei Europene este justificată într-o măsură suficientă și că ea are scopul de a mobiliza pe deplin și cu toată eficiența instrumentele de guvernare economică pe care le prevede Tratatul de la Lisabona;

3. își exprimă sprijinul pentru consolidarea Pactului de stabilitate și de creștere, prin care se urmărește respectarea mai strictă a acestuia și obținerea unei creșteri economice mai solide în UE și în regiunile sale;

4. recunoaște că, în virtutea Tratatului de la Lisabona, statele membre ale UE „își consideră politicile economice ca fiind o chestiune de interes comun și le coordonează în cadrul Consiliului” (articolul 121), respectând întotdeauna principiul subsidiarității;

5. subliniază că, în procesul revizuirii Pactului de stabilitate și de creștere, nu trebuie neglijat obiectivul său principal, și anume crearea unei economii cu temelii solide pentru prosperitatea cetățenilor Uniunii Europene, sursă de locuri de muncă mai bune și mai numeroase;

6. subliniază că adoptarea oricărei reforme ar trebui să urmărească echilibrul just între eficiență și democrație, în scopul aprofundării proceselor din Uniunea Europeană, și, ca atare, se opune propunerilor de suspendare a drepturilor de vot în alte cazuri decât cele stipulate deja în tratate;

7. este de acord cu faptul că se pune din nou accent pe evoluția deficitelor publice și a datoriei statelor membre ale UE, în ceea ce privește monitorizarea finanțelor publice, pentru a se evita orice nouă degradare a disciplinei lor bugetare;

8. menționează, în același timp, că armonizarea insuficientă a politicilor economice are ca urmare în special faptul că statele membre cu economii firave sunt afectate de rate exorbitante ale dobânzilor pentru împrumuturile lor;

9. își exprimă temeri cu privire la eficacitatea măsurilor pe care le propune Comisia Europeană pentru revenirea la aplicarea strictă a Pactului de stabilitate și de creștere și repetă că trebuie să se respecte principiul proporționalității;

10. avertizează că schimbările ample pe care comunicarea prevede să le introducă în legislația secundară pot duce la întârzieri și solicită statelor membre să se conformeze imediat Pactului de stabilitate și de creștere, independent de aceste schimbări;

11. ia notă de propunerea Comisiei Europene privind mijloacele prin care se poate garanta faptul că statele membre din zona euro se conformează Pactului de stabilitate și nu este de acord cu o eventuală reiterare a sugestiei inițiale de a sancționa statele membre care nu se conformează prin suspendarea fondurilor acordate în cadrul politicii de coeziune, al Politicii agricole comune și al politicii comune în domeniul pescuitului, având în vedere că un astfel de demers reprezintă o sfidare a principiului proporționalității, afectând în principal regiunile care au rămas în urmă în ceea ce privește dezvoltarea și care au absolută nevoie de aceste programe cofinanțate pentru a face față handicapurilor lor structurale;

12. menționează că ieșirea din criză necesită o combinație de acțiuni prin care Europa să realizeze un efort de redresare bugetară și, totodată, să se reinscrie pe calea unei creșteri puternice, echilibrate și durabile;

13. reamintește că integrarea europeană nu este o chestiune de o zi, ci constituie un proces în permanentă evoluție, în cursul căruia o criză economică precum cea de astăzi poate reprezenta o rampă pentru lansarea de reforme radicale și ample, potrivite pentru a favoriza competitivitatea economică, precum și dezvoltarea proiectului Uniunea Europeană;

14. împărtășește punctul de vedere potrivit căruia ajustările bugetare la care va duce punerea în aplicare a dispozițiilor comunicării vor avea repercusiuni ample în multe domenii de acțiune, precum politica regională și socială sau politicile în materie de coeziune și de inovare și îndeamnă Comisia Europeană să vegheze ca această resorbție a deficitelor să se efectueze în mod proporțional și echilibrat;

15. încurajează Comisia Europeană să dozeze politicile și instrumentele într-un mod optim pentru a minimiza repercusiunile reducerilor bugetare în principalele domenii de acțiune ale Strategiei Europa 2020;

16. îndeamnă Comisia Europeană să exploreze căile care să îi facă pe cetățenii Uniunii mai receptivi la eforturile europene și care contribuie la consolidarea funcționării sale democratice;

17. subliniază faptul că uniunea monetară și moneda euro reprezintă succesele cele mai apreciable înregistrate de Uniunea Europeană în timpul procesului de realizare a pieței unice și de aliniere a resurselor și a nivelurilor de trai în diferitele state membre și consideră că, pentru a menține și consolida aceste progrese, ea va trebui să dea dovadă de extrem de multă atenție și prudență în redefinirea regulilor;

18. salută efortul pe care Comisia Europeană și statele membre îl depun în comun pentru stabilirea obiectivelor naționale în cadrul Strategiei Europa 2020 și pentru identificarea obstacolelor care încetinesc creșterea;

19. insistă din nou asupra rolului fundamental pe care îl joacă autoritățile teritoriale pentru promovarea politicilor care vizează spiritul întreprinzător, formarea, inovarea și lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale, invită statele membre să consolideze dimensiunea regională și locală a mecanismului de supraveghere pentru a-i conferi fiabilitatea și forța necesare și solicită să se asigure participarea autorităților regionale și locale atât la definirea obiectivelor Strategiei Europa 2020, cât și la realizarea politicilor aferente;

20. invită statele membre să promoveze mai rapid reformele care au devenit indispensabile din cauza crizei, pentru că, la ieșirea din criză, ele vor contribui la crearea unei Uniuni Europene puternice și competitive.

MĂSURI EFICACE ȘI ORIENTATE PRIVIND CREȘTEREA ÎN VEDEREA RESPECTĂRII PREVEDERILOR PACTULUI DE STABILITATE

21. evidențiază că dezechilibrul bugetar poate rezulta dintr-o serie de factori și felicită Comisia Europeană pentru propunerea pe care a făcut-o privind analiza calitativă aprofundată a datoriei publice. Semnalând amploarea datoriei private, Comitetul salută includerea lor în această analiză și insistă asupra importanței sistemului bancar pentru o economie sănătoasă;

22. se întreabă dacă sancțiunile prevăzute sunt bine proporționate și suficient de eficace și își exprimă dezacordul față de orice propunere care vizează reduceri obscure ale resurselor puse la dispoziția politicilor de dezvoltare;

23. reamintește că politica de coeziune, politica agricolă comună și politica comună în domeniul pescuitului constituie

axele de dezvoltare fundamentale ale UE. O eventuală repunere în discuție a obiectivelor lor ar fi contraproductivă și ar contrazice atât scopul urmărit de comunicare, cât și marile orientări politice ale UE. În orice caz, ar trebui ca stabilirea condițiilor pentru deblocarea resurselor lor să nu aibă în vedere decât buna gestionare a acestora, care trebuie dovedită, fără a fi subordonată altor obiective;

24. consideră că, în ciuda elementelor de siguranță cu care va fi prevăzut, un mecanism de garantare a respectării obligațiilor de către statele membre care să se bazeze pe reducerea bugetului european poate produce efecte deosebit de negative și există riscul să se ajungă din ce în ce mai greu la coeziune economică, socială și teritorială. Suspendarea sau invalidarea acordării de fonduri europene, prevăzute pentru sancționarea derapajelor, vor avea ca efect transferarea poverii de la administrația centrală a țării vizate la autoritățile ei regionale și locale, astfel că cetățenii, lucrătorii și întreprinderile din fiecare stat membru vor trebui să-și asume în mod colectiv responsabilitatea erorilor politice ale propriului guvern național. Din acest motiv, lipsa resurselor va influența negativ creșterea economică și, eventual, va crea dezechilibre bugetare din momentul în care va fi impusă unei țări ale cărei finanțe sunt deja împovărate;

25. avertizează că sancțiunile bazate pe reducerea bugetului european au în mod inevitabil repercusiuni transfrontaliere, care vor constitui o amenințare pentru menținerea coeziunii teritoriale și vor submina angajamentele statelor;

26. menționează, pe de altă parte, că sancțiunile de o severitate disproporționată vor ajunge să diminueze sprijinul popular pentru construcția europeană. Așadar, ar trebui prevăzute sancțiuni care să aibă ca obiectiv respectarea obligațiilor de către statele membre și, totodată, sensibilizarea opiniei publice cu privire la importanța disciplinei bugetare și la utilitatea fondurilor structurale pentru sporirea eficienței politicilor naționale;

27. semnaleză că sancțiunile prevăzute vor trebui să fie aplicabile și convingătoare, întrucât aceasta este singura cale posibilă de a asigura validitatea noului Pact de stabilitate și de creștere;

28. solicită Comisiei Europene și Consiliului să analizeze în ce mod ar fi posibil să se ia mai rapid măsuri în caz de dezechilibru bugetar, respectându-se principiile subsidiarității și proporționalității, dar și cel al aplicării treptate a sancțiunilor;

29. îndeamnă statele membre să se conformeze obligatoriu, de la nivelul cel mai de jos până la nivelul cel mai înalt, prevederilor Pactului de stabilitate și de creștere, prin introducerea în legislațiile lor naționale, datorită modificărilor instituționale necesare, a imperativelor disciplinei bugetare;

30. subliniază importanța unei abordări de jos în sus și în ceea ce privește rolul autorităților locale și regionale de a administra bine resursele, de a dirija politica economică sau chiar de a identifica la timp problemele de dezvoltare care se pun la nivelul lor;

31. lansează un apel statelor membre să promoveze o mai mare descentralizare în gestionarea mijloacelor financiare destinate coeziunii, pentru a consolida transparența și responsabilitatea în gestionarea fondurilor europene. Autoritățile regionale sunt singurele instanțe care beneficiază de o cunoaștere profundă a nevoilor locale și regionale și care sunt în măsură să realizeze îmbunătățirile și ajustările absolut necesare. Aceasta nu ar face decât să pună în evidență și mai clar misiunea pe care și-o asumă autoritățile locale în gestionarea mijloacelor puse la dispoziție de Uniunea Europeană.

O COORDONARE PRUDENTĂ A CREȘTERII, CU PARTICIPAREA ACTIVĂ A AUTORITĂȚILOR REGIONALE

32. observă că, pentru consolidarea monedei euro și a pieței unice, este necesară o guvernare europeană comună mai bună în domeniul financiar, care să acționeze în special în sensul interzicerii utilizării speculative a produselor care acoperă deficiențele în ceea ce privește datoria publică sau a tranzacțiilor cu paradisurile fiscale;

33. salută ideea creării unui „semestru european”, în calitate de cadru omogen pentru controlul procedurilor bugetare și al nivelurilor de îndatorare ale statelor membre, precum și ideea de a extinde supravegherea la dezechilibrele macroeconomice;

34. evidențiază că rolul autorităților locale și regionale, atât în ceea ce privește definirea orientărilor bugetare, cât și executarea acestora, nu a primit atenția cuvenită și propune să își asume un rol de asistență în cadrul procedurii semestrului european, având posibilitatea de a reacționa la raportul anual privind creșterea Uniunii Europene, care va fi examinat în Consiliul European de primăvară; pentru a sprijini aceste obiective, coordonarea politicii economice ar trebui, păstrând

proporțiile, să reușească să asigure concursul autorităților regionale și locale, în special în cazul regiunilor care dispun de puteri legislative corespunzătoare;

35. instrumentele propuse în seria de măsuri de coordonare vor trebui să țină seama de interacțiunile politicilor orizontale, la nivel local, cu rolul central jucat de politica bugetară și să integreze dimensiunea durabilității pe termen lung, politicile active privind ocuparea forței de muncă fiind, de asemenea, integrate în acest cadru;

36. insistă asupra importanței mari pe care o au „evaluarea *inter pares*” și schimburile de bune practici pentru elaborarea bugetelor și executarea lor, dar își exprimă îngrijorarea cu privire la posibilele întârzieri și complicații birocratice pe care soluțiile propuse le pot crea în procedurile de elaborare, adoptare și executare a bugetelor statelor membre;

37. consideră că, dacă se dorește realizarea creșterii economice necesare, este obligatoriu să se introducă în statele membre ale Uniunii Europene reformele structurale necesare într-o gamă largă de domenii, precum politica de austeritate bugetară și de control al cheltuielilor publice, politica în domeniul cunoașterii și al inovării, protejarea grupurilor celor mai vulnerabile ale societății în cadrul politicii sociale, politica în domeniul concurenței sau politica ce vizează sporirea eficienței serviciilor publice. În contextul astfel definit, Comitetul îndeamnă statele membre să-și stabilească obiective ambițioase pentru Strategia Europa 2020 și solicită Consiliului să efectueze o majorare generoasă a bugetului european pentru ca fondurile disponibile să fie la înălțimea obiectivelor vizate;

38. așteaptă cu interes propunerile legislative ale Comisiei Europene și va examina cu atenție repercusiunile acestora asupra autorităților regionale și locale ale statelor membre.

Bruxelles, 1 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind integrarea socială și economică a romilor în Europa

(2011/C 42/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază în special faptul că discriminările și formele de excluziune socială se perpetuează în unele state membre; recunoaște că, în general, condițiile de sănătate și cele socioeconomice în care trăiesc romii sunt inferioare celor ale altor minorități etnice, rata de școlarizare este mai scăzută iar cea a somajului mai ridicată;
- recunoaște că, în general, nu se poate vorbi despre o lipsă de fonduri europene dedicate promovării programelor de incluziune a romilor, dar subliniază că aceste fonduri nu sunt utilizate în suficientă măsură și în mod permanent la nivel național și/sau regional și local, un impediment fiind și nivelul redus de implicare în planificare a comunităților de romi;
- consideră că impactul și rezultatele activității Platformei europene pentru integrarea romilor ar fi mai relevante dacă mecanismul de coordonare ar dobândi un statut formal, care să implice Comisia și toate statele membre și să asigure colaborarea mai strânsă cu autoritățile locale și cu ONG-urile;
- consideră că: a) autoritățile locale nu trebuie lăsate să se ocupe singure de politicile de incluziune socială a comunităților rome; b) sunt necesare politici regionale integrate teritorial și forme de cooperare cu țările de origine ale romilor migranți; c) politicile locale pot fi puse în aplicare doar în cadrul unei mobilități europene cu adevărat funcționale și al unor politici antidiscriminatorii europene și naționale;
- își ia angajamentul de a colabora cu Comisia, cu organismele europene și cu statele membre pentru a încuraja coerența și armonizarea politicilor, pentru a consolida bunele practici și a disemina rezultatele obținute, pentru a promova o sensibilizare sporită la nivelul administrațiilor locale și a spori capacitatea de planificare a acestora, în vederea implementării unor proiecte menite să înlăture orice formă de discriminare și de segregare a romilor și să promoveze incluziunea.

Raportor:	dl Alvaro ANCISI (IT-PPE), membru al Consiliului local al orașului Ravenna
Document de referință:	Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Integrarea socială și economică a romilor în Europa COM(2010) 133 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Contextul: persistența problemei, instrumente și politici la nivelul UE

1. salută comunicarea Comisiei Europene și împărtășește afirmația potrivit căreia Uniunii Europene și statelor membre le revine o răspundere comună față de populația romă;

2. subliniază nevoia stabilirii de către Comisia Europeană a unui cadru propice care să favorizeze dialogul între statele membre, pentru traducerea în fapte a valorilor fundamentale ale UE, în scopul prevenirii și combaterii discriminării și manifestărilor de xenofobie, precum și al promovării incluziunii celei mai numeroase minorități etnice a UE;

3. este de acord cu analiza din documentul de lucru al serviciilor Comisiei, din 7 aprilie 2010, „Roma in Europe: The Implementation of European Union Instruments and Policies for Roma Inclusion- Progress Report 2008-2010” (Romii în Europa: punerea în aplicare a instrumentelor și politicilor Uniunii Europene pentru incluziunea romilor – Raport intermediar 2008-2010);

4. subliniază faptul că, ținând seama de principiul subsidiarității, de natura transnațională a comunității rome și de excluderea socială cu care aceasta se confruntă în diferite părți din Europa, inclusiv în statele candidate la aderare sau în cele potențial candidate, acțiunea Comisiei este bine-venită; recunoaște că principiul proporționalității este respectat, deoarece acțiunea Comisiei Europene nu instituie instrumente juridice, ci prevede măsuri de coordonare în cadrul metodei deschise de coordonare;

5. reamintește că, odată cu aderarea noilor state membre din care provin cei mai mulți romi migranți, cetățenii acestora sunt cetățeni europeni în toate privințele, beneficiind de aceleași drepturi ca și cetățenii europeni ai celorlalte state membre, drepturi printre care un loc de frunte îl ocupă libertatea de circulație, ce reprezintă una dintre libertățile fundamentale ale cetățenilor Uniunii Europene, menționate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii. Reamintește și faptul că tratatele de aderare autorizează statele membre să impună resortisanților din statele membre la care se face trimitere mai sus limitări temporare ale drepturilor, însă doar în ce privește accesul pe piața muncii, și că Directiva 2004/38 CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora se aplică fără distincție tuturor cetățenilor UE;

6. consideră că măsurile de restricționare a accesului pe piața muncii, deși în conformitate cu legislația europeană, nu ar trebui să genereze precaritate pentru acești cetățeni și că statele membre nu ar trebui, în practică, să prelungească peste 3 luni durata examinării cererilor de autorizare a șederii cu drept de muncă, ceea ce face astfel imposibilă șederea cetățenilor respectivi pe o perioadă de mai mult de trei luni în aceste țări;

7. subliniază în special faptul că discriminările și formele de excludere socială se perpetuează în unele state membre; recunoaște că, în general, condițiile de sănătate și cele socioeconomice în care trăiesc romii sunt inferioare celor ale altor minorități etnice, rata de școlarizare este mai scăzută iar cea a șomajului mai ridicată; afirmă încă o dată că excluderea romilor are inclusiv consecințe economice importante în ceea ce privește costurile directe și indirecte;

8. solicită așadar Comisiei să vegheze asupra conformității juridice a legislațiilor naționale cu dreptul UE și să controleze de asemenea dacă practicile urmate sunt conforme cu interpretarea corectă a dreptului UE;

9. recomandă ca toate politicile, atât la nivel național, cât și local, să se abțină de la stigmatizarea sau instrumentalizarea populațiilor de romi și de la a acorda prioritate, în mod artificial, abordării centrate pe securitate, în detrimentul obiectivului de integrare economică și socială a acestor populații; amintește în special că expulzarea în grup a romilor, fără examinarea individuală a situațiilor, nu respectă garanțiile legale europene și invită țările membre să nu întreprindă acțiuni de returnare în țările de origine care să fie bazate pe reglementări ce îi vizează în mod special pe romi;

10. este conștient de faptul că termenul „rom” utilizat în acest document este un termen generic care include și alte grupuri de populație cu caracteristici culturale asemănătoare și care care au cunoscut marginalizarea și excluderea în societatea europeană (populația Sinti, țigani, populațiile nomade, Kalè, Camminanti, populația Ashkali), dar exclude orice intenție de simplificare și asimilare a grupurilor în aceeași realitate socio-culturală;

11. recunoaște că instrumentele și politicile adoptate la nivelul UE pentru promovarea incluziunii romilor sunt adecvate, dar că există o carență cu privire la punerea în aplicare la nivel național, regional și local, din cauza absenței unor parteneriate solide și a mecanismelor de coordonare, precum și a implementării, la nivel local, a unor instrumente adecvate, în măsură să schimbe condițiile concrete de trai ale populației rome;

12. subliniază totuși că această carență și dificultățile întâmpinate de autoritățile locale nu se datorează numai prejudecăților și stereotipurilor administrațiilor și comunităților locale, ci și, în general, guvernelor naționale, care stabilesc cadrul legislativ de referință, unei repartizări nu totdeauna precise a competențelor între diferitele niveluri de guvernare, în domeniul combaterii excluziunii sociale, și unei insuficiente cooperări verticale între guvernele centrale și cele locale; amintește că multiplele bune practici de incluziune socială a romilor care s-au instituit la nivel european se bazează mai ales pe proiectii și experimente inițiate de autoritățile locale;

13. recunoaște că, în general, nu se poate vorbi despre o lipsă de fonduri europene dedicate promovării programelor de incluziune a romilor (Fondul social european – FSE, Fondul european de dezvoltare regională – FEDER, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală – FEADR), dar subliniază că aceste fonduri nu sunt utilizate în suficientă măsură și în mod permanent la nivel național și/sau regional și local, un impediment fiind și nivelul redus de implicare în planificare a comunităților de romi, datorat în bună măsură lipsei auto-organizării și capacității de acțiune ca membri activi ai societății civile;

14. consideră că este nevoie de o promovare mai intensă de către Comisia Europeană și statele membre, în parteneriat cu autoritățile locale și pe baza unor acțiuni concertate, a oportunităților oferite de politicile și programele de finanțare europene pentru integrarea socială a minorității rome și, în mod special, a măsurilor eficiente care se adresează comunităților de romi care s-au mutat în alt stat;

Platforma UE pentru integrarea romilor

15. este, la rândul său, conștient de faptul că Platforma europeană pentru integrarea romilor oferă un forum destinat cooperării tuturor părților implicate (guverne, organizații internaționale, ONG-uri, experți, societatea civilă), la diverse niveluri, în promovarea integrării romilor și în schimbul de bune practici și de experiență între statele membre;

16. consideră că impactul și rezultatele activității Platformei europene pentru integrarea romilor ar fi mai relevante dacă mecanismul de coordonare ar dobândi un statut formal, care să implice Comisia și toate statele membre și să asigure colaborarea mai strânsă cu autoritățile locale și cu ONG-urile. Printr-un mecanism formal, Platforma ar putea asigura coordonarea și implementarea efectivă a politicilor europene, naționale, regionale și locale referitoare la integrarea socială a romilor, precum și o evaluare concretă a rezultatelor acestora;

17. este de acord cu necesitatea punerii în aplicare, în cadrul planificării, implementării și evaluării politicilor de incluziune a romilor, a celor 10 principii fundamentale comune privind incluziunea romilor, elaborate în aprilie 2009, în contextul Platformei europene integrate:

1. politici constructive, pragmatice și nediscriminatorii;
2. orientarea evident specifică, dar nu exclusivă;
3. abordarea interculturală;

4. obiectivul integrării în societatea tradițională;

5. sensibilizarea la dimensiunea de gen;

6. transferul de politici bazate pe experiență;

7. utilizarea instrumentelor comunitare;

8. implicarea autorităților locale și regionale;

9. implicarea societății civile;

10. participarea activă a romilor;

18. apreciază efortul concret pe care îl constituie „Platforma europeană integrată pentru incluziunea romilor – Foaia de parcurs” de la 30 iunie 2010, propusă de Președinția spaniolă a UE în vederea implementării concluziilor Consiliului Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori (EPSCO) din 7 iunie 2010 pe tema „Progrese în incluziunea romilor”, în scopul definirii unor obiective concrete pe termen mediu în conceperea unor procese de incluziune socială a populațiilor rome;

19. sprijină poziția clară a Comisiei, conform căreia romii, în calitate de cetățeni ai UE, trebuie să beneficieze de libertatea de circulație în aceleași condiții ca toți ceilalți cetățeni ai UE;

Rolul autorităților locale și regionale în politicile de incluziune a romilor

20. consideră că punerea în aplicare eficientă a acestor principii reclamă, după cum se subliniază în Avizul CESE pe tema „Integrarea minorităților – romii” (2009/C 27/20), că soluțiile trebuie identificate nu numai la nivelul UE, ci și, mai ales, la nivelul diferitelor state membre și la nivel regional și local;

21. cu toate acestea, consideră că: a) autoritățile locale nu trebuie lăsate să se ocupe singure de politicile de incluziune socială a comunităților rome, fie ele autohtone sau apărute ca rezultat al mobilității intraeuropene; b) sunt necesare politici regionale integrate teritorial și forme de cooperare cu țările de origine ale romilor migranți; c) politicile locale pot fi puse în aplicare doar în cadrul unei mobilități europene cu adevărat funcționale și al unor politici antidiscriminatorii europene și naționale;

22. consideră că, pe de o parte, din partea statelor membre, sunt necesare inițiative urgente de adoptare a unor acte normative care să facă legislația europeană pentru combaterea discriminării și protecția drepturilor eficientă și aplicabilă și că, pe de altă parte, autoritățile locale și regionale trebuie să inițieze procese de lungă durată, întemeiate pe politici din domeniul luptei împotriva discriminării, pe implicarea societății civile, pe participarea activă a romilor, pe sensibilizarea cu privire la dimensiunea de gen, pe abordarea interculturală;

23. este conștient de faptul că politicile de incluziune a populației rome care privesc educația copiilor, accesul tinerilor la instruire, integrarea pe piața forței de muncă, îmbunătățirea condițiilor de sănătate și de locuit trebuie să facă parte integrantă din politicile autorităților locale și regionale de luptă împotriva sărăciei și pentru incluziune socială;

24. este de acord cu Comisia Europeană în privința faptului că obiectivul prioritar îl constituie o societate incluzivă, nu o nouă formă de segregare etnică, fiind deci esențial ca politicile publice să aibă drept scop explicit, dar nu exclusiv, populația romă iar inițiativele să facă parte din politici mai ample și din planuri naționale ale statelor membre care să urmărească combaterea excluziunii sociale și a sărăciei în UE; de asemenea, abordarea trebuie să fie integrată și multifactorială și să țină seama de complexitatea și interdependența factorilor care conduc la excluziune socială și la sărăcie;

25. este conștient de rolul fundamental și strategic al autorităților locale și regionale în procesul de sensibilizare a opiniei publice, în combaterea tendințelor rasiste, xenofobe și discriminatorii din sânul comunităților locale, în promovarea unei societăți interculturale; solicită ca autoritățile locale și regionale să poată face apel și la mijloacele necesare de combatere a fenomenului de răspândire a stereotipurilor negative în mass-media, pentru a promova informații corecte din punct de vedere etic și a încuraja formarea unei opinii publice nediscriminatorii;

26. consideră că autoritățile regionale și locale au un rol fundamental și strategic în procesul de valorificare a resurselor comunităților rome, ca actori pe deplin conștienți ai proceselor de incluziune, prin informarea populației rome cu privire la drepturile sale, prin încurajarea participării de jos în sus (*bottom-up*) a ONG-urilor rome și a organizațiilor societății civile;

27. consideră că politicile de desegregare a comunităților de romi reclamă o planificare specială și fonduri suplimentare: integrarea copiilor în mediul preșcolar și școlar prin modalități de sprijin specifice cum sunt mediatorii culturali și mijloacele de transport public; promovarea accesului pe piața muncii prin procese de calificare profesională și prin acordarea de micro-credite, evitând formarea de piețe de muncă segregate; intervenții specifice orientate către categorii mai vulnerabile de populație, expuse unor riscuri mai mari, precum femeile; adoptarea unor politici urbane și locale ce evită marginalizarea;

Obiectivele prioritare ale autorităților locale și regionale pentru integrarea socială și economică a romilor în Europa

28. consideră că, în domeniul politicilor urbane și locale, autoritățile locale pot juca un rol strategic, cu impact decisiv în sensul eliminării condițiilor de excluziune și de risc la care este expusă populația romă. Identificarea unor soluții locale care să nu ducă la segregare și discriminare și care să ducă la dispariția taberelor ilegale în care comunitățile de romi continuă adesea să locuiască poate avea, într-adevăr, o influență pozitivă asupra condițiilor de sănătate ale acestora și a posibilităților lor de acces la instruire și la un loc de muncă. Pentru a încuraja astfel de politici, Parlamentul European a introdus de curând, în mod oportun, măsuri adoptate în special pentru comunitățile

rome, care extind domeniul de aplicare a Fondului european de dezvoltare regională la programele locale în favoarea comunităților marginalizate în toate statele membre;

29. subliniază valoarea adăugată a politicilor și programelor europene în domeniul incluziunii sociale a romilor pentru atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020, în special cele care se referă la educație și eradicarea sărăciei;

30. consideră că, în contextul politicilor lor privind egalitatea de șanse, integrarea principiului egalității între femei și bărbați și protecția drepturilor maternității, autoritățile locale și regionale pot juca un rol strategic în combaterea discriminărilor multiple la care sunt supuse femeile rome, în înlăturarea condițiilor de exploatare a acestora, în asigurarea accesului lor la îngrijire medicală și la instruire și în combaterea fenomenelor de violență domestică și socială împotriva femeilor;

31. consideră că, în contextul politicilor proprii de protecție a copiilor, de asigurare a serviciilor destinate acestora, de promovare a dreptului la instruire, autoritățile locale pot juca un rol strategic în garantarea incluziunii copiilor romi în procesul instructiv-educativ la nivel preșcolar și școlar, în înscrierea acestora în cursuri de profilaxie sanitară și de socializare sau sportive care se adresează întregii populații, contribuind astfel la înlăturarea de la cea mai fragedă vârstă a cauzelor excluziunii copiilor romi, la promovarea unor oportunități egale, la eliminarea prejudecăților culturale și a stereotipurilor și la încurajarea conviețuirii;

32. recomandă ca, pentru a putea susține aceste politici publice, autoritățile locale și regionale să aibă un acces mai rapid și pe scară mai largă la fondurile (FSE, FEDER, FEADR) destinate implementării programelor de incluziune a romilor, consolidându-și capacitatea de planificare și de punere în aplicare a politicilor din domeniul incluziunii, și subliniază că, pentru promovarea acestor procese, trebuie puse la dispoziție informații și suport tehnic, inclusiv în scopul evitării unor intervenții fragmentare și episodice, fără impact structural asupra fenomenului;

33. consideră că, pentru autoritățile locale și regionale, rolul coordonator al Comisiei este esențial în identificarea unor instrumente de facilitare a schimbului de bune practici, a popularizării învățămintelor rezultate din experiențe reușite, a realizării de modele de abordare și a diseminării acestora, precum și a monitorizării politicilor, încurajând nu doar schimburile dintre statele membre, ci și crearea de rețele între autoritățile locale și regionale și actorii societății civile;

34. subliniază că comunitățile rome din țările membre și din țările candidate sau potențial candidate nu constituie un grup omogen, fiind deci necesare abordări diferențiate, care să țină seama de contextul istoric, geografic, economic, social, cultural și juridic diferit (în special pentru comunitățile mobile de romi, ai căror membri pot fi cetățeni UE sau ai unor țări terțe, apatrizi sau refugiați) și subliniază că această situație complexă pune la încercare nu doar statele, ci și autoritățile regionale și locale, în ceea ce privește identificarea și experimentarea unor strategii eficiente de incluziune, precum și încurajarea unor schimbări pozitive în mentalitatea cetățenilor și a societății civile;

35. consideră necesar să sublinieze că, în general, cei expuși la fenomene de excluziune socială și de sărăcie pot să ajungă la comportamente deviate sau ilegale care, alimentând în rândul populației un sentiment de nesiguranță și percepția riscului pentru ordinea publică, stârnesc îngrijorare în rândul societății și posibile reacții, care se pot manifesta în forme depreciative și discriminatorii. În cazul comunităților rome, acestea reprezintă piedici suplimentare în calea proceselor de incluziune în țesutul social. În cadrul competențelor proprii în ceea ce privește securitatea teritorială și poliția locală, autoritățile locale și regionale, alături de forțele de ordine publică, pot juca un rol strategic în vederea garantării controlului și menținerii legalității, a securității cetățenilor și a bunei conviețuirii, evitând însă culpabilizarea unor întregi comunități;

36. își ia angajamentul de a colabora cu Comisia, cu organismele europene și cu statele membre pentru a încuraja

coerența și armonizarea politicilor, pentru a consolida bunele practici și a disemina rezultatele obținute, pentru a promova o sensibilizare sporită la nivelul administrațiilor locale și a spori capacitatea de planificare a acestora, în vederea implementării unor proiecte menite să înlăture orice formă de discriminare și de segregare a romilor și să promoveze incluziunea;

37. se angajează să arboreze la sediul Comitetului Regiunilor, la 27 ianuarie 2011 (declarată de ONU Ziua internațională a comemorării victimelor holocaustului), steagul romilor, în memoria genocidului populației rome („Porajmos”), ca gest simbolic de promovare a procesului de incluziune socială a acestei populații desfășurat în 2010, Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Propune autorităților locale și regionale din statele membre să arboreze în această zi steagul populației rome, drept dovadă a angajamentului în procesul de incluziune socială și de combatere a discriminării.

Bruxelles, 1 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind eliberarea potențialului industriilor culturale și creative

(2011/C 42/06)

COMITETUL REGIUNILOR

- își exprimă satisfacția pentru lansarea de către Comisie, prin intermediul Cărții verzi „Eliberarea potențialului industriilor culturale și creative”, a unei dezbateri de anvergură europeană privitoare la condițiile necesare pentru a îmbunătăți mediul de creație și de inovare în Europa, cu scopul de a stimula potențialul industriilor culturale și creative, care contribuie la creșterea economică și crearea de locuri de muncă;
- se bucură să constate că rolul pe care îl joacă industriile culturale și creative în sprijinirea creativității și inovării primește o recunoaștere tot mai largă la nivel european;
- reamintește că, în majoritatea statelor membre, sectoarele citate în contextul industriilor culturale și creative, în special cultura, cercetarea, educația, turismul și ocuparea forței de muncă, intră în competența autorităților locale și regionale;
- subliniază faptul că succesul punerii în aplicare a inițiativelor emblematice din cadrul Strategiei Europa 2020 (Agenda digitală și alte inițiative) presupune o abordare inovatoare îndrăzneță, rolul industriilor creative în acest context fiind îndeosebi acela de a genera soluții multidisciplinare și multiculturale. În acest sens, Europa are nevoie la nivel local și regional de actori deschiși, cu rol de pionierat, care să realizeze inovații sociale și activitatea economică globală la a cărei promovare acestea contribuie.

Raportor:	Ursula MÄNNLE (DE-PPE), membră a Parlamentului Bavariei
Document de referință:	Carte verde „Eliberarea potențialului industriilor culturale și creative” COM(2010) 183 final

I. INTRODUCERE

COMITETUL REGIUNILOR

1. constată că, în ansamblul Uniunii Europene, autoritățile locale și regionale au o mare responsabilitate în punerea în aplicare a politicilor din domeniul culturii;

2. reamintește că autoritățile locale și regionale au, de asemenea, un rol-cheie în promovarea și punerea în valoare a culturii, în primul rând prin conservarea patrimoniului cultural și promovarea inovației artistice ⁽¹⁾;

3. subliniază că, prin apropierea de cetățeni, autoritățile locale și regionale se află, din punct de vedere strategic, în cea mai bună poziție pentru a se implica în favoarea diverselor culturi și activități culturale din cadrul UE și pentru a mobiliza eficient comunitățile locale și culturale în direcția promovării unui dialog intercultural mai bun ⁽²⁾;

4. constată că autoritățile locale și regionale pot mobiliza în mod eficient cetățenii în direcția participării la activitatea de creație ⁽³⁾ și de inovare;

5. reamintește că industriile culturale și creative contribuie într-o mare măsură la dezvoltarea locală, regională și urbană, deoarece fac mai atractive orașele și regiunile europene, favorizând dezvoltarea turismului durabil și creând posibilități noi de ocupare a forței de muncă. Aceste industrii capătă o importanță crucială pentru o economie de piață competitivă și inovatoare în Europa ⁽⁴⁾;

6. ia notă de faptul că studiul privind economia culturii în Europa, elaborat în 2006 de Societatea KEA European Affairs la cererea Comisiei Europene, arată că industria culturală este în sine foarte dinamică în ceea ce privește activitatea economică și de creare a locurilor de muncă în UE. În 2004, numărul persoanelor angajate în acest sector se ridică la 5,8 milioane, adică 3,1 % din totalul populației active a UE-25. În plus, în 2003, industria culturală a contribuit cu 2,6 % la PIB-ul UE, iar între 1999 și 2003 creșterea a fost sensibil mai accentuată decât în alte sectoare economice ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ CdR 172/2007 fin.

⁽²⁾ CdR 44/2006 fin.

⁽³⁾ CdR 11/2006 fin.

⁽⁴⁾ Concluziile Consiliului privind contribuția culturii la dezvoltarea locală și regională, 10 mai 2010.

⁽⁵⁾ „Study on the Economy of Culture in Europe” (Studiu privind economia culturii în Europa) elaborate în 2006 de Societatea KEA European Affairs, la solicitarea Comisiei Europene.

7. ia notă, de asemenea, de faptul că în Cartea verde, Comisia Europeană afirmă că revoluția digitală va permite o creștere mai accelerată în industriile culturale și creative. Acestea se confruntă cu un context aflat în evoluție rapidă, în care tehnologiile (globale) ale informației și comunicațiilor (TIC) digitale au un impact semnificativ asupra tuturor sectoarelor care fac parte din lanțul de creare a valorii economice;

8. constată că o exploatare a întregului potențial al TIC, luând în considerare așa cum se cuvine interesele utilizatorilor finali, ale furnizorilor de conținut și ale furnizorilor de TIC, și o revizuire a modurilor tradiționale de producție și distribuție, ar putea extinde publicul și piețele pe care au acces creatorii, precum și oferta culturală ce le este propusă cetățenilor;

9. se bucură să constate, în acest context, că Comisia elaborează trei cadre strategice mari, care vor influența considerabil condițiile generale aplicabile industriilor culturale și creative în mediul digital și care se sprijină pe procese de consultare prealabilă. Este vorba de:

— Strategia digitală pentru Europa, care constituie una dintre cele șapte inițiative emblematice ale Strategiei Europa 2020;

— inițiativa emblematică „O Uniune pentru inovare”, în cadrul căreia vor fi întreprinse acțiuni specifice în vederea creșterii rolului industriilor culturale și creative în calitatea lor de catalizatori ai inovării și ai schimbării structurale;

— strategia Uniunii în materie de proprietate intelectuală, care va pune în mod firesc accentul pe utilizarea și gestionarea drepturilor, echilibrul între protecția și viabilitatea indispensabile creației și necesitatea de a dezvolta noi servicii și moduri de activitate.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

10. își exprimă satisfacția pentru lansarea de către Comisie, prin intermediul Cărții verzi „Eliberarea potențialului industriilor culturale și creative”, a unei dezbateri de anvergură europeană privitoare la condițiile necesare pentru a îmbunătăți mediul de creație și de inovare în Europa, cu scopul de a stimula potențialul industriilor culturale și creative, care contribuie la creșterea economică și crearea de locuri de muncă;

11. salută faptul că, în tot cuprinsul Cărții verzi, cultura este recunoscută ca un instrument de dezvoltare locală și regională;

12. se bucură să constate că rolul pe care îl joacă industriile culturale și creative în sprijinirea creativității și inovării primește o recunoaștere tot mai largă la nivel european;
13. consideră că politica de inovare poate stabili punți de legătură cu industriile culturale și creative, atât la nivel european și național, cât și pe plan local și regional;
14. își exprimă satisfacția pentru intenția Comisiei Europene de a ține seama de nevoile industriilor culturale și creative în inițiativele emblematice, acționând astfel în conformitate cu articolul 167 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
15. reamintește că, în majoritatea statelor membre, sectoarele citate în contextul industriilor culturale și creative, în special cultura, cercetarea, educația, turismul și ocuparea forței de muncă, intră în competența autorităților locale și regionale;
16. subliniază că industriile culturale și creative sunt nu numai esențiale pentru dezvoltare, ocuparea forței de muncă și competitivitate, dar că pot, de asemenea, să contribuie la promovarea identității și diversității culturale pe scară locală și regională;
17. semnaleză faptul că autoritățile locale au un rol important în ceea ce privește infrastructura (spații pentru repetiții, spectacole și producție), strategia și planificarea (strategii culturale, inițiative de dezvoltare sectorială), precum și punerea în rețea. Autoritățile locale sprijină, de asemenea, manifestările artistice și culturale și investesc considerabil în tinerele talente creative;
18. reamintește importanța diversității și a multilingvismului, elemente europene specifice, care contribuie la stimularea creativității;
19. solicită să se acorde suficientă atenție grupurilor defavorizate în cadrul industriilor culturale și creative;
20. consideră că instituirea unui cadru care să încurajeze dezvoltarea industriilor creative în țările UE va aduce o valoare adăugată însemnată la scară europeană, putând chiar să contribuie la inițierea pregătirii de programe și inițiative la nivelul statelor, regiunilor și orașelor din UE, ceea ce va consolida cooperarea dintre principalii actori;
21. subliniază importanța consolidării rolului eșaloanelor locale și regionale în dezvoltarea industriilor culturale și creative în UE, recomandând, prin urmare, Comisiei să asociază autoritățile locale la activitățile legate de Cartea verde, potrivit principiului subsidiarității;
22. confirmă necesitatea sporirii investițiilor europene consacrate noilor resurse inteligente, durabile și creative;
23. consideră că toate nivelurile de guvernare trebuie să sprijine în mod deosebit IMM-urile, deoarece acestea sunt în măsură să păstreze noile talente și să accelereze dezvoltarea industriilor culturale și creative în Europa;
24. reamintește că, în cadrul strategiilor lor de dezvoltare, autoritățile locale au reușit să integreze industriile culturale și creative în numeroase sectoare, ceea ce a contribuit la consolidarea economiilor locale; mai exact, la nivelul autorităților locale, sunt posibile următoarele: crearea de rețele și baze de date despre tineri artiști, promovarea formării tinerilor în domeniile artistice și culturale, favorizarea profesionalizării tinerilor artiști, promovarea experimentelor multimedia și multiculturală, oferirea de spații publice pentru lucrările tinerilor artiști, încurajarea dezvoltării preocupărilor artistice și culturale ale publicului tânăr, sprijinirea înființării de asociații ale tinerilor în domeniul artistic și cultural și a inovării în spiritul tradițiilor și înclinațiilor locale;
25. propune, în consecință, să se creeze condițiile necesare transferului de bune practici, consolidării cunoștințelor și instituirii unor rețele de difuzare a experiențelor legate de posibilitatea de a exploata potențialul acestor industrii; în plus, propune ca, dată fiind contribuția lor, industriile culturale și creative să intre sub incidența principiilor generale ale politicii de coeziune economică și socială a UE;
26. recomandă punerea în aplicare a unei forme constructive de cooperare între autoritățile locale și naționale sub forma unor acorduri axate pe rezultat, prin care fiecare nivel de guvernare să se angajeze să obțină rezultatele stabilite de comun acord, pentru a facilita dezvoltarea industriilor culturale și creative la nivel local;
27. constată că rădăcinile creativității se află la scară locală, deducând din aceasta că industriile culturale și creative necesită crearea de rețele, de grupări, de pepiniere de întreprinderi și de parteneriate între școlile de arte și meserii, universități și întreprinderi;
28. încurajează instituțiile de învățământ cu profil artistic și de design să lucreze în strânsă cooperare cu alte sectoare, în vederea creării unor noi alianțe și a altor mecanisme structurale și operaționale, care să ducă la crearea unor produse și servicii europene cu totul noi, deschizând calea spre succesul comercial la nivel mondial. Lipsa ideilor preconceptuate la tineri reprezintă adesea un factor hotărâtor de succes;
29. constată că și activitățile culturale pot fi rentabilizate pentru a susține coeziunea socială, deoarece acestea dezvoltă înțelegerea interculturală și instaurează relații strânse și pozitive între oameni din medii profesionale și școlare diferite, ceea ce consolidează potențialul industriilor culturale și creative;
30. reamintește că diversitatea culturală a Europei reprezintă un considerabil avantaj economic și comparativ; propune să se utilizeze investițiile destinate activităților culturale pentru a susține diversitatea culturală a Europei, precum și dialogul intercultural, ceea ce va accelera integrarea culturală și socială;

31. reafirmă că, pentru a putea exploata cu succes potențialul acestor industrii, UE trebuie să-și concentreze eforturile întreprinse în sfera culturii în direcția importanței pe care o reprezintă pentru societate valorile imateriale ale culturii; insistă, prin urmare, asupra faptului că exploatarea resurselor creative ale societății și prosperitatea industriilor culturale depind de promovarea formării culturale și de cooperările culturale. Cultura există fără industriile culturale, dar acestea nu există fără cultură ⁽⁶⁾;

32. consideră că neajunsurile și/sau obstacolele care împiedică dezvoltarea industriilor culturale și creative ar trebui inventariate și abordate la nivelul politic adecvat;

33. recomandă Comisiei să evalueze relevanța fondurilor structurale, precum și a programelor actuale și viitoare din domeniile culturii, mediilor audiovizuale, tineretului și educației, ținând seama de sprijinul pe care acestea le pot acorda industriilor creative;

34. evidențiază în special faptul că Uniunea Europeană ar trebui să sprijine și să încurajeze mobilitatea la nivel european a tinerilor artiști, înființarea de rețele și circuite artistice internaționale, precum și schimburile și „sejururile creative” ale tinerilor artiști la nivel comunitar și în țările terțe;

35. solicită Comisiei să ia în considerare, în cadrul activităților legate de Cartea verde, necesitățile financiare și administrative ale autorităților locale și regionale;

36. atrage atenția asupra faptului că trebuie să se creeze definiții, coduri și indicatori comuni, pentru a se putea măsura efectele industriilor culturale și creative asupra pieței și asupra ocupării forței de muncă.

III. CONCLUZII

COMITETUL REGIUNILOR

37. reamintește că, în Europa, industriile culturale și creative pot juca un rol important în realizarea obiectivelor economice și sociale la nivel local și regional;

38. subliniază rolul esențial al industriilor culturale și creative care, fiind actori ai culturii, ajută comunitățile și economiile locale să obțină rezultate într-un larg evantai de domenii politice, de la dezvoltare economică, educație, învățare de-a lungul vieții, la securitatea comunității și justiție penală;

39. este de părere că sectorul turismului ar trebui inclus în definiția industriilor culturale și creative;

40. subliniază că, în economia din perioada de după criză, cultura poate juca un rol în realizarea obiectivelor de politică socială într-un mod creativ, prin susținerea inovațiilor în scopul obținerii de rezultate în sfera socială. Cultura și arta pot modifica comportamentele și pot crea legături sociale noi, care să stimuleze creativitatea persoanelor care au un talent în aceste domenii;

41. constată că, în consecință, contribuția culturii, și, în mod specific, a industriilor culturale și creative, capătă o importanță esențială odată cu punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 ⁽⁷⁾;

42. subliniază faptul că succesul punerii în aplicare a inițiativelor emblematice din cadrul Strategiei Europa 2020 (Agenda digitală și alte inițiative) presupune o abordare inovatoare îndrăznească, rolul industriilor creative în acest context fiind îndeosebi acela de a genera soluții multidisciplinare și multiculturale. În acest sens, Europa are nevoie la nivel local și regional de actori deschiși, cu rol de pionierat, care să realizeze inovații sociale și activitatea economică globală la a cărei promovare acestea contribuie.

Bruxelles, 1 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

⁽⁶⁾ CdR 172/2007 fin.

⁽⁷⁾ CdR 172/2007 fin.

Avizul Comitetului Regiunilor privind cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale pentru a sprijini strategia Europa 2020

(2011/C 42/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută rezultatele pozitive înregistrate până acum în cooperarea europeană în materie de educație și formare profesională (EFP), sprijinite de procesul de la Copenhaga, și dorește să sublinieze că accentul principal în perioada următoare ar trebui să fie pus pe o aplicare rapidă, o simplificare și o consolidare a celor mai eficiente instrumente, inițiative și programe existente;
- împărtășește opinia Comisiei conform căreia, având în vedere mutațiile viitoare în materie de locuri de muncă și de structuri sociale (cum ar fi tranziția către o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon și îmbătrânirea populației), educația și formarea, inclusiv EFP, trebuie să se adapteze acestora. De asemenea, EFP trebuie să joace un rol dublu: de instrument care să contribuie la satisfacerea nevoilor imediate și viitoare ale Europei în materie de competențe și, totodată, de instrument pentru reducerea impactului social al crizei și pentru facilitarea redresării. Pentru îndeplinirea acestor roluri este nevoie de reforme urgente, pentru a se asigura excelența și echitatea;
- subliniază că, pentru o cooperare eficace în domeniul EFP și în etapa de punere în aplicare, este nevoie de o interacțiune politică și administrativă continuă între toate nivelurile de guvernare, precum și de un angajament constant din partea acestora. De aceea, Comisia ar trebui să se străduiască să obțină o angajare semnificativă a autorităților locale și regionale (ALR), reflectând în mod adecvat rolul esențial al acestora ca parteneri-cheie în materie de educație și formare în Europa;
- sprijină obiectivele comunicării de a spori relevanța EFP pentru a promova o creștere a bazei de competențe a pieței forței de muncă din Europa și, totodată, recunoaște că educația și formarea reprezintă un mijloc pentru a încuraja și dezvolta participarea socială. Nu în ultimul rând, în contextul Anului european pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, EFP reprezintă un element important al oricărei strategii de reducere a dezavantajelor sociale și economice. Este dovedit că îmbunătățiri relativ mici ale competențelor forței de muncă pot avea un impact substanțial asupra bunăstării viitoare a unui stat național.

Raportor:	dl Robert BRIGHT (UK-PSE), membru al Consiliului Municipal Newport
Document de referință:	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Un nou impuls pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale pentru a sprijini strategia Europa 2020
	COM(2010) 296 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. este de acord cu accentul pe care îl pune Comisia asupra unui nou impuls pentru cooperarea europeană în materie de EFP, în scopul de a sprijini Strategia Europa 2020;

2. salută rezultatele pozitive înregistrate până acum în cooperarea europeană în materie de educație și formare profesională (EFP), sprijinite de procesul de la Copenhaga, și dorește să sublinieze că accentul principal în perioada următoare ar trebui să fie pus pe o aplicare rapidă, o simplificare și o consolidare a celor mai eficiente instrumente, inițiative și programe existente;

3. consideră că extinderea practicilor în materie de schimb de informații și de experiență între autoritățile europene de la toate nivelurile reprezintă un câștig considerabil, socotește prioritară diseminarea bunelor practici prin intermediul Comisiei și se angajează să sprijine astfel de acțiuni prin implicarea propriilor membri și rețele atunci când este cazul;

4. își reiterează susținerea față de atingerea obiectivelor privind competitivitatea și inovarea până în 2020 și recunoaște că, pentru aceasta, trebuie menținut nivelul investițiilor în educație și formare, mai ales în perioade de nesiguranță economică;

5. împărtășește opinia Comisiei conform căreia, având în vedere mutațiile viitoare în materie de locuri de muncă și de structuri sociale (cum ar fi tranziția către o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon și îmbătrânirea populației), educația și formarea, inclusiv EFP, trebuie să se adapteze acestora. De asemenea, EFP trebuie să joace un rol dublu: de instrument care să contribuie la satisfacerea nevoilor imediate și viitoare ale Europei în materie de competențe și, totodată, de instrument pentru reducerea impactului social al crizei și pentru facilitarea redresării. Pentru îndeplinirea acestor roluri este nevoie de reforme urgente, pentru a se asigura excelența și echitatea;

6. sprijină acțiunile care au ca scop apropierea universurilor educației și formării de cel al pieței forței de muncă, cum ar fi inițiativa „Noi competențe pentru noi locuri de muncă”. Distincția dintre educație și formare și contextul acestora la locul de muncă va deveni tot mai neclară pe viitor, iar realizarea unui mai mare grad de integrare va necesita o mutație esențială în modul de concepere al educației și formării, nu numai din perspectivă individuală, ci și la nivel instituțional și la toate nivelurile de guvernare. Trebuie înlăturate obstacolele sistemice și de atitudine aflate în calea integrării dacă se dorește ca europenii care învață să facă pași înainte pe scara competențelor și a valorii și să contribuie eficace la obiectivele Strategiei Europa 2020;

7. subliniază că, pentru o cooperare eficientă în domeniul EFP și în etapa de punere în aplicare, este nevoie de o interacțiune politică și administrativă continuă între toate nivelurile de guvernare, precum și de un angajament constant din partea acestora. De aceea, Comisia ar trebui să se străduiască să obțină o angajare semnificativă a autorităților locale și regionale (ALR), reflectând în mod adecvat rolul esențial al acestora ca parteneri-cheie în materie de educație și formare în Europa;

8. subliniază că EFP ar trebui să fie oferite într-un mod integrat, în care parteneriatele, dialogul și programele să fie concepute în strânsă colaborare de către instituțiile de educație și formare, de autoritățile de la toate nivelurile și de sectorul privat. Ar trebui susținute parteneriate mai eficiente între instituțiile care oferă programe de EFP, angajatori și serviciile de consiliere și plasament profesional, prin stabilirea unor priorități precise, bazate pe realitate, și prin utilizarea eficientă a unor date actuale, fiabile și puse la dispoziția tuturor;

9. consideră că este de o importanță vitală ca subiectele abordate în comunicare să fie diseminate la toate nivelurile societății. În această fază, ALR au un rol fundamental în materie de comunicare și de difuzare a informației prin rețelele lor și în promovarea egalității de drepturi și de posibilități, în garantarea unei calități maxime și operarea de îmbunătățiri atât în contextul formal, cât și în cele informale, precum și în punerea în aplicare a programelor existente;

10. sprijină obiectivele comunicării de a spori relevanța EFP pentru a promova o creștere a bazei de competențe a pieței forței de muncă din Europa și, totodată, recunoaște că educația și formarea reprezintă un mijloc pentru a încuraja și dezvolta participarea socială. Nu în ultimul rând, în contextul Anului european pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, EFP reprezintă un element important al oricărei strategii de reducere a dezavantajelor sociale și economice. Este dovedit că îmbunătățiri relativ mici ale competențelor forței de muncă pot avea un impact substanțial asupra bunăstării viitoare a unui stat național (!);

11. accentuează faptul că, în virtutea funcțiilor sociale și economice ale EFP, este esențial ca acestea să aibă ca parte integrantă o combinație adecvată de calificări, precum și mobilitatea transnațională/transvocațională, inclusiv învățarea unor limbi străine. Mobilitatea poate contribui la depășirea barierelor lingvistice și dezvolta încrederea în sine, cultiva capacitatea de adaptare, simțul responsabilității, competențele interculturale și poate spori atractivitatea pe piața muncii;

(!) OCDE 2010, *The High Cost of Low Educational Performance* (Costurile ridicate ale performanțelor reduse în materie de educație).

12. solicită Comisiei să aibă în vedere faptul că o participare crescută a adulților la învățarea de-a lungul vieții reprezintă o provocare pentru multe autorități care dețin competențe în domeniul educației la nivel local, regional și național și că, pentru depășirea lacunelor actuale și viitoare în materie de competențe, trebuie atins un echilibru, pentru fiecare caz în parte, între măsurile de calificare axate pe îmbunătățirea competențelor-cheie și cele de însușire a unor cunoștințe și aptitudini profesionale specifice, atât în cazul tinerilor, cât și în cazul forței de muncă adulte;

13. consideră că situația economică actuală ar putea face dificilă, pentru autoritățile de la nivel local, regional și național, menținerea nivelurilor de investiții în educație și formare din prezent. Cu toate acestea, pentru ca Europa să poată concura pe scena economică globală, ar trebui depuse eforturi susținute pentru dotarea forței de lucru actuale și viitoare cu tipul de competențe necesare pentru ca economia să înflorească. Toate nivelurile de guvernare ar trebui să colaboreze pentru a aduce investițiile la nivelul nevoilor de competențe, ceea ce trebuie să asigure accesul Europei la o rezervă de lucrători cu înaltă calificare ca motor al redresării economice;

Rolul esențial al EFP în învățarea de-a lungul vieții și în mobilitate

14. susține acțiunea-cheie de a crea abordări flexibile, à la carte, ale EFP, care să aibă ca scop maximizarea accesului la o educație și o formare continuă, precum și crearea de sisteme flexibile bazate pe recunoașterea rezultatelor învățării. Printr-o ofertă în care persoanele care învață să poată alege realmente între cursuri și instituțiile care oferă programe de EFP, se poate garanta accesul la educație și formare indiferent de situația persoanei care dorește să învețe;

15. subliniază că această abordare va avea în mod inevitabil un impact asupra administrației și finanțării pentru ALR; cu toate acestea, pentru a se asigura calitatea serviciilor, optimizarea utilizării resurselor și viabilitatea finanțelor publice, trebuie să se vegheze ca instituțiile care oferă programe de EFP să colaboreze la elaborarea unei oferte coerente de cursuri, accesibile în mai multe tipuri de formule, care să se completeze reciproc fără a se suprapune în oferta locală;

16. sprijină solicitarea de a elabora programe EFP care au ca obiectiv crearea unor căi cu adevărat deschise dinspre EFP către învățământul universitar. Pentru ca acest lucru să poată fi realizat, instituțiile de învățământ superior (IIS) ar trebui îndemnate să colaboreze cu toate nivelurile de guvernare și între ele, pe întreg teritoriul UE, precum și cu interesele din sectorul privat, pentru a crea cursuri profesionale de calitate, care să ofere o formare relevantă și de înaltă calitate în materie de competențe. Ar trebui încurajate schimburile de bune practici în conceperea de cursuri profesionale de nivel mai înalt și consolidată coerența prin elaborarea unor programe comune continue;

17. recomandă ca, pentru a urgenta redresarea economică a Europei, pentru a ridica nivelul competențelor, a crește nivelul de ocupare a forței de muncă și pentru un angajament în direcția obiectivului principal al Strategiei Europa 2020, de a

investi 3 % din PIB-ul UE în cercetare-dezvoltare ⁽²⁾, ar trebui ca instituțiile care oferă EFP să aibă posibilitatea să vină cu mai multe oferte în materie de EFP de calitate mai bună. Ar trebui încurajată utilizarea învățării prin muncă, inclusiv ieșirea din sala de clasă, ar trebui asigurate condițiile necesare pentru ca și persoanele care nu au înclinații academice să poată obține o calificare care să le permită să se integreze cu succes pe piața muncii și totodată ar trebui asigurată paritatea dintre calificările profesionale și diplomele cu orientare mai academică. De asemenea, învățarea în cadrul clasei ar trebui adaptată într-un mod cât mai cuprinzător nevoilor și metodelor de învățare individuale, pentru a dezvolta astfel și creativitatea, spiritul inovator și cel antreprenorial. Un sistem EFP eficient și atractiv poate juca un rol esențial ca posibilitate de reluare a studiilor pentru persoanele care părăsesc timpuriu școala și poate totodată contribui la rezolvarea problemei ratei înalte de șomaj a tinerilor în Europa ⁽³⁾;

18. este de acord că, pentru a se realiza tranziții de succes între fazele de învățare și locul de muncă, ar trebui oferită consiliere și îndrumare care să le permită persoanelor care învață să aibă informații relevante la momentul oportun, pe baza cărora să poată face alegeri în materie de carieră. Aceste servicii de consiliere profesională ar trebui să fie disponibile în toate etapele învățării, atât pentru tineri cât și pentru adulți, permițând luarea de decizii în procesul de învățare care să fie relevante pentru piața actuală a forței de muncă, dar oferind consiliere și după încheierea ciclurilor de studii. ALR au o poziție ideală pentru a oferi un astfel de sprijin, la toate nivelurile, persoanelor care învață și această contribuție ar trebui luată în considerare atunci când se elaborează programe de sprijin. Pentru a-și putea îndeplini funcția în mod corespunzător, serviciile de consiliere ar trebui să aibă la dispoziție informații actualizate, fiabile și coordonate despre situația pieței forței de muncă și despre necesitățile viitoare imediate ale acestora;

19. reamintește că este de importanță crucială ca programele de EFP oferite într-o anumită regiune să fie recunoscute în întreaga UE, pentru a se încuraja mobilitatea și schimburile. Această abordare va trebui să fie susținută prin mecanisme de garantare a unei calități înalte și constante, asigurate de ALR, care să fie recunoscute de părțile implicate relevante (autoritățile competente, partenerii sociali, instituțiile care oferă programe de EFP și persoanele interesate să studieze);

20. subliniază că, date fiind responsabilitățile autorităților competente din statele membre pentru domeniile abordate în această comunicare, metoda deschisă de coordonare (MDC) este modalitatea de lucru potrivită pentru cooperarea europeană în materie de educație și formare. Totodată, la aplicarea MDC în domeniul educației și formării, ar trebui luate în calcul consecințele administrative și financiare pentru ALR;

21. recomandă să se ia în considerare și utilizarea proiectelor de tipul *Soft Open Method of Coordination* (metodă deschisă de coordonare simplificată) (SMOC), care sprijină transferul practicilor EFP între regiuni prin sistematizarea științifică a învățării și prin transfer ⁽⁴⁾;

⁽²⁾ <http://ec.europa.eu/eu2020/pdf/115346.pdf>.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=113&newsId=831&furtherNews=yes>.

⁽⁴⁾ <http://www.earlall.eu/page.asp?n=newsdetails&i=13340>.

22. reamintește Comisiei că ALR se află în avangarda europeană în materie de concepere a acțiunilor de mobilitate EFP. ALR pot contribui substanțial la promovarea mobilității în materie de învățare, mai ales în ceea ce privește informarea, consilierea și sensibilizarea, dar și prin măsuri de susținere care să asigure calitatea și disponibilitatea finanțării, așa cum se menționează și în Declarația de la Barcelona ⁽⁵⁾. Gruparea europeană de cooperare teritorială (GECT), care oferă un nou cadru juridic pentru cooperarea transfrontalieră și interregională, poate reprezenta un instrument util pentru promovarea acțiunilor de mobilitate EFP;

23. face apel la Comisie să caute activ să implice ALR și să ia în considerare în mod corespunzător opiniile exprimate, fie în mod colectiv, prin intermediul CoR, al rețelelor, fie ca administrații individuale, în cadrul elaborării inițiativelor europene care susțin oferta în materie de EFP, cum ar fi „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă” și „Tineretul în mișcare”;

24. îndeamnă Comisia să ia în calcul rolul ALR ca structuri potențiale pentru sprijinirea mobilității în elaborarea programelor sale în favoarea mobilității EFP;

25. amintește că UE trebuie să garanteze că aceste programe de mobilitate în cadrul formării sunt accesibile tuturor studenților în condiții de egalitate, indiferent de poziția geografică a regiunii lor de proveniență; de aceea, recomandă sprijinirea regiunilor cu caracteristici geografice specifice, cum ar fi regiunile ultraperiferice, în care dezvoltarea politicilor de mobilitate întâmpină greutăți considerabile din cauza depărtării și izolării lor geografice față de continent;

Sporirea atractivității și excelenței în EFP prin calitate și eficiență

26. face apel la Comisie să continue să sprijine sistemele de asigurare a calității, cum ar fi cele recomandate în Cadrul european de referință pentru asigurarea calității în educație și formare profesională (EQAVET);

27. subliniază că asigurarea calității reprezintă cheia pentru o ofertă flexibilă și transferabilă în materie de EFP. Cu toate acestea, astfel de sisteme au implicații financiare la nivel local și regional, unde se află majoritatea instituțiilor care oferă servicii EFP. De aceea, este esențial ca orice astfel de sisteme să țină cont de sistemele de asigurare a calității existente pe plan local și să încerce să se bazeze pe bunele practici existente;

28. susține propunerea de a spori utilizarea diferitelor forme de formare la locul de muncă. Pentru rezolvarea lacunelor în materie de competențe esențiale ale forței de muncă este indispensabil ca forța de muncă actuală să participe activ la EFP,

deoarece cea mai mare parte a forței de muncă viitoare, de care depinde redresarea economică, este deja prezentă pe piața muncii;

29. subliniază că, pentru a se ridica nivelul formării la locul de muncă, întreprinderile vor trebui să susțină astfel de inițiative și să fie active în acest sens. Va fi crucială găsirea stimulentei potrivite pentru intensificarea cooperării între instituțiile care oferă programe de educație și formare și mediul de afaceri. Într-o abordare bazată pe guvernanta pe mai multe niveluri, ALR se află în poziția cea mai favorabilă pentru a elabora și întreține relații cu mediul de afaceri, mai ales cu întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), care asigură locuri de muncă pentru o proporție semnificativă a forței de muncă europene. Încurajarea dezvoltării competențelor în aceste întreprinderi va sprijini creșterea economică în acest sector important;

30. susține ideea că relevanța EFP pentru piața forței de muncă poate fi consolidată prin elaborarea de instrumente de planificare prospectivă, pentru a armoniza competențele cu locurile de muncă, și subliniază că instituțiile care oferă EFP, în colaborare cu ALR și cu reprezentanții ai pieței forței de muncă locale, se află în poziția privilegiată de a putea recunoaște nevoile și de a adapta programele în consecință, pentru a reflecta insuficiențele sau surplusurile, lipsa anumitor competențe sau competențele care nu mai au relevanță;

31. consideră că adaptabilitatea și flexibilitatea persoanelor care învață și a celor care lucrează este esențială. Pentru a atinge aceste deziderate, EFP trebuie să le doteze cu calificări adaptabile și flexibile, bazate pe competență, care să fie adaptate nevoilor actuale și viitoare ale întreprinderilor;

32. este de acord cu solicitarea Comisiei vizând o mai mare capacitate de reacție la nevoile pieței pentru EFP, pentru ca viziunea unei forțe de muncă adaptabile și flexibile să devină realitate. Cu toate acestea, trebuie observat că nevoile întreprinderilor nu sunt întotdeauna în concordanță cu nevoile autorităților în ceea ce privește participarea socială și politicile de coeziune, iar cerințele legate de flexibilitatea forței de muncă trebuie contrabalansate prin asigurarea unui nivel corespunzător de securitate pentru individ (așa cum o arată și conceptul de „flexicuritate”);

33. atrage atenția asupra faptului că pentru multe sectoare sau întreprinderi individuale este adesea dificil să-și anticipeze cu exactitate necesitățile cu mai mulți ani în avans și să aibă o viziune de ansamblu asupra necesităților în materie de profesii și domenii profesionale din cadrul unui sector. Prin urmare, trebuie să se realizeze un echilibru atent în formarea profesională între cursurile de specializare și cele generale și trebuie, de asemenea, adoptate măsuri de calificare atât pe termen mai lung și mai de durată, cât și pe termen scurt și cu efecte mai rapide. În acest context trebuie evidențiate posibilitățile și necesitatea cooperării între sectorul public și cel privat. Prin îmbunătățirea competențelor-cheie se creează condițiile necesare pentru ca individul să facă față schimbărilor rapide și neprevăzute de pe piața forței de muncă;

⁽⁵⁾ http://www.eurlall.eu/filebank/G%C3%B6teborg_BarcelonaDeclaration_English.pdf.

34. arată că analiza nevoilor de competențe ale întreprinderilor poate reprezenta o povară administrativă pentru ALR, mai ales dacă aceasta este o sarcină pe care nu o desfășoară de obicei. Pentru ca o astfel de analiză a competențelor să fie relevantă, ea trebuie adusă la zi în mod periodic, întrucât nevoile angajatorilor se pot schimba cu rapiditate. În acest domeniu ar trebui încurajată împărtășirea cunoștințelor cu administrațiile care nu utilizează în prezent astfel de tehnici, printre altele în ceea ce privește sistemele de analiză;

Echitatea și cetățenia activă

35. salută abordarea favorabilă incluziunii adoptată de Comisie și este de acord cu privire la importanța promovării unor drepturi și șanse egale prin recunoașterea competențelor și a calificărilor esențiale ale persoanelor mai puțin favorizate. EFP au un rol de seamă în promovarea echității, a incluziunii sociale și a cetățeniei active, mai ales în rândul persoanelor cu calificări reduse, al celor provenind din medii de migrații, al șomerilor și al persoanelor cu nevoi educaționale speciale;

36. face apel la Comisie să ia în considerare pe deplin nevoile grupurilor vulnerabile atunci când are în vedere tranzițiile între fazele de învățare și căile dintre EFP și celelalte forme de învățământ. Atât adulții, cât și tinerii proveniți din grupuri vulnerabile sau cu risc de sărăcie pot descoperi beneficii substanțiale în existența unor EFP accesibile și relevante, care să le permită indivizilor să participe în mod pozitiv prin cetățenia activă și să contribuie la dezvoltarea economică. Programele ar trebui concepute astfel încât să se potrivească nevoilor individului și ar trebui să-și găsească locul în contextul serviciilor oferite la nivel local pentru astfel de grupuri vulnerabile. Este esențial ca ALR să joace un rol central în promovarea dezvoltării unei oferte de cursuri locale, precum și în asigurarea disponibilității informațiilor privind cursurile, acordându-se o atenție specială persoanelor vulnerabile;

37. subliniază că, deși este important să se asigure existența unor sisteme prin care să se monitorizeze rata de angajare a absolvenților dintr-un sistem EFP, mai ales a celor care aparțin unor grupuri vulnerabile, astfel de sisteme ar trebui să încerce să evalueze și calitatea locurilor de muncă obținute de aceste grupuri. În acest mod, informațiile combinate pot fi utile pentru a servi ca bază dezvoltării viitoare a unei oferte în materie de EFP, care să urmărească să asigure persoanelor competențele necesare obținerii unor locuri de muncă decente;

38. salută accentul pus pe dezvoltarea unor competențe-cheie pentru cetățenia activă în parteneriatele dintre instituțiile care oferă programe de EFP, comunitățile locale, organizațiile societății civile, părinții și persoanele care învață. Această abordare ar trebui să urmărească să coopereze și ALR, care joacă un rol-cheie în sprijinirea comunităților locale și în dezvoltarea spiritului cetățenesc;

39. sprijină accentul pus de Comisie asupra dezvoltării de competențe-cheie și consideră că asigurarea alfabetizării, a competențelor aritmetice și a altor competențe de bază,

precum și a competențelor în materie de lucru pe computer și a celor lingvistice este esențială pentru includerea grupurilor vulnerabile și cu factor ridicat de risc, printre care muncitorii migrații, mai ales având în vedere că aproximativ 20 % din cetățenii UE sunt afectați de analfabetism ⁽⁶⁾;

Inovarea, creativitatea și spiritul antreprenorial

40. felicită Comisia pentru includerea unei oferte de învățare activă și bazată pe experiență practică, în vederea dezvoltării unor competențe de nivel înalt în materie de internet, asumare de riscuri și gândire critică. Pentru ca economia europeană să înflorească, cultivarea acestui tip de competențe, în combinație cu cele profesionale, le va oferi șanse suplimentare persoanelor care învață și va spori baza de competențe pentru întreprinderi;

O nouă agendă pentru cooperarea europeană în domeniul EFP

41. face apel, alături de Comisie, la miniștrii UE responsabili cu EFP să sprijine o agendă ambițioasă de modernizare a EFP, să definească obiective concrete pentru următorul deceniu și să se angajeze ferm în privința punerii în aplicare a acesteia în cadrul programelor naționale de reformă Europa 2020. Generarea de competențe superioare prin sisteme de educație și formare mai bune reprezintă o parte esențială a strategiei Europei de a răspunde la provocările actuale și viitoare, iar aceste provocări trebuie abordate printr-o politică integrată care să cuprindă toate nivelurile sistemelor educaționale;

42. salută referirea la necesitatea unor parteneriate strânse între statele membre, Comisie și partenerii sociali, pentru revizuirea priorităților EFP preconizată pentru decembrie 2010, cu includerea ALR, a instituțiilor care oferă programe de EFP, a profesorilor și formatorilor, precum și a persoanelor care beneficiază de educație la toate nivelurile, în legătura cu faza de punere în aplicare. Integrarea educației, formării și a muncii necesită o coerență crescută la nivel local, național și european. În plus, strategiile EFP trebuie corelate cu strategiile de dezvoltare economică, din nou, la nivel local, național și european;

43. reiterează faptul că ALR trebuie implicate pe deplin de către statele membre în toate fazele de implementare a obiectivelor stabilite. Metodele de lucru alese pentru cooperarea europeană pe termen lung în materie de educație și formare trebuie să ia în calcul responsabilitățile ALR și să le includă pe acestea ca parteneri în cursul procesului de îmbunătățire;

44. accentuează faptul că elaborarea și punerea în practică a acțiunilor hotărâte de comun acord necesită sprijin nu numai din partea platformelor existente la nivel european, așa cum sunt Directorii generali pentru formare profesională (DGFP) și Comitetul consultativ pentru formare profesională (CCFP), ci și din partea programelor și instrumentelor UE relevante, cum ar fi programul Leonardo da Vinci, programe care ar trebui să susțină în continuare accesibilitatea, mobilitatea și inovarea în materie de EFP în cadrul programului de învățare de-a lungul vieții;

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc/report09/report_en.pdf.

45. consideră că este de o importanță crucială să se folosească o proporție cât mai mare posibil din fondurile structurale pentru sprijinirea EFP. Reorientarea Fondului social european ar putea asigura soluții pe măsură pentru persoanele care au nevoie de o aducere la zi a competențelor, pentru a dispune de noi

posibilități de locuri de muncă sau pentru a-și păstra locurile de muncă actuale. Ar putea fi mobilizate în acest sens și Fondul european de dezvoltare regională și Fondul european de ajustare la globalizare.

Bruxelles, 1 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Aviz din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor privind rolul autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a strategiei în materie de sănătate pentru perioada 2008-2013

(2011/C 42/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- insistă asupra necesității de a aduce modificări în modul de punere în aplicare a strategiei, în așa fel încât să fie luate în considerare pe deplin interesele și expertiza autorităților locale și regionale și solicită includerea indicatorilor și a obiectivelor în materie de sănătate în Strategia Europa 2020;
- identifică numeroase posibilități de îmbunătățire a funcționării strategiei, în special în ceea ce privește fondurile europene, mecanismele și structurile de punere în aplicare, indicatorii și obiectivele regionale în materie de sănătate și adaptarea sistemelor de asistență sanitară la noile provocări;
- pune în evidență faptul că reducerile bugetare impuse diferitelor state membre de criza economică nu trebuie să fie însoțite de reducerea fondurilor alocate politicilor de sănătate și sistemelor de asistență sanitară; acestea ar trebui mai curând să fie supuse unui proces de reflecție menit să le asigure viabilitatea, facilitându-le adaptarea la provocările viitorului, precum și sinergia care poate rezulta în urma cooperării dintre sectorul public și cel privat;
- menționează că măsurile de promovare a sănătății și de profilaxie reprezintă mijlocul cel mai eficace de asigurare a sănătății publice și de limitare a cheltuielilor de sănătate, aflate în continuă creștere și este convins că promovarea sănătății este necesară în toate etapele vieții;
- solicită implicarea sa directă și sistematică în lucrările grupului privind sănătatea publică, care a fost constituit din funcționari de nivel înalt și solicită să fie implicat în lucrările anumitor grupuri de lucru tematice constituite la nivel european;
- sprijină inițiativele vizând introducerea de noi tehnologii, cum ar fi cardul electronic de sănătate, care conține o serie de informații de bază despre pacient sau alte soluții care să faciliteze accesul la informații cu privire la pacienți în întreaga Europă;
- salută inițiativa Direcției Generale Sănătate și Consumatori din cadrul Comisiei Europene, care dorește să lanseze împreună cu Comitetul Regiunilor proiecte comune care să permită implicarea autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a strategiei.

Raportor: dl Adam BANASZAK (Polonia, AE), membru al Adunării regionale Cuyavia-Pomerania

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. consideră că strategia în materie de sănătate pentru perioada 2008-2013 privește în mod direct autoritățile locale și regionale, întrucât, în majoritatea statelor membre, ele sunt cele care își asumă responsabilitatea serviciilor care au incidență asupra sănătății publice pe teritoriul respectiv, precum și a condițiilor de dezvoltare regională;

2. subliniază că, în sectorul sănătății, actorii locali și regionali îndeplinesc sarcini de planificare, punere în aplicare, dezvoltare, precum și de gestionare. De asemenea, aceștia desfășoară programe de prevenire și de promovare a sănătății. În plus, ei își asumă în mod frecvent responsabilitatea economică în acest domeniu: se află aproape de preocupările cetățenilor, așadar cunosc în profunzime aceste aspecte și înțeleg problemele care apar în acest domeniu;

3. observă amploarea domeniului de aplicare a strategiei și aprobă obiectivele acesteia;

4. subliniază importanța creării de mecanisme care să permită concretizarea principiilor adoptate, în conformitate cu principiul subsidiarității;

5. consideră că strategiile și măsurile trebuie concepute și formulate în sensul egalității între femei și bărbați, precum și al combaterii altor forme de discriminare;

6. atrage atenția asupra necesității ca aceste mecanisme să nu fie puse sub semnul întrebării invocându-se criza economică;

7. deplânge faptul că autoritățile locale și regionale nu sunt asociate într-o măsură semnificativă la punerea în aplicare a strategiei;

8. constată că nici solicitările formulate în avizele sale privind Cartea albă „Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013” și „Solidaritate în domeniul sănătății: reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE”, nici numeroasele propuneri prezentate în alte avize ale sale nu au avut vreun ecou;

9. reiterează solicitările enunțate în avizele menționate mai sus, în special cele privind necesitatea de a se depune eforturi pentru reducerea inegalităților în materie de sănătate în și între statele membre ale Uniunii Europene;

10. insistă asupra necesității de a aduce modificări în modul de punere în aplicare a strategiei, în așa fel încât să fie luate în considerare pe deplin interesele și expertiza autorităților locale și regionale, asigurându-se astfel succesul strategiei actuale și al celei care va fi adoptată în următorii ani;

11. menționează că măsurile de promovare a sănătății și de profilaxie reprezintă mijlocul cel mai eficace de limitare a cheltuielilor de sănătate, aflate în continuă creștere, și că este necesară atât aplicarea acestora în fiecare etapă a vieții, cât și încurajarea cetățenilor să adopte obiceiuri sănătoase de viață. Trebuie să se pună în aplicare cu fermitate Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului;

12. consideră că măsurile de promovare a sănătății în sens larg ar trebui să facă parte în mod durabil din abordarea UE în materie de sănătate în toate domeniile de acțiune;

13. sprijină inițiativele vizând introducerea de noi tehnologii, cum ar fi cardul electronic de sănătate, care conține o serie de informații de bază despre pacient, protejând în același timp datele sensibile cu caracter personal, sau alte soluții care să faciliteze accesul la informații cu privire la pacienți în întreaga Europă;

14. identifică numeroase posibilități de îmbunătățire a funcționării strategiei, în special în ceea ce privește fondurile europene, mecanismele și structurile de punere în aplicare, indicatorii și obiectivele regionale în materie de sănătate și adaptarea sistemelor de asistență sanitară la noile provocări;

Evaluarea funcționării strategiei în contextul crizei economice

15. aprobă ideea, exprimată în strategie, că sănătatea este bunul cel mai de preț, că o populație sănătoasă constituie o condiție indispensabilă a productivității și prosperității și că, prin urmare, cheltuielile de sănătate trebuie considerate o investiție, în loc să fie privite numai din perspectiva costurilor;

16. subliniază că sănătatea nu trebuie percepută numai ca un parametru pur economic, constituind, înainte de toate, un factor fundamental al calității vieții cetățenilor;

17. pune în evidență faptul că reducerile bugetare impuse diferitelor state membre de criza economică nu trebuie să fie însoțite de reducerea fondurilor alocate politicilor de sănătate și sistemelor de asistență sanitară; acestea ar trebui mai curând să fie supuse unui proces de reflecție menit să le asigure viabilitatea, facilitându-le adaptarea la provocările viitorului, precum și sinergia care poate rezulta în urma cooperării dintre sectorul public și cel privat;

18. consideră că actuala criză economică nu trebuie să le permită statelor membre să își limiteze acțiunea de promovare a unui mod de viață sănătos și programele de promovare a sănătății;

19. consideră că criza economică care afectează toate statele membre nu trebuie să distragă atenția autorităților de la prioritățile esențiale, sub pretextul restrângerii cheltuielilor (în materie de sănătate, de exemplu). Dimpotrivă, acestea trebuie să vegheze, pe cât posibil, la îmbunătățirea continuă a stării de sănătate a populației;

Utilizarea fondurilor europene pentru finanțarea de proiecte în domeniul sănătății

20. subliniază rolul important al finanțării acordate de UE prin intermediul programului de acțiune din domeniul sănătății, în scopul unei mai bune protecții a sănătății cetățenilor, al promovării sănătății și al creării și difuzării de informații și cunoștințe despre problemele de sănătate și constată că este necesară reevaluarea criteriilor de selecție și de eligibilitate a proiectelor pentru o finanțare europeană, cu scopul de a influența, printre altele, factorii sociali determinanți în materie de sănătate, cu participarea directă a regiunilor la această activitate de revizuire, pentru a valorifica cât mai mult experiența acestora în domeniu;

21. consideră că este indispensabil ca Uniunea să aloce în continuare resurse în fondurile de coeziune și în special să controleze eficacitatea acestora cu ajutorul unor indicatori sociali de sănătate comuni. Continuarea politicii de coeziune la scară europeană va face posibilă măsurarea impactului asupra nivelului de sănătate a cetățenilor europeni;

22. consideră necesară participarea directă a regiunilor la planificarea fondurilor europene, ceea ce ar permite integrarea priorităților regionale și creșterea semnificativă a gradului de utilizare a pachetelor disponibile;

23. propune următoarele măsuri:

- simplificarea procedurilor de obținere a fondurilor și reducerea la 45 de zile a termenelor pentru prefinanțări;
- îmbunătățirea transparenței procedurilor de atribuire, prin traducerea acestora în toate limbile și publicarea lor pe un site internet special;
- facilitarea utilizării în paralel a mai multor fonduri diferite printr-o simplificare a procedurilor și prin crearea unor surse de informații ușor accesibile;
- majorarea cuantumului disponibil pentru proiecte de cooperare transfrontalieră;

24. solicită sprijinirea pe termen lung a proiectelor care urmăresc transformarea sistemelor de sănătate existente în vederea adaptării acestora la noile provocări, precum mobilitatea sporită a pacienților, îmbătrânirea populației sau înmulțirea cazurilor de boli cronice, precum și a numărului de persoane cu handicap sau dependente;

25. subliniază necesitatea elaborării de indicatori care să permită măsurarea impactului proiectelor finanțate prin fonduri europene nu numai asupra stării de sănătate a populației, ci și asupra dezvoltării economice a regiunilor respective;

Promovarea sănătății și profilaxia

26. consideră că măsurile de promovare a sănătății și de profilaxie reprezintă un mijloc eficace pentru garantarea sănătății populației și pentru limitarea cheltuielilor de asistență sanitară, care sunt în continuă creștere;

27. este convins că este necesară promovarea sănătății în toate etapele vieții, mai ales în vederea creării premiselor și condițiilor pentru autosuficiența economică și a asigurării în acest fel a bunăstării fizice, psihice și sociale a cetățenilor la fiecare vârstă;

28. subscrie la sprijinirea măsurilor de promovare a sănătății și de profilaxie la mai multe niveluri, în toate domeniile vieții socioeconomice;

29. consideră că este necesară promovarea inițiativelor care să stimuleze copiii și adulții să facă mai multe activități fizice și mai multă mișcare;

30. solicită autorităților locale să sprijine, să promoveze și să popularizeze organizațiile care reunesc persoane de diverse vârste, a căror activitate este axată pe stabilirea de interacțiuni între diferitele generații, pe schimbul de cunoștințe și de experiențe;

31. subliniază importanța sprijinirii educației copiilor și tinerilor:

- pentru o alimentație sănătoasă (cultivarea de legume pe lângă grădinițe și școli, organizarea de cursuri de gătit orientate către calitatea hranei);
- pentru practicarea unei activități fizice (mersul pe jos și cu bicicleta, zile dedicate sportului, concursuri între școli, concursuri în cadrul cooperării transfrontaliere, cluburi sportive în cadrul școlilor, cercuri școlare de drumeție);
- pentru respectarea normelor ecologice și de sănătate (cursuri de științe ale naturii în aer liber, programe de protecție a mediului, activități școlare la țară, stimularea copiilor să circule cu bicicleta, să practice patinajul, inotul).

32. sprijină inițiativele care promovează asigurarea hranei pentru copii după principiile unei alimentații sănătoase. În instituțiile în care copiii iau masa (școli, grădinițe, instituții care se ocupă de copiii din familii defavorizate sau cu probleme) ar trebui pus accentul pe utilizarea produselor nemodificate, ecologice și prelucrate astfel încât să își păstreze valoarea nutritivă;

33. consideră necesară intensificarea eforturilor de promovare a sănătății în rândul adulților. Acest demers ar trebui să vizeze atât exercițiul fizic, prin susținerea cluburilor sportive, a practicilor sportive pentru persoanele de peste 50 de ani, cât și organizarea de activități care să permită reducerea marginalizării sociale și să faciliteze stabilirea de contacte și crearea obișnuinței de a-și petrece timpul în mod activ și în grup, indiferent de nivelul de condiție fizică. Având în vedere îmbătrânirea populației și mutațiile produse în societate, sunt frecvente situațiile în care adulții sunt excluși din grupul pe care îl frecventau până la un moment dat (de exemplu, în urma unei concedieri, a unui divorț sau a decesului soțului/soției). Singurătatea și lipsa unor activități prin care să își ocupe timpul în mod activ în cadrul unui grup îi determină să adopte un comportament negativ și le induce o stare depresivă printr-un fenomen numit „evadarea în boală”;

34. consideră că ar fi utilă instituirea unui „bilanț al stării de sănătate” destinat adulților, de exemplu după împlinirea vârstei de 40, 50, 60 de ani sau mai târziu și care ar pune accentul pe educație și sănătate: menținerea unei mase corporale adecvate pe toată perioada existenței, a unui sistem circulatoriu sănătos, controlul vederii, un regim adaptat vârstei atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ și eliminarea obiceiurilor nocive, pe baza unor date științifice care să vină în sprijinul acestei măsuri. În mod special, trebuie luată în considerare situația de risc specifică femeilor privind sistemul cardiovascular și infarctul miocardic;

35. subliniază că, dacă se consideră că, în majoritatea cazurilor, acțiunea cea mai eficace constă în prevenție și în promovarea unui mod de viață sănătos, tocmai autoritățile locale și regionale sunt în măsură să joace un rol decisiv în cadrul acestor inițiative, întrucât sunt cele mai apropiate de cetățeni și cunosc nevoile acestora. Contactele strânse pe care acestea le au cu actorii de pe teren (responsabili oficiali, lucrători, instituții de îngrijire a sănătății, sindicate, comitete de întreprindere, case de asigurări de sănătate, școli care lansează campanii educative pe această temă etc.) le obligă să îi ia în considerare în cadrul punerii în aplicare a acestor inițiative;

36. consideră că este de o importanță vitală ca autoritățile locale și regionale să participe în următorii ani la elaborarea și dezvoltarea unor acțiuni de prevenire și de informare și să fie dotate cu resursele necesare desfășurării acestora;

37. de asemenea, consideră că este indispensabil ca acestea să fie dotate cu mijloacele necesare pentru a crea rețele care să le permită să facă schimb de experiență în acest domeniu și să găsească soluții la alte probleme cu care se confruntă regiunile din UE;

Armonizarea standardelor de asistență sanitară pentru promovarea coeziunii teritoriale europene în cadrul Strategiei „Europa 2020”

38. consideră că în zonele rurale, în zonele afectate de tranziția industrială și în regiunile afectate de un handicap natural și demografic grav și permanent, cum ar fi regiunile cele mai nordice, cu densitate foarte scăzută a populației, precum și regiunile insulare, transfrontaliere, muntoase și sărace, sunt necesare eforturi speciale pentru a se asigura accesul egal al cetățenilor la serviciile de asistență sanitară și la instrumentele care asigură menținerea unei bune stări de sănătate de-a lungul vieții;

39. recomandă exploatarea mai extinsă a indicatorilor deja disponibili, pentru a îmbunătăți starea de sănătate a tuturor, mai ales a persoanelor cu o speranță de viață sănătoasă aflată sub medie, și pentru a nivela inegalitățile dintre o regiune și alta;

40. insistă asupra importanței pe care o capătă colectarea sistematică a datelor necesare definirii, analizei și monitorizării indicatorilor de sănătate a cetățenilor europeni, pentru a permite prezentarea de concluzii, propuneri și recomandări în favoarea unor măsuri de prevenire a bolilor și promovare a sănătății, și de eliminare a posibilelor riscuri de sănătate, definind un set minim de date care trebuie partajate și comunicate reciproc la nivel european, național, regional și local și care să permită elaborarea acestor indicatori;

41. are convingerea că ar fi utilă elaborarea și apoi alinierea indicatorilor pentru ocuparea forței de muncă privind personalul sanitar și auxiliar, în special în cazul țărilor care nu se bazează încă pe astfel de instrumente. Este de dorit ca autoritățile regionale să participe la aceste activități;

42. își propune să realizeze o monitorizare a indicatorilor privind ocuparea forței de muncă în sectorul asistenței sanitare și migrația personalului din acest sector, pentru a asigura o funcționare optimă a asistenței sanitare în toate regiunile Uniunii Europene și pentru a garanta disponibilitatea datelor care să permită luarea în considerare a compensărilor pentru acele regiuni în care s-a investit în formare fără a se beneficia de pe urma acesteia;

43. își exprimă sprijinul față de activitățile care contribuie la stabilirea unor norme în materie de bune practici sau care permit unor regiuni cu situații comparabile să facă schimb de experiență;

44. invită să se efectueze analize care să ia în considerare impactul economic al proiectelor la scară regională și să ofere posibilitatea de a calcula rentabilitatea proiectelor din domeniul sănătății, în vederea unei evaluări a posteriori a strategiilor politice care au fost aplicate. Trebuie precizate instrumentele care permit realizarea acestei analize nu doar ex post, ci și ex ante, în mod preventiv, cum ar fi spre exemplu evaluarea impactului asupra sănătății (EIS);

45. solicită includerea indicatorilor și a obiectivelor în materie de sănătate în Strategia Europa 2020, în vederea unei dezvoltări inteligente și durabile, care să promoveze combaterea excluziunii sociale;

46. invită Comisia să elaboreze indicatori de sănătate adecvați și solicită ca aceștia să țină seama pe deplin de condițiile regionale;

47. solicită Comisiei să sprijine în continuare proiectele privind indicatorii regionali, precum I2SARE, și să garanteze că, după identificarea și demonstrarea pertinentei acestora, structurile capabile să colecteze și să analizeze datele continuă să funcționeze. În plus, este necesar ca toate lucrările să beneficieze de cea mai largă difuzare posibilă, pentru a permite regiunilor să facă schimb de experiență și de bune practici;

Principiul „sănătății în toate politicile” la toate nivelurile de guvernare

48. consideră că, pentru a concretiza principiul integrării chestiunilor de sănătate în toate domeniile de acțiune politică, este necesară îmbunătățirea coordonării dintre diferitele direcții generale ale Comisiei și dotarea Direcției Generale Sănătate și Consumatori cu instrumentele care să-i permită să verifice dacă toate celelalte se conformează;

49. subliniază că, pentru ca acest obiectiv să devină realitate, toate părțile interesate de procesul decizional trebuie să considere respectarea acestui principiu ca o condiție *sine qua non* a tuturor activităților pe care le întreprind;

50. scoate în evidență caracterul universal al principiului conform căruia chestiunile privind sănătatea trebuie luate în considerare în toate domeniile de acțiune, precum și necesitatea ca toate părțile interesate de la nivel subnațional să se angajeze în a-l aplica cu fermitate;

Sistemele de asistență sanitară în confruntarea cu noile provocări

51. recomandă Comisiei Europene să furnizeze o analiză care să evalueze utilizarea noilor tehnologii ale informației și comunicării, pentru a ajuta serviciile de asistență sanitară să se adapteze în viitor, în special în perspectiva îmbătrânirii populației și a abordării chestiunii bolilor cronice; subliniază că sunt necesare servicii în domeniul sănătății concepute din perspectiva utilizatorilor. Structurile de consultanță specializate existente și structurile publice locale de prevenire a bolilor ar trebuie să țină seama de condițiile locale și să fie conectate în special cu serviciile de asistență pentru persoanele în vârstă. În acest context, trebuie consolidate competențele autorităților locale în materie de furnizare a asistenței sanitare pentru persoanele în vârstă;

52. sprijină inițiativele care urmăresc introducerea noilor tehnologii, de exemplu prin introducerea cardului de sănătate, care să permită accesul la antecedentele medicale în format electronic sau la o serie de informații de bază despre pacient, sau a altor soluții prin care persoanele vulnerabile, în vârstă sau care suferă de boli psihice sau nu sunt suficient instruite să beneficieze de asistență sanitară în situații în care viața le este în pericol, iar persoanele care se lovesc de probleme de comunicare din cauza barierei lingvistice să poată primi îngrijirile necesare într-o altă țară decât cea în care sunt asigurați sau au dreptul la servicii de asistență sanitară prin intermediul unui sistem național de sănătate. Sistemul electronic, care ar trebui să fie sigur, ar servi la schimbul de informații între membrii personalului sanitar și ar facilita accesul imediat la istoricul patologiei pacientului, la informațiile privind bolile sale cronice și la continuarea tratamentului recomandat, elemente de o valoare inestimabilă într-o perioadă în care bolnavii devin din ce în ce mai mobili și dobândesc dreptul de a beneficia de asistență sanitară peste hotare;

53. subliniază necesitatea de a se acorda autorităților locale și regionale sprijinul care să le permită să își mențină sistemele de asistență sanitară și să reacționeze eficace la problemele cu care se confruntă în prezent regiunile cu o densitate scăzută a populației sau cu o populație foarte dispersată, precum și cele care, fiind destinație turistică, acordă asistență sanitară unei populații flotante;

54. evidențiază faptul că, în acest domeniu, este necesar să se acționeze în strânsă cooperare cu organizațiile internaționale, în special cu Organizația Mondială a Sănătății;

55. insistă asupra necesității de se a garanta participarea tuturor părților interesate din sistemele de asistență sanitară ale statelor membre la elaborarea planurilor de dezvoltare și de funcționare a acestor sisteme, prin consultarea asociațiilor, a administrațiilor regionale, a organismelor care determină politica statelor membre din domeniul sănătății sau a organismelor care pregătesc personalul sanitar;

56. solicită să fie inclus în grupurile de lucru constituite în scopul încurajării schimburilor de bune practici;

57. subliniază că aprobă consensul la care s-a ajuns în cadrul Consiliului cu privire la propunerea de directivă privind aplicarea drepturilor pacienților în materie de asistență sanitară transfrontalieră și la dispozițiile privind țara de origine și facturarea cheltuielilor de tratament;

58. invită Parlamentul European să renunțe în mod special la cererea de introducere a unui „sistem de bonuri”, adică obligația spitalului de a factura cheltuielile de tratament direct casei de asigurări de sănătate din țara de origine a pacientului, și să renunțe, de asemenea, la cererea de a limita criteriile de autorizare prealabilă în caz de spitalizare prevăzută în alt stat UE, așa cum au fost ele adoptate de către Consiliu;

Necesitatea integrării reale a autorităților locale și regionale în mecanismul de punere în aplicare a strategiei

59. solicită implicarea sa directă și sistematică în lucrările grupului privind sănătatea publică, care a fost constituit din funcționari de nivel înalt;

60. solicită ca, atunci când acest grup privind sănătatea publică abordează chestiuni care țin de competența regiunilor sau a autorităților locale din statele membre, să fie invitat la discuții și un reprezentant al autorităților locale și regionale;

61. solicită să fie implicat în lucrările anumitor grupuri de lucru tematice constituite la nivel european;

62. salută inițiativa Direcției Generale Sănătate și Consumatori din cadrul Comisiei Europene, care dorește să lanseze împreună cu Comitetul Regiunilor proiecte comune care să permită implicarea autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a strategiei;

63. subliniază că platforma sa tehnică pentru cooperare în materie de sănătate ar trebui să permită autorităților locale și regionale să își însușească mai bine strategia europeană în domeniul sănătății și să faciliteze punerea sa în aplicare, în special prin schimburi de bune practici, făcând astfel un important pas înainte.

Bruxelles, 2 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

**Avizul Comitetului Regiunilor privind politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010
privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013**

(2011/C 42/09)

COMITETUL REGIUNILOR

- regretă că, din cauza complexității mecanismului de finanțare, proiectele europene sunt ghidate din ce în ce mai mult de respectarea procedurilor administrative, mai curând decât de strategia de dezvoltare;
- subliniază că fragmentarea finanțării UE reprezintă un obstacol în punerea în aplicare eficientă a proiectelor și obstrucționează concentrarea pe prioritățile comune pentru dezvoltare;
- solicită adoptarea unei abordări inteligente în ceea ce privește viitoarele modificări și revizuirii ale regulamentelor privind fondurile structurale, dat fiind că modificările frecvente generează poveri administrative și întâzieri ale punerii în aplicare a acestora;
- este convins că implicarea strânsă a autorităților locale și regionale în elaborarea programelor operaționale deschide calea pentru proiecte mai realiste, care răspund într-un mod mai adecvat necesităților din teritoriu și garantează absorbția rapidă a fondurilor;
- regretă faptul că, în studiile, analizele și rapoartele disponibile, lipsesc probele concrete privind performanțele și eficiența politicii de coeziune, în principal deoarece acestea se concentrează mai mult pe gradul de absorbție a fondurilor și pe punerea în aplicare a programelor, decât pe rezultatele efective ale proiectelor și pe importanța acestora pentru dezvoltarea regională;
- are convingerea că, pentru a avea o imagine mai clară cu privire la realizările politicii de coeziune și la schimbările structurale generate de aceasta, trebuie să se convină asupra unei metodologii de raportare, care să se axeze în primul rând pe rezultate și apoi pe absorbția fondurilor.

Raportor:	dl Constantin OSTAFICIUC (RO-PPE), președintele Consiliului Județean Timiș
Document de referință:	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” COM(2010) 110 final

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută exercițiul de raportare strategică introdus prin regulamentul general, care are drept obiectiv furnizarea primelor probe ale realizărilor și rezultatelor punerii în aplicare a politicii de coeziune în perioada 2007-2013. Raportul strategic va pune un accent mai puternic pe necesitatea de a maximiza efectele la nivel local, regional și național ale măsurilor politicii de coeziune a UE;

2. regretă că, din cauza complexității mecanismului de finanțare, proiectele europene sunt ghidate din ce în ce mai mult de respectarea procedurilor administrative, mai curând decât de strategia de dezvoltare, fapt considerat a fi unul din obstacolele majore din calea aplicării eficiente, rapide și efective a programelor operaționale (PO). Promotorii de proiecte pierd astfel din vedere obiectivele principale, conținutul și realizările proiectelor și se concentrează în principal pe respectarea regulamentelor și a cerințelor în materie de control financiar;

3. reamintește faptul că, spre deosebire de politicile sectoriale ale UE, politica de coeziune ține cont de caracteristicile economice, sociale, culturale și administrative ale fiecărui teritoriu și este menită să adapteze intervenția UE la aceste particularități locale. Din acest motiv, în cadrul viitoarelor reforme politice, UE trebuie să evite orice formă de standardizare care ar putea împiedica dezvoltarea teritorială durabilă, care ia în considerare necesitățile tuturor teritoriilor vizate;

4. subliniază că fragmentarea finanțării UE reprezintă un obstacol în punerea în aplicare eficientă a proiectelor și obstrucționează concentrarea pe prioritățile comune pentru dezvoltare. Această problemă trebuie abordată în mod serios, la toate nivelurile, în cadrul viitoarelor dezbateri privind reforma politicii de coeziune și revizuirea bugetară a UE, din cursul următorului exercițiu de programare;

5. recomandă Comisiei Europene să încerce să evite aplicarea prea strictă a strategiilor normative, care ar putea fi departe de necesitățile, particularitățile și oportunitățile de dezvoltare de pe plan local, și să încerce să își desfășoare activitatea în parteneriat cu autoritățile locale și regionale;

6. consideră că viitoarele regulamente trebuie să abordeze adaptarea politicii la șocurile financiare și economice, pentru a spori capacitatea UE de a interveni, de a adapta aceste intervenții la noile contexte economice și sociale și de a accelera punerea în aplicare a proiectelor;

7. solicită adoptarea unei abordări inteligente în ceea ce privește viitoarele modificări și revizuirii ale regulamentelor privind fondurile structurale, dat fiind că modificările frecvente generează poveri administrative și întâzieri ale punerii în aplicare a acestora. Practica stabilirii de reguli și standarde cu efect retroactiv complică punerea în aplicare și trebuie evitată în viitor. CE ar trebui să încerce să anticipeze mai bine efectele regulamentelor, pentru ca acestea să devină mai coerente și mai ușor de aplicat;

8. este convins că există o legătură directă între următoarele trei elemente: (1) participarea autorităților locale și regionale, (2) absorbția fondurilor și (3) succesul punerii în aplicare a obiectivelor politicii de coeziune, atât în faza de programare, cât și în cea de proiect. Implicarea strânsă a autorităților locale și regionale în elaborarea programelor operaționale deschide calea pentru proiecte mai realiste, care răspund într-un mod mai adecvat necesităților din teritoriu și garantează absorbția rapidă a fondurilor;

9. crede cu tărie că autoritățile locale și regionale trebuie încurajate în direcția modernizării și inovării, pentru a-și îmbunătăți mecanismele de punere în aplicare, și solicită susținerea autorităților subnaționale prin consolidarea capacităților și descentralizarea politicii de coeziune;

Un exercițiu de raportare mai strategic

10. subliniază rolul important jucat de politica de coeziune în dezvoltarea regiunilor și a comunităților locale și în creșterea capacității de adaptare a acestora într-o economie globalizată. Cu toate acestea, regretă faptul că, în studiile, analizele și rapoartele disponibile, lipsesc probele concrete privind performanțele și eficiența politicii de coeziune, în principal deoarece acestea se concentrează mai mult pe gradul de absorbție a fondurilor și pe punerea în aplicare a programelor, decât pe rezultatele efective ale proiectelor și pe importanța acestora pentru dezvoltarea regională;

11. consideră că recomandările conținute în rapoartele strategice reprezintă o contribuție importantă, care trebuie utilizată la elaborarea viitoarelor cadre de referință strategice naționale și europene, pentru a se evita repetarea greșelilor din trecut. În acest sens, trebuie să se pună un accent mai puternic pe evaluarea calitativă a politicii, în special în cazul proiectelor de mare amploare, mai curând decât pe interpretarea datelor statistice. Adevărata valoare a politicii de coeziune trebuie măsurată în funcție de rezultatele acesteia și de efectul de pârghie generat la nivel național și subnațional⁽¹⁾;

⁽¹⁾ A se vedea Avizul CoR privind efectul de pârghie al politicii europene de coeziune.

12. crede că rapoartele europene și naționale ar trebui să furnizeze explicații mai structurate privind motivele nerealizării obiectivelor intermediare, indicând atât factorii interni, cât și cei externi;

13. are convingerea că, pentru a avea o imagine mai clară cu privire la realizările politicii de coeziune și la schimbările structurale generate de aceasta, trebuie să se convină asupra unei metodologii de raportare, care să se axeze în primul rând pe rezultate și apoi pe absorbția fondurilor. Punctele de referință pentru evaluare ar trebui să fie rezultatele pe termen scurt, mediu și lung și efectul de pârgie al politicii. Efectele și rezultatele exprimate atât în termeni cantitativi, cât și în termeni calitativi vor duce la rapoarte cu o orientare mai strategică;

14. consideră că schimbările survenite în situația macroeconomică și schimbările ulterioare în programele operaționale ar trebui explicate în cadrul rapoartelor strategice, pentru a justifica într-un mod mai corespunzător relevanța rapoartelor pentru noile contexte economice, financiare, sociale și de mediu;

15. consideră că datele prezentate în cadrul raportului CE confirmă lentoarea punerii în aplicare a programelor în domeniile prioritare ale celor mai importante politici UE, precum sectorul feroviar, energia, mediul, economia digitală, incluziunea socială, guvernanta și consolidarea capacităților. Acest lucru cere o analiză în profunzime a motivelor pentru care există performanțe scăzute în aceste domenii și adoptarea unor măsuri corective pentru ameliorarea situației. În cazul în care o anumită situație este generată de schimbări ale priorităților, cauzate de contextul economic și social al pieței, ar trebui să fie permise realocările pentru a veni în întâmpinarea necesităților teritoriale mai acute;

16. consideră că rapoartele strategice trebuie să se axeze mai concret pe problemele care au cauzat oprirea investițiilor și să încerce să obțină feedback de la autoritățile naționale, regionale și locale privind aplicarea programelor operaționale;

17. consideră că, în exercițiul de raportare strategică, autoritățile locale și regionale sunt partenerii firești ai statelor membre și ai CE, deoarece reprezintă nivelul cel mai apropiat de cetățeni și de întreprinderile locale, cunoscând realitățile din teritoriu. Acestea pot oferi soluții valoroase pentru îmbunătățirea punerii în aplicare a politicii de coeziune și pot contribui la punerea în prim-plan a realizărilor, rezultatelor și dezvoltării strategice. Pe baza experienței de raportare și a rezultatelor, ar putea fi lansate dezbateri între autoritățile locale și regionale și autoritățile de gestionare, în vederea analizării obstacolelor întâmpinate și a identificării măsurilor adecvate care trebuie luate pentru îmbunătățirea performanțelor;

18. consideră că autoritățile locale, regionale și naționale ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita și primi sprijin din partea serviciilor Comisiei Europene atunci când întâmpină dificultăți de organizare a sistemelor de gestionare, control și audit. O mai bună înțelegere a problemelor cu care se confruntă autoritățile locale, regionale și naționale în momentul stabilirii

acestor sisteme obligatorii poate contribui la îmbunătățirea continuă a procesului de punere în aplicare a politicii de coeziune;

19. consideră că bunele practici identificate în rapoarte ar trebui să fie împărtășite în număr mai mare în rândul autorităților locale și regionale. Răspândirea bunelor practici nu trebuie limitată la platforme internet și conferințe, ci ar trebui încurajate și alte metode, mai eficiente, de exemplu evaluările inter pares, schimburile de personal și vizitele de studiu;

Reglementări viitoare după anul 2013

20. solicită statelor membre și Comisiei să ia în considerare abordarea verticală și orizontală în viitoarele exerciții de raportare strategică, acordând astfel mai multă atenție schimbărilor teritoriale și respectării obiectivelor legate de coeziunea teritorială. Raportul din 2010 se concentrează pe analiza realizărilor din diferitele sectoare și nu examinează aspectele teritoriale și schimbările structurale de la nivelul domeniilor funcționale;

21. are convingerea că, având în vedere viitoarea programare și pentru a stimula îmbunătățirea politicilor, Comisia Europeană ar trebui să lanseze o dezbatere cu autoritățile locale și regionale și cu părțile interesate cu privire la delegare, subsidiaritate, simplificare, eligibilitate și noii indicatori de evaluare, dacă este posibil, prin intermediul instrumentelor interactive de comunicare disponibile online;

22. consideră că Comisia Europeană ar trebui să caute realizarea unor mai bune sinergii între rapoartele strategice și alte tipuri de rapoarte, și anume rapoartele privind progresele înregistrate în materie de coeziune economică, socială și teritorială și rapoartele privind punerea în aplicare a programelor naționale de reformă legate de Strategia Europa 2020. Rapoartele strategice ar trebui să surprindă impactul general și performanțele politicii de coeziune pe termen mediu și lung. Acestea trebuie să fie orientate spre strategie, pentru a evalua valoarea adăugată și domeniul de aplicare al programelor în UE, precum și compatibilitatea acestora cu alte strategii UE și, de asemenea, cu programele și strategiile naționale;

23. consideră că exercițiul de raportare nu ar trebui limitat la o perioadă de programare de șapte ani, ci trebuie să fie un exercițiu continuu și dinamic, care să permită o evaluare în profunzime a rezultatelor pe termen lung ale politicii și a ameliorărilor ulterioare ale situației economice, sociale și de mediu la nivel teritorial. Raportarea strategică ar trebui să constituie un stimulent pentru efectuarea unor îmbunătățiri și ar trebui să conțină recomandări realiste care să contribuie la o evoluție pozitivă și la evitarea eforturilor birocratice suplimentare;

24. recomandă aplicarea principiului informării unice și al auditului unic (*Single Information Single Audit*, SISA), care reprezintă o soluție concretă pentru reducerea poverilor administrative atât pentru întreprinderi, cât și pentru autorități⁽²⁾;

(2) Principiul SISA se aplică cu succes în Țările de Jos.

25. recomandă cu tărie ca statele membre și Comisia să implice autoritățile locale și regionale în negocierile privind programele operaționale și să creeze condițiile necesare pentru o punere în aplicare eficientă a principiului parteneriatului. Dialogul de la nivel național și european cu autoritățile locale trebuie consolidat în cadrul viitoarelor negocieri privind programele multianuale de după 2014. Trebuie să se acorde o atenție sporită distribuirii sarcinilor, capacităților administrative și obstacolelor existente în calea utilizării fondurilor la nivel național, regional și local, evitându-se centralizarea sarcinilor la nivelul național. Argumentele conform cărora există anumite deficiențe la nivelul expertizei instituționale locale și regionale nu ar trebui luate în considerare ca argumente valabile și nu ar trebui să reprezinte obstacole în calea descentralizării politicii de coeziune;

26. are convingerea că acordurile tripartite între regiuni, autoritățile naționale și CE pot reprezenta o soluție, sporindu-se astfel responsabilitatea politică și asumarea politicii de coeziune;

27. recomandă aplicarea unor mecanisme bazate pe rezultate în punerea în aplicare a politicii de coeziune și utilizarea unor indicatori conveniți pentru evaluarea și măsurarea performanțelor, obținându-se astfel o responsabilizare reciprocă în cadrul politicii;

28. solicită simplificarea procesului de programare, monitorizare și evaluare a politicii de coeziune, în vederea îmbunătățirii rolului de consiliere al Comisiei Europene, reducând povara administrativă legată în special de control și audit. Serviciile Comisiei Europene ar trebui să fie o sursă de expertiză în domeniul dezvoltării sectoriale și teritoriale, care ar trebui pusă la dispoziția statelor membre, regiunilor și autorităților locale în mod coerent în cursul derulării întregului ciclu de programare: elaborare, negociere, punere în aplicare;

29. recomandă ca procesul de angajare a autorităților locale, regionale și naționale în cofinanțarea proiectelor strategice majore să fie demarat încă din prima etapă, de acceptare a programelor operaționale; acest lucru ar putea fi avut în vedere chiar ca o condiție de aprobare a programelor operaționale;

30. îndeamnă Comisia Europeană să definească mai clar cerințele în materie de sisteme de control și piste de audit și să coopereze mai strâns, în acest sens, cu autoritățile de gestionare, în special în timp ce se stabilesc condițiile pentru programele operaționale;

31. constată că respectarea regulii N+2 este deosebit de problematică în primul an al perioadei de programare, având în vedere aprobarea tardivă a programelor operaționale, lansarea apelului pentru proiecte, evaluarea etc., și solicită aplicarea regulii N+3 pentru prima jumătate a perioadei de programare în toate cele 27 de state membre;

32. solicită acordarea unui sprijin mai puternic pentru dezvoltarea și gestionarea proiectelor, prin intermediul programelor operaționale de asistență tehnică, în situațiile în care capacitățile administrative și tehnice sunt insuficiente. În plus, sunt bine-venite instrumentele care se axează pe sprijinirea elaborării unor proiecte de mare anvergură, precum JASPERS, ELENA sau alte mecanisme similare existente;

33. consideră că fondurile structurale ar trebui să devină instrumente complet integrate pentru intervenția UE la nivel teritorial, care să contribuie la sprijinirea politicilor sectoriale specifice. Intervențiile prin intermediul Fondului social european ar trebui să facă parte în continuare din politica de coeziune. În plus, Fondul pentru dezvoltare rurală ar trebui coordonat mai bine cu alte instrumente structurale, pentru a se evita problemele (de exemplu, calendare de investiții necoordonate, delimitarea, cerințe diferite pentru finanțare) și pentru a se promova o dezvoltare teritorială integrată;

Simplificarea

34. încurajează statele membre și Comisia Europeană să evalueze rezultatele obținute în urma măsurilor de simplificare adoptate în 2008 și 2009 și puse în aplicare de statele membre, în special în raport cu costurile și eforturile implicate. Sunt necesare în continuare măsuri suplimentare care să poată contribui în mod semnificativ la obiectivul general de reducere, la toate nivelurile, a poverilor administrative legate de politica de coeziune;

35. solicită aplicarea principiului proporționalității în vederea atingerii unui mai bun echilibru între activitățile de audit și de control. Reguli bine concepute și legislații clare și ușor de înțeles și de aplicat pot reduce în mod semnificativ riscul apariției unor greșeli și pot fi mai eficiente decât măsurile precum creșterea numărului de controale și de practici de audit;

36. subliniază faptul că procedurile de gestionare și de control trebuie să fie proporționale cu amploarea proiectelor, deoarece, în condițiile actuale, instituțiilor mici și autorităților locale mici le este foarte greu să pună în aplicare proiectele. În următoarea perioadă de programare, trebuie elaborate dispoziții speciale pentru finanțările europene de proporții mici;

37. subliniază necesitatea de a simplifica legislația europeană și practicile de audit, pentru a soluționa prompt și uniform problemele legate de interpretarea regulamentului privind fondurile structurale și pentru a face publice aceste soluții, eventual prin intermediul platformelor internet;

38. solicită stabilirea unor proceduri de monitorizare simple, transparente și eficiente și, în special, aplicarea principiului proporționalității în cazul procedurilor de control, cunoscut fiind faptul că un număr prea mare de reguli administrative măresc mai curând marja de eroare, în loc să o diminueze. De asemenea, ar trebui să se examineze în detaliu modalitatea de definire și identificare a marjelor de eroare, în vederea unei posibile simplificări;

39. reiterează faptul că cadrul juridic care reglementează achizițiile publice UE prevede proceduri complexe, care cauzează întâzieri în punerea în aplicare a proiectelor și, din acest motiv, încurajează instituțiile UE să ia în considerare o revizuire a legislației comunitare în domeniu: pe de o parte, pentru a se asigura mai buna respectare a principiilor autonomiei locale și regionale în relație cu serviciile de interes general, așa cum sunt definite în Tratatul de la Lisabona, care este posterior elaborării părților esențiale ale acestei legislații, și, pe de altă parte, pentru a se spori claritatea textelor legislative, dat fiind că jurisprudența complexă a Curții de Justiție a Uniunii Europene a intervenit pentru a acoperi ad-hoc anumite lacune juridice;

40. împărtășește opiniile exprimate de numeroase autorități locale și regionale conform cărora aplicarea articolului 55 din regulamentul general generează poveri administrative considerabile, este o piedică în calea proiectelor durabile din punct de vedere economic și descurajează parteneriatele public-privat. Din acest motiv, Comitetul recomandă ca acest articol să fie aplicat numai proiectelor de mare amploare, și nu tuturor serviciilor. Acesta consideră, de asemenea, că actualul articol 57 din regulamentul general nu ar trebui să se aplice proiectelor de inovare, astfel încât să se reducă povara ce revine întreprinderilor mici și proiectelor FSE;

Îmbunătățirea politicilor

41. încurajează Comisia Europeană și statele membre să utilizeze rapoartele strategice ca prețioase surse de informații pentru îmbunătățirea politicilor și să se bazeze pe recomandările de îmbunătățire formulate de autoritățile locale și regionale;

42. salută, în special, elaborarea unor rapoarte cu privire la punerea în aplicare a proiectelor în statele membre și analiza comparativă, după orientări și teme, și încurajează Comisia Europeană să dezvolte în continuare exercițiul de evaluare comparativă, pentru a promova îmbunătățirea politicilor și bunele practici prezentate în cadrul rapoartelor naționale;

43. este convins că rapoartele strategice stau la baza instituirii unei evaluări inter pares mai aprofundate. Din păcate, mecanismele și modalitățile de efectuare a unei asemenea evaluări inter pares, schimburile de bune practici și îmbunătățirea politicilor nu sunt menționate în comunicare și ar trebui dezvoltate în continuare de către serviciile Comisiei în pregătirea următorului raport strategic, care urmează să fie publicat în 2012;

44. solicită Comisiei Europene să încurajeze schimburile și cooperarea între autoritățile din diferite state membre, pentru a putea fi identificate soluții optime și adecvate. Punerea în aplicare a noilor sisteme de gestionare, control și audit necesită câteodată modificări considerabile în legislația națională;

45. are convingerea că lucrul în parteneriat cu autoritățile locale și regionale, care cunosc cel mai bine situația locală și blocajele în punerea în aplicare a proiectelor, reprezintă cea mai bună abordare în vederea stabilirii unor măsuri comune de ameliorare a eficienței politicii și a gestionării acesteia, pentru o mai mare responsabilizare și pentru o gestionare financiară sănătoasă;

46. constată că unele autorități de gestionare și control nu au suficientă experiență în punerea în aplicare a proiectelor în teritoriu, iar anumiți promotori de proiecte au, de asemenea, puțină experiență în administrarea programelor operaționale. În aceste cazuri, asistența tehnică ar putea fi utilizată pentru a permite acestor două categorii de părți implicate să lucreze mai bine în parteneriat, în vederea punerii în aplicare cu succes a politicii de coeziune. Asistența tehnică ar trebui să fie mai flexibilă și ar trebui să vină în întâmpinarea necesităților acestor părți interesate; în primul rând însă, fondurile comunitare ar trebui să revină într-o măsură cât mai mare beneficiarilor finali;

47. este de părere că autoritățile de gestionare ar trebui să se inspire din diversitatea de practici de selecție și contractare a proiectelor din diferitele state membre și să învețe unele de la altele. Acestea ar trebui să încerce să fie mai responsabile în ceea ce privește evaluarea și completarea formalităților contractuale și să le efectueze într-o perioadă rezonabilă de timp, pentru a permite punerea în aplicare fără obstacole a proiectelor. Întârzierile substanțiale în procesul de selecție au consecințe serioase pentru autoritățile locale și regionale, în primul rând, din punct de vedere financiar, date fiind variațiile cursurilor de schimb în statele membre care nu fac parte din zona euro, și, în al doilea rând, din punct de vedere tehnic, în cazul lucrărilor publice, a căror întârziere produce discontinuități în prestarea serviciilor publice. Procedurile de evaluare, selecție și contractare ar putea fi evaluate comparativ de către autoritățile de gestionare, în cadrul rapoartelor strategice;

48. are convingerea că Comisia ar putea încuraja efectuarea unor evaluări comparative ale nivelurilor de performanță și ale metodelor între statele membre și inter pares și ar putea evalua punctele forte, punctele slabe, oportunitățile și amenințările, pentru a facilita învățarea și îmbunătățirea continuă;

... și rolul Comitetului în îmbunătățirea politicilor

49. prin intermediul avizelor sale, trebuie să vegheze la aplicarea principiului parteneriatului în punerea în aplicare a politicii de coeziune: să încurajeze asimilarea lecțiilor de politică strategică, să evidențieze bunele practici prin care implicarea autorităților locale și regionale a facilitat punerea în aplicare a programelor operaționale și să dea glas criticilor, în cazul în care autoritățile locale și regionale sunt insuficient implicate;

50. prin forumuri și conferințe, ar trebui să acționeze în special ca promotor al experienței și expertizei autorităților locale și regionale și să le facă cunoscute în rândul factorilor de decizie din UE. De asemenea, ar trebui să promoveze inițiativele-pilot și să sprijine autoritățile locale cu capacități instituționale reduse și cu slabe înclinații spre colaborarea în rețea;

Implicarea autorităților locale și regionale și a asociațiilor acestora

51. prețuiește experiența pozitivă acumulată de autoritățile locale și regionale în gestionarea cadrului financiar multianual al UE, pe baza priorităților comune ale UE și a strategiilor de dezvoltare teritorială, și încurajează exploatarea în continuare a conceptelor de dezvoltare, inclusiv a celor privind dezvoltarea urbană integrată, ca o modalitate de aplicare eficientă a programelor operaționale;

52. consideră că autoritățile locale și regionale ar trebui să joace un rol mai important și că ar trebui tratate de către autoritățile de gestionare ca parteneri, nu ca organizații solicitante. În plus, dialogul dintre promotorii de proiecte și autoritățile de gestionare trebuie consolidat prin stagii de pregătire, forumuri anuale etc. De asemenea, este necesară mai multă transparență, de exemplu cu privire la sarcinile fiecărui serviciu din cadrul autorității de gestionare, pentru a facilita contactele directe între beneficiari și autoritățile de gestionare;

53. subliniază că, în conformitate cu principiul subsidiarității, regiunile ar trebui să reprezinte autoritățile de gestionare în cât mai multe cazuri cu putință, deoarece acestea înțeleg mai bine necesitățile de dezvoltare locale și regionale. Grupări ale autorităților locale și regionale ar trebui, de asemenea, încurajate să pună în aplicare anumite părți din programele operaționale;

54. solicită definirea în detaliu a principiului parteneriatului. Autoritățile locale și regionale ar trebui să se situeze în centrul mecanismelor de punere în aplicare. Principiul parteneriatului ar trebui consolidat, iar diluarea responsabilității între diferite organizații trebuie evitată;

55. subliniază faptul că autoritățile locale și regionale combină în mod eficient diferitele priorități ale UE, pe care le integrează în propriile politici. Prin urmare, impactul politicii de coeziune a UE trebuie măsurat, pe termen mediu și lung, utilizând indicatorii de rezultate calitativi și cantitativi și ținând cont de realitățile din teritoriu;

56. reiterează faptul că, prin intermediul politicii regionale, UE a încurajat crearea a diferite forme de asociații ale autorităților locale și regionale, care au pus în practică principiile fundamentale ale coeziunii: integrarea resurselor și cunoștințelor și principiul parteneriatului și cooperării. Din acest motiv, politicile europene trebuie să încurajeze toate formele de cooperare (la nivel instituțional sau în afara acestuia) – între mediul rural și cel urban, între localități, interregională, transfrontalieră și transnațională – în vederea realizării unei planificări teritoriale strategice și a unei gestionări eficiente a proiectelor complexe;

57. consideră că comunicarea autorităților de gestionare între ele și cu Comisia Europeană ar trebui încurajată, pentru a face schimb de opinii cu privire la măsurile adoptate pentru

depășirea dificultăților de punere în aplicare a programelor. În plus, încă din primele etape ale elaborării noilor regulamente privind fondurile structurale, ar trebui consolidat dialogul dintre autoritățile de gestionare, control și audit și autoritățile locale și regionale, în calitate de principali beneficiari ai fondurilor;

58. îndeamnă statele membre și Comisia să pună în aplicare recomandările cuprinse în Cartea albă a CoR privind guvernarea pe mai multe niveluri, pentru a consolida principiul parteneriatului în aplicarea politicii de coeziune. Este esențial să se continue procesul de descentralizare a punerii în aplicare a politicii europene de coeziune și să se garanteze că sistemul de gestionare este structurat în jurul principiului guvernării pe mai multe niveluri;

Îmbunătățirea punerii în aplicare a proiectelor

59. solicită statelor membre și CE să acorde prioritate abordării integrate în privința proiectelor de dezvoltare locale și regionale, permițând combinarea mai multor surse de finanțare: programe operaționale, programe naționale și resurse private la nivelul proiectelor individuale;

60. recomandă o mai bună articulare între proiectele teritoriale finanțate din fonduri structurale, obiectivele acestora, sistemele de programare și aplicare, precum și cu PC7 al CE și programele PCI;

61. accentuează necesitatea de a accelera formalitățile de confirmare a acordării finanțării și de semnare a acordurilor de finanțare de către autoritățile de gestionare, pentru a reduce presiunea de timp exercitată asupra autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a proiectelor.

Bruxelles, 2 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor pe tema „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei – plan de acțiune pentru punerea în aplicare a programului de la Stockholm”

(2011/C 42/10)

COMITETUL REGIUNILOR

- având în vedere răspunderea sa pentru realizarea cetățeniei Uniunii, dorește ca principiul subsidiarității, guvernanta pe mai multe niveluri și aplicarea Cartei drepturilor fundamentale să contribuie la instituirea unei autentice „culturi a drepturilor fundamentale”;
- constată că, fiind nivelul cel mai apropiat de cetățeni, autoritățile locale și regionale sunt obligate în mod special să pună în aplicare principiile participării politice, așa cum sunt ele prevăzute în Tratatul de la Lisabona și în constituțiile naționale și legislațiile regionale și, de aceea, propune, printre altele, examinarea posibilităților mai ample de participare la alegeri în țările de reședință ale cetățenilor Uniunii;
- menționează necesitatea de dezvoltare a unui climat de încredere special și a cunoștințelor mai ample privind sistemele juridice ale altor state membre pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm, la care autoritățile locale și regionale ar putea contribui și în cadrul parteneriatelor dintre orașe și regiuni;
- menționează rolul important al autorităților locale și regionale la realizarea unei protecții ample a datelor, bazate pe drepturile fundamentale, precum și la răspunderea deosebită a acestora în cadrul prevenirii criminalității și în punerea în aplicare a conceptului de prevenire și combatere a corupției și criminalității organizate printr-o abordare administrativă;
- în contextul dimensiunii sociale a unei migrații cauzate de sărăcie, aflate în continuă creștere, subliniază din nou necesitatea unei politici europene în materie de imigrație și azil definite împreună cu regiunile și autoritățile locale, care trebuie să aibă la bază respectarea drepturilor omului, solidarității și responsabilității și, de aceea, ar dori crearea, în cadrul Parlamentului European, a funcției de responsabil european pentru migrație, refugiați și integrare, care să se ocupe în special de problemele specifice ale resortisanților unor țări terțe.

Raportor:	Holger POPPENHÄGER (DE-PSE), ministrul de justiție al landului Turingia
Document de referință:	„Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei – Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” COM(2010) 171 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. salută faptul că, prin planul de acțiune, Comisia a prezentat rapid o strategie cuprinzătoare de punere în aplicare a Programului de la Stockholm „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei”, ceea ce permite participarea organizată și orientată a tuturor actorilor implicați;

2. salută obiectivul planului de acțiune de a promova o Europă a cetățenilor, astfel încât aceștia să-și poată exercita pe deplin drepturile;

3. subliniază încă o dată necesitatea de a garanta, și în procesul de creare a unei Europe sigure, respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a libertăților;

4. atrage atenția asupra faptului că autorităților locale și regionale le revine deja o responsabilitate esențială în ceea ce privește punerea în aplicare a acestor drepturi și, din acest motiv, pleacă de la premisa că, în cadrul guvernancei pe mai multe niveluri și în conformitate cu principiul subsidiarității, acestea ar trebui să fie implicate pe deplin în acest proces încă din etapa prelegislativă;

5. va analiza posibilitatea de a crea o bază de date proprie a Comitetului Regiunilor (CoR) care să conțină exemple de bune practici ale autorităților locale și regionale, care privesc spațiul de libertate, securitate și justiție;

O Europă a drepturilor fundamentale

6. atrage atenția asupra faptului că Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene recunoaște indivizibilitatea drepturilor fundamentale și a libertăților fiecărui cetățean, indiferent de cetățenie sau statut de ședere, și subliniază că respectarea deplină, protecția și promovarea acestor drepturi reprezintă una dintre sarcinile cele mai importante ale organelor și instituțiilor Uniunii Europene (UE), ale statelor membre, ale parlamentelor și guvernelor regionale, precum și ale aleșilor și funcționarilor locali;

7. evidențiază rolul important al inițiativelor conduse în special de autoritățile locale și regionale și de grupurile societății civile, în lupta împotriva excluziunii, rasismului, antisemitismului, xenofobiei și homofobiei;

8. solicită îmbunătățirea protecției minorităților și a grupurilor și persoanelor vulnerabile;

9. propune ca regiunile și localitățile să-și examineze treptat legislația existentă, inclusiv constituțiile, precum și noile acte legislative, prin prisma Cartei și a evoluțiilor constituționale europene, în special a dispozițiilor europene în materie de luptă împotriva discriminării;

10. în cadrul guvernancei pe mai multe niveluri și prin cooperarea strânsă cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, dorește să contribuie la instituirea unei autentice „culturi a drepturilor fundamentale” și, prin urmare, solicită Comisiei să informeze cu regularitate și CoR cu privire la modul în care aceasta a contribuit la respectarea eficientă a drepturilor fundamentale la nivel procedural;

11. salută cooperarea trilaterală între Comisie, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE și CoR, lansată în 2009, și îndeamnă la aprofundarea și extinderea acesteia;

Politica în favoarea cetățenilor

12. consideră că dreptul la libertate deplină de circulație și participarea politică activă a cetățenilor reprezintă aspecte esențiale ale cetățeniei Uniunii;

13. constată că, fiind nivelul cel mai apropiat de cetățeni, autoritățile locale și regionale sunt obligate în special să pună în aplicare principiile participării, așa cum sunt ele prevăzute în constituțiile naționale și legislațiile regionale, precum și în Tratatul de la Lisabona;

14. prin urmare, propune să se analizeze posibilitatea de a extinde dreptul de vot al cetățenilor Uniunii dincolo de nivelurile local și european;

15. sprijină eforturile depuse în vederea acordării resortisanților unor țări terțe, aflați în mod legal pe teritoriul Uniunii, de posibilități de participare la nivel local, în funcție de durata șederii;

16. împărtășește opinia Parlamentului European, a Comisiei și a Consiliului European, conform căreia inițiativa cetățenească europeană, instituită de Tratatul de la Lisabona, va consolida, de asemenea, legitimitatea democratică a Uniunii;

17. subliniază necesitatea de a acorda cetățenilor Uniunii un acces amplu la informații, acesta fiind o condiție prealabilă a participării politice active; ar aprecia dacă și în statele membre ar fi instituit un astfel de acces amplu la informații și își invită membrii să se implice în acest sens;

Un spațiu judiciar european - sporirea încrederii

18. salută faptul că Tratatul de la Lisabona a permis, datorită unor progrese decisive în materie de drept civil și penal, ca spațiul judiciar european să devină cu adevărat vizibil pentru cetățeni;

19. subliniază faptul că, pentru a permite aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sistemelor judiciare, trebuie consolidată încrederea reciprocă, printre altele prin introducerea unor standarde minime;

20. prin urmare, consideră că schimbul de judecători, procurori și alți magistrați, mai ales în cadrul Rețelei Judiciare Europene, dar și pe baza parteneriatelor existente dintre orașe și regiuni, contribuie la consolidarea acestei încrederi și ar trebui promovat mai puternic;

21. pentru dezvoltarea în continuare a culturii judiciare europene, propune inițierea unor schimburi intensive de experiență cu privire la formele alternative de sancțiuni penale la modelele practicate deja, precum mecanismele alternative de soluționare a litigiilor (*Alternative Dispute Resolution - ADR*), și la diferitele sisteme de formare și perfecționare profesională în domeniul juridic;

22. este de părere că metoda unui „cadru de referință comun” ar contribui în mod decisiv la europeanizarea legislației și la o aplicare mai eficientă a acesteia;

23. solicită ca, în cazul viitoarelor acte legislative, să se recurgă la evaluarea impactului acestora în ceea ce privește drepturile fundamentale și, în plus, să se aibă în vedere efectele de ordin financiar, economic și social asupra regiunilor;

Garantarea unei Europe sigure și libere

24. evidențiază deosebita responsabilitate a autorităților locale și regionale în ceea ce privește securitatea persoanelor care locuiesc pe teritoriul administrat de acestea și în ceea ce privește dezvoltarea unei culturi judiciare europene bazate pe demnitate umană, libertate, egalitate și solidaritate, aceasta reprezentând pasul cel mai important în vederea prevenirii rasismului și a xenofobiei;

25. subliniază importanța fundamentală a libertății de întrunire pentru o societate democratică, importanță recunoscută în Carta drepturilor fundamentale, și își exprimă, în același timp, îngrijorarea cu privire la instrumentalizarea acestui drept fundamental în scopuri xenofobe, rasiste și extremiste;

26. prin urmare, consideră că intensificarea și ameliorarea cooperării administrative și a schimbului de informații cu privire la bunele practici între autoritățile competente sunt imperios necesare, pentru a asigura exercitarea liberă a dreptului la întrunire;

27. salută punerea în aplicare a planului de acțiune privind radicalizarea violentă, anunțată deja, și îndeamnă la analizarea posibilității de a introduce, în întreaga Europă, un set de

standarde minime privind sancțiunile penale pentru actele politice extremiste;

28. salută evaluarea măsurilor de combatere a corupției adoptate de statele membre, care a fost anunțată în planul de acțiune, și atrage atenția asupra faptului că acest demers presupune o cultură administrativă axată pe prevenire, precum și un înalt grad de transparență a procedurilor administrative;

29. subliniază, asemenea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, că protecția vieții private este de o importanță majoră în societatea informațională globală. Prin urmare, este indispensabilă aplicarea consecventă a dreptului fundamental la protecția datelor atât în domeniile urmării penale și al prevenirii criminalității, cât și în relațiile internaționale;

30. consideră că, datorită experienței pe care autoritățile locale și regionale o au în dezvoltarea protecției datelor, acestea ar trebui implicate în mod continuu și din timp în acest proces;

31. salută revizuirea anunțată a Directivei 2006/24/CE privind păstrarea datelor și pleacă de la premisa că aceasta se va realiza ținând seama și de Carta drepturilor fundamentale;

32. împărtășește ideea propusă de „Agenda digitală”, conform căreia garantarea protecției datelor și securitatea datelor – inclusiv în cazul unor acorduri cu state terțe sau al evaluării noilor modele comerciale specifice economiei online – consolidează încrederea cetățenilor în tehnologiile moderne de comunicație și înlătură astfel un obstacol esențial din calea dezvoltării acestora;

33. consideră că introducerea supravegherii prin camere video de către operatorii publici și privați trebuie să facă obiectul unei examinări critice;

34. reconfirmă concluziile avizelor sale privind combaterea exploatarea sexuale a minorilor, a pornografiei infantile și a traficului de persoane, precum și privind protecția minorilor neînsoțiți; face trimitere în mod special la Avizul CdR 136/2006 fin și subliniază necesitatea creării unor instrumente financiare specifice în cadrul punerii în aplicare a Planului de acțiune al Comisiei privind minorii neînsoțiți, pentru a putea răspunde în mod adecvat la situația specială a acestor minori și a regiunilor care primesc minori neînsoțiți;

35. subliniază necesitatea de a evalua eficiența măsurilor UE de până în prezent privind protecția victimelor, respectiv a punerii în aplicare a acestora în cadrul exercițiilor periodice de raportare impuse de legislația UE;

36. în ceea ce privește catastrofele naturale transfrontaliere, de origine climatică, la care asistăm în prezent – ca de exemplu inundațiile, dar și incendiile – reiterează faptul că autoritățile locale și regionale joacă un rol decisiv în prevenirea pericolelor;

37. reamintește solicitarea sa privind aplicarea la nivelul UE a unei abordări comune și echilibrate în materie de protecție civilă, care să lase statelor membre un suficient spațiu de manevră pentru a-și stabili propriile priorități;

38. așteaptă cu interes evaluarea instrumentelor politice ale UE în materie de protecție civilă, anunțată în planul de acțiune, precum și comunicarea privind consolidarea capacității UE de răspuns în caz de dezastre și salută în mod expres propunerile legislative anunțate privind reînnoirea instrumentului financiar european de protecție civilă;

39. evidențiază rolul important jucat de autoritățile locale și regionale și în prevenirea criminalității și solicită implicarea din timp a acestora în procesul de evaluare a Rețelei europene de prevenire a criminalității, precum și în crearea unui observator pentru prevenirea criminalității și în promovarea conceptului de prevenire și combatere a criminalității organizate printr-o abordare administrativă;

40. solicită să se acorde o atenție specială măsurilor propuse în privința statisticilor privind criminalitatea, astfel încât să se asigure relevanța acestor date;

Elaborarea unei politici europene în materie de azil și imigrație

41. în contextul dimensiunii sociale a unei migrații cauzate de sărăcie, aflate în continuă creștere, subliniază din nou necesitatea unei politici europene în materie de imigrație și azil definite împreună cu regiunile și autoritățile locale, care să aibă la bază respectarea drepturilor omului, solidarității și responsabilității;

42. împărtășește părerea Parlamentului European conform căreia susținerea acordată în prezent regiunilor frontaliere europene nu este suficientă și, din acest motiv, solicită Comisiei ca, în cadrul viitoarei comunicări privind o solidaritate sporită în cadrul UE, să prezinte, de asemenea, propuneri de soluții privind distribuirea solidară a refugiaților, precum și propuneri privind măsurile de urgență pentru ușurarea situației regiunilor afectate;

Migrația

43. salută o politică în domeniul imigrației care să includă și țările de origine și care, în plus, să țină cont și de cerințele de pe piața europeană a forței de muncă și de evoluția demografică;

44. solicită elaborarea unui cadru juridic mai coerent în ceea ce privește reîntregirea familiei și consideră că este necesară gestionarea cu discernământ a facilităților suplimentare din domeniul acordurilor privind vizele;

45. salută, în principiu, măsurile anunțate în planul de acțiune privind combaterea durabilă a imigrației ilegale;

46. subliniază că măsurile prevăzute nu trebuie să submineze protecția refugiaților la nivel european și internațional;

47. regretă faptul că, în planul de acțiune, Comisia nu prevede propuneri și inițiative cu privire la o abordare coordonată în ceea ce privește persoanele fără drept de ședere, abordare care să țină seama de drepturile fundamentale europene, și se așteaptă să se ia în considerare interesele acestei categorii atât în ceea ce privește anunțata revizuire a Directivei de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate, cât și în Raportul privind Directiva de stabilire a

standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală;

48. este de părere că programele de repatriere ar trebui să se deruleze în principiu pe bază de voluntariat și în concordanță cu obiectivele cooperării pentru dezvoltare și că repatrierea ar trebui să ducă la integrarea socială durabilă a persoanelor vizate;

49. regretă faptul că, în prezent, planul de acțiune nu prevede nicio îmbunătățire în ceea ce privește drepturile și obligațiile resortisanților din țări terțe;

50. subliniază, și în ceea ce privește politica în materie de migrație și azil, necesitatea respectării dispozițiilor în materie de protecție a datelor în cazul măsurilor privind securizarea datelor și schimbul de date, anunțate în planul de acțiune, precum și în cazul revizuirii acestora;

51. salută măsurile anunțate de promovare a integrării și solicită în acest sens implicarea din timp a Comitetului Regiunilor în elaborarea comunicării privind o agendă europeană privind integrarea și în dezvoltarea mecanismului de coordonare prevăzut;

52. solicită ca, în cadrul măsurilor statistice anunțate, să se asigure un echilibru adecvat între cunoștințele câștigate și costurile aferente;

53. ar dori crearea, în cadrul Parlamentului European, a unui post de responsabil european pentru migrație, refugiați și integrare, care să se ocupe în special de problemele specifice ale resortisanților unor țări terțe;

Politica în materie de azil

54. invită Parlamentul European și Consiliul să introducă cât mai curând criteriile și metodologiile comparabile de luare a deciziilor în materie de azil, care au fost anunțate în planul de acțiune;

55. consideră că respectarea standardelor minime, în conformitate cu cerințele în materie de drepturi fundamentale și drepturi ale omului, este la fel de necesară în cazul găzduirii solicitanților de azil, ca și în cazul reglementărilor privind libertatea de circulație a acestora;

Europa globală – aspectele de politică externă ale spațiului de libertate, securitate și justiție

56. întâmpină cu satisfacție faptul că Tratatul de la Lisabona permite o organizare mai eficientă a relațiilor externe ale UE, prin acordarea unei importanțe mai mari obiectivelor legate de drepturile omului și de politica de dezvoltare;

57. salută angajamentul Comisiei de a veghea, împreună cu Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, care este și vicepreședinte al Comisiei, la asigurarea coerenței dintre relațiile externe și dimensiunea externă a justiției și afacerilor interne, precum și cooperarea pentru dezvoltare;

58. salută faptul că planul de acțiune ține seama, de asemenea, de interesele comune legate de migrația legală și ilegală (imigrație, azil, cooperare în materie de protecție a frontierelor), precum și de combaterea terorismului și a criminalității, de definirea priorităților geografice în funcție de anumite probleme, de condițiile-cadru pentru schimbul de informații, de garanțiile oferite în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale și a drepturilor omului, de transparență și accesul liber la informații, de protecția datelor, precum și de garanțiile aferente în ceea ce privește protecția drepturilor cetățenilor Uniunii și ai țărilor terțe;

59. îndeamnă la implicarea Congresului autorităților locale și regionale al Consiliului Europei, a Adunării autorităților locale și regionale din zona euromediteraneană, a platformelor din cadrul Parteneriatului estic și a altor rețele relevante în dezba-

terile pe teme legate de dimensiunea externă a spațiului de libertate, securitate și justiție;

60. consideră că este important să se exploateze și să se consolideze marele potențial al autorităților locale și regionale în domeniul cooperării transfrontaliere legate de spațiul de libertate, securitate și justiție, în special în ceea ce privește chestiunile legate de integrarea migranților și a solicitanților de azil;

61. consideră că este necesar să se efectueze în mod regulat evaluări și în acest domeniu, pentru a asigura eficiența și coerența punerii în aplicare a măsurilor acestei noi politici externe a UE.

Bruxelles, 2 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind punerea în aplicare a inițiativei parteneriatului estic în Belarus și dezvoltarea cooperării între autoritățile locale și regionale din Belarus și din UE

(2011/C 42/11)

COMITETUL REGIUNILOR

- recomandă UE să mențină un dialog amplu, deschis și structurat cu autoritățile, mișcările de opoziție și societatea civilă belaruse și să transmită statului Belarus mesajul că, în continuare, ratificarea APC și utilizarea eficientă a tuturor instrumentelor europene de vecinătate și parteneriat (IEVP) și a avantajelor economice ce rezultă din acestea pot fi realizate, dacă în schimb guvernul este pregătit să înfăptuiască o schimbare reală, respectă statul de drept și drepturile omului și realizează în continuare reforme pentru consolidarea autorităților locale și regionale;
- favorizează continuarea și dezvoltarea formelor actuale de cooperare teritorială cu Belarus, printre altele, prin intermediul programelor INTERREG adecvate în regiunile frontaliere ale UE, și încurajează autoritățile locale și regionale și ONG-urile din aceste regiuni să inițieze în continuare proiecte pentru a întreține relațiile transfrontaliere și pentru a face frontierele mai ușor de trecut;
- îndeamnă în mod expres guvernul belarus să desemneze și reprezentanți ai opoziției în delegația belarusă la Adunarea parlamentară EURONEST;
- îi invită pe reprezentanții autorităților locale și regionale belaruse și pe cei ai ONG-urilor democratice să participe, în calitate de observatori, la întrunirile autorităților locale și regionale din statele UE, pentru a iniția în continuare proiecte de înfrățire și pentru a promova schimburile interpersonale;
- recomandă utilizarea sporită a platformelor consacrate pentru schimbul de opinii, precum Forumul societății civile sau Forumul de la Minsk de pe lângă sucursala asociației „Bildungs-und Begegnungswerk Dortmund” din Minsk (IBB Johannes Rau), precum și aprofundarea sistematică și instituționalizarea dialogului dintre oficialii, opoziția, ONG-urile, oamenii de știință și presa din Belarus.

Raportor: Werner Heinrich JOSTMEIER (DE-PPE), membru al Parlamentului landului Renania de Nord-Westfalia

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. evidențiază importanța statului Belarus, a istoriei sale, a identității sale culturale și a patrimoniului său cultural. Tocmai datorită acestor factori, Belarus reprezintă un stat-cheie pentru dezvoltarea în ansamblu a Europei de Est și o punte între Est și Vest în ceea ce privește continuarea cooperării Uniunii Europene cu statele fostei Uniuni Sovietice. Participarea statului Belarus la Parteneriatul estic are astfel o mare însemnătate strategică, economică și culturală pentru statele noastre membre;

2. recunoaște în același timp faptul că trebuie luată în considerare evoluția istorică și culturală a Republicii Belarus, atunci când se stabilesc modalitățile de apropiere a acesteia de UE, selectând și aplicând în mod judicios instrumentele UE de democratizare și modernizare a autorităților locale și regionale;

3. atrage atenția asupra faptului că evaluarea progreselor înregistrate în cadrul Parteneriatului estic trebuie realizată în mod diferențiat și individual pentru fiecare țară participantă, în special din cauza faptului că nu există o formulă universală pentru democratizarea statelor, mai ales în ceea ce privește statele ex-comuniste din estul Europei, care, de-a lungul istoriei lor, au avut doar puțină experiență în domeniul statului de drept, al mobilității sociale și al libertăților economiei de piață. Comitetul Regiunilor înțelege că fiecare stat are propria istorie și, prin urmare, trebuie să i se permită să se dezvolte într-un ritm propriu din punct de vedere cultural, social și economic;

4. subliniază în același timp faptul că un stat precum Belarus care demonstrează că este dispus să participe la Parteneriatul estic și care este interesat să aducă pe făgaș normal relațiile cu Uniunea Europeană și, de asemenea, cu Consiliul Europei trebuie să fie pregătit și să adere la drepturile universale ale omului și la abolirea pedepsei cu moartea și trebuie în consecință să fie pregătit să adopte un curs real al reformelor, pe care să le pună în aplicare, de exemplu, printr-o participare mai puternică la proiectele de înfrățire, prin dezvoltarea parteneriatelor dintre orașe și a forurilor de discuții cu organizațiile societății civile și prin consolidarea cooperării interregionale și transfrontaliere, în special cu statele vecine Polonia, Lituania și Letonia. Toate acestea se impun în special în contextul în care Comisia Europeană va reevalua, în octombrie 2010, situația relațiilor cu statul Belarus și, după caz, va trage concluzii esențiale cu privire la viitoarea cooperare și la participarea în continuare la Parteneriatul estic;

5. evidențiază faptul că, în acest context, Comitetul Regiunilor, în calitate de instituție a autorităților locale și regionale apropiată de cetățeni, reprezintă un veritabil partener pentru Belarus în vederea continuării cooperării în cadrul Parteneriatului estic. Diversele contacte stabilite în acest sens servesc foarte bine relațiilor de înțelegere cu Belarus, contribuind „de jos în sus” la democratizarea și îmbunătățirea situației cetățenilor acestui stat;

Provocările strategice ale cooperării dintre UE și Belarus și solicitările adresate guvernului belarus

6. atrage atenția asupra faptului că acordul bilateral de parteneriat și cooperare (APC) încheiat în 1995 între UE și Belarus nu a putut fi ratificat până în prezent de Parlamentul European și astfel lipsește baza formală a acestei cooperări, având în vedere faptul că eforturile depuse până în prezent de către autoritățile belaruse nu sunt suficiente. Belarus este singurul stat participant la Parteneriatul estic care nu are statutul de partener cu drepturi depline în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV) și care nu îndeplinește, de asemenea, cerințele standard ale Consiliului Europei și ale Uniunii Europene, printre altele în chestiunea moratoriului privind condamnările la moarte și execuțiile. Din acest motiv, pot fi aplicate în prezent numai câteva programe și instrumente multilaterale ale PEV;

7. este de acord cu decizia UE de a intensifica relațiile cu Belarus în special prin intermediul îmbunătățirii cooperării transfrontaliere și interregionale și de a asocia această țară la instrumentele de finanțare ale politicii europene de vecinătate din cadrul Parteneriatului estic, condiționând însă, în contextul iminentei reevaluări de către UE a cooperării cu Belarus, care va avea loc în octombrie 2010, integrarea sa viitoare de progresele înregistrate în direcția democratizării, a statului de drept și a dezvoltării societății civile;

8. salută invitația adresată Comitetului Regiunilor de către Comisia Europeană de a-și aduce contribuția la Parteneriatul estic și semnaleză disponibilitatea și angajamentul autorităților locale și regionale de a sprijini Parteneriatul estic prin toate mijloacele disponibile și de a se apropia de Belarus;

9. a luat notă cu satisfacție de faptul că guvernul belarus a făcut recent primii pași în direcția îmbunătățirii situației în ceea ce privește respectarea drepturilor omului și statul de drept, printre altele prin eliberarea deținuților politici, aprobarea deschiderii unui birou al delegației Comisiei Europene la Minsk și tolerarea Forumului societății civile, care acționează în mod explicit în vederea democratizării și consolidării societății civile din Belarus;

10. constată cu satisfacție că utilizarea instrumentelor politicii europene de vecinătate, care promovează democrația și drepturile omului, și a programelor de acțiune precum TAIEX sau IEDDO (Inițiativa europeană pentru democrație și drepturile omului) au dus la înregistrarea primelor progrese în situația politică din Belarus;

11. salută, de asemenea, cooperarea în domeniul legislației electorale dintre Belarus și Biroul OSCE pentru instituții democratice și drepturile omului și încurajează statul Belarus să continue această cooperare în contextul viitoarelor alegeri prezidențiale de la sfârșitul lui 2010/începutul lui 2011, pentru a garanta derularea lor corectă și transparentă. Aceasta presupune, de asemenea, ca observatorilor internaționali să li se permită să asiste la alegeri și să aibă acces la toate procesele care au loc înainte și după scrutin;

12. amintește importanța misiunilor de observare a alegerilor ale Congresului Autorităților Locale și Regionale al Consiliului Europei, cu participarea CoR, și recomandă ca și pe viitor delegațiile comune ale acestora să participe la observarea alegerilor în colectivitățile locale și regionale din Belarus;

13. salută evoluția preponderent pozitivă, de la începutul lui 2009, a relațiilor dintre Belarus și celelalte state ale Parteneriatului estic. Activitățile diplomatice dintre Belarus și Ucraina, Georgia și Azerbaidjan indică o evoluție autonomă și multilaterală a cooperării regionale dintre statele aparținând spațiului dintre Marea Baltică și Marea Neagră;

14. constată însă cu îngrijorare că, în prima jumătate a anului 2010, relațiile dintre UE și Belarus au riscat să stagneze, din cauza reintensificării încălcărilor drepturilor omului, a represiunilor sistematice la adresa ONG-urilor independente și din cauza alegerilor locale care s-au desfășurat în mod dezamăgitor, din cei aproximativ 25 000 de candidați admiși în toată țara, numai 2 % provenind din opoziție;

15. totodată, își exprimă profunda îngrijorare cu privire la informațiile recente privind încălcările libertății presei și împiedicarea activității reprezentanților mass-media din străinătate, restrângerea libertăților minorităților etnice din Belarus, executarea a două condamnări la moarte în martie, alte măsuri și programe restrictive la adresa opozițiilor înaintea alegerilor locale și cu privire la acțiunile din întreaga țară ale serviciului de informații belarus împotriva campaniei „Tell the truth” din 18 mai 2010, în cursul căreia numeroase locuințe și birouri ale opozițiilor au fost percheziționate. Comitetul Regiunilor urmărește cu îngrijorare crescândă actualele măsuri de represiune ale guvernului pentru cenzurarea libertății presei, în mod special a internetului, care are o importanță majoră pentru comunicarea în rândul mișcărilor de opoziție și care va juca totodată un rol important în cadrul viitoarei campanii electorale prezidențiale;

16. solicită cu insistență guvernului belarus să revină pe calea democratizării și să oprească neîntârziat condamnarea la pedeapsa cu moartea și executarea acesteia, încălcările drepturilor omului și intimidarea grupurilor societății civile, precum și să înceteze restricțiile, dezavantajarea și discriminarea pe care le suferă minoritățile etnice din Belarus din punct de vedere politic, economic, social și cultural;

17. face apel cu insistență la conducerea belarusă ca, până la următoarele alegeri prezidențiale, să facă dovada unor progrese semnificative în următoarele domenii: un moratoriu funcțional privind pedeapsa cu moartea, libertatea deplină de opinie, garantarea libertății de asociere și de întrunire, protecția libertății religioase, garantarea drepturilor politice pentru mișcările de opoziție;

18. îndeamnă în mod expres guvernul belarus să desemneze și reprezentanți ai opoziției în delegația belarusă la Adunarea parlamentară EURONEST;

19. constată că, în Belarus, sunt necesare măsuri de modernizare ample în ceea ce privește autonomia locală și regională, pentru:

— a realiza o descentralizare administrativă și fiscală funcțională;

— a elimina distribuția asimetrică a puterii între autoritatea centrală mai puternică și nivelul local, respectiv regional, mai slab în ceea ce privește distribuția resurselor financiare și a altor resurse;

— a crea condiții structurale favorabile parteneriatelor public-privat pentru dezvoltarea serviciilor publice;

— a consolida capacitățile administrative de la nivel subnațional;

20. are convingerea că în acest mod s-ar contribui la îmbunătățirea calității vieții cetățenilor belaruși. Comitetul Regiunilor își oferă sprijinul pentru modernizarea autorităților locale și regionale;

21. evidențiază în mod expres faptul că o nouă încetare a relațiilor dintre UE și Belarus ar avea consecințe negative asupra angajamentului tot mai puternic al societății civile și asupra atitudinii proeuropene actuale a cetățenilor belaruși;

22. atrage atenția asupra importanței dezvoltării unor parteneriate dinamice între orașele din UE și Belarus, precum cel dintre Minsk și Bonn. Datorită experienței vaste, a contactelor și a rețelelor lor, parteneriatele dintre orașe reprezintă un pilon semnificativ al continuării procesului de democratizare din Belarus și al apropierii de UE. Acestea îi motivează pe oficiali și pe cetățeni să contribuie prin angajament și cunoștințe la dezvoltarea acestor parteneriate;

23. în privința consolidării cooperării regionale și transfrontaliere, atrage atenția asupra faptului că relațiile de bună vecinătate cu statele membre UE Letonia, Lituania și Polonia reprezintă o condiție de bază. Acestea trebuie să se desfășoare pe baze de prietenie și să recunoască rolul politic, economic, social și cultural care le revine tuturor minorităților etnice în propria țară, pentru a se crea o relație stabilă și durabilă bazată pe respect reciproc;

Recomandări politice privind continuarea cooperării:

24. recomandă UE să mențină un dialog amplu, deschis și structurat cu autoritățile, mișcările de opoziție și societatea civilă belarusă și să transmită statului Belarus mesajul că, în continuare, ratificarea APC și utilizarea eficientă a tuturor instrumentelor europene de vecinătate și parteneriat (IEVP) și a avantajelor economice ce rezultă din acestea pot fi realizate, dacă în schimb guvernul este pregătit să înfăptuiască o schimbare reală, respectă statul de drept și drepturile omului și realizează în continuare reforme pentru consolidarea autorităților locale și regionale;

25. prin urmare, recomandă în mod expres ca, în viitor, UE să condiționeze și mai puternic aprobarea, respectiv derularea proiectelor de ajutor umanitar și utilizarea instrumentelor de finanțare de progresele înregistrate de Belarus în domeniul respectării drepturilor omului și al aplicării unui moratoriu funcțional privind pedeapsa cu moartea. În același timp, UE trebuie să acorde în continuare o foarte mare importanță utilizării mijloacelor financiare alocate în conformitate cu obiectivele stabilite, asigurându-se de faptul că acestea servesc la dezvoltarea umanitară și dezvoltarea statului de drept din Belarus și nu la consolidarea structurilor autoritare și a regimului autoritar de la Minsk;

26. recomandă UE să observe în continuare cu atenție evoluția situației politice interne din Belarus până la desfășurarea următoarelor alegeri prezidențiale de la sfârșitul lui 2010/începutul lui 2011 și abia ulterior să tragă concluziile cu privire la continuarea cooperării și să nu realizeze o reevaluare a acesteia deja din toamna lui 2010 (așa cum este planificat);

27. îndeamnă CALRE să observe alegerile din Belarus pentru a constata dacă pregătirea și desfășurarea acestora sunt în conformitate cu condițiile generale ale Consiliului European; CoR se oferă, în acest sens, să continue cooperarea de până în prezent în ceea ce privește observarea alegerilor;

28. recomandă UE să prezinte, până la începutul anului 2011, un raport intermediar separat privind evoluția relațiilor cu Belarus de la reluarea contactelor cu acest stat în octombrie 2008, pentru a evalua într-o manieră critică propriul angajament în Belarus din ultimele 24 de luni și pentru a trage de aici concluziile privind continuarea cooperării cu ONG-urile democratice din Belarus;

29. recomandă tuturor instituțiilor europene să se solidarizeze în continuare cu actorii democrați din Belarus și să consolideze în special contactele cu autoritățile locale și regionale, pentru a contrabalansa concentrarea puterii la Minsk. În acest context, obiectivul ar trebui să fie acela de a-i implica în mod activ în discuțiile privind cooperarea pe formatorii de opinie cu orientare democratică, în special de la nivel local și din regiunile de la frontiera cu statele membre ale UE, pentru a influența în mod pozitiv, „de jos în sus” evoluția politică internă din Belarus;

30. recomandă utilizarea sporită a platformelor consacrate pentru schimbul de opinii, precum Forumul societății civile sau Forumul de la Minsk de pe lângă sucursala asociației „Bildungs-und Begegnungswerk Dortmund” din Minsk (IBB Johannes Rau), precum și aprofundarea sistematică și instituționalizarea dialogului dintre oficialii, opoziția, ONG-urile, oamenii de știință și presa din Belarus;

31. recomandă ca, la stabilirea pe viitor a conținutului dialogului cu mișcările democratice și cu partidele din opoziție din Belarus, să se pună accent în mod special pe tema libertății presei și a celorlalte mijloace de comunicare în masă. De la sfârșitul toamnei anului 2009, guvernul belarus a adoptat o serie de măsuri pentru a împiedica activitatea presei autohtone și străine și pentru reglementarea internetului, ceea ce îngreunează activitatea jurnalistică independentă și liberă și, de

asemenea, activitatea mișcărilor de opoziție. Activității jurnalistice libere îi revine un rol deosebit de important în special în cadrul viitoarei campanii electorale prezidențiale de la sfârșitul anului 2010. Comitetul Regiunilor poate avea o contribuție importantă în promovarea dialogului democratic cu Belarus, dacă va apela la toate instanțele din această țară să utilizeze în mod deosebit tehnologiile și posibilitățile noilor mijloace de comunicare în masă (printre care YouTube, bloguri, Twitter și alte rețele de socializare), pentru a facilita activitățile mișcărilor de opoziție;

32. invită autoritățile naționale belaruse la un dialog deschis și sistematic privind descentralizarea, respectiv consolidarea autorităților locale și regionale în sistemul politic din Belarus, în conformitate cu instrumentele PEV, și menționează, în acest sens, următoarele teme:

- buna guvernare („good governance”) și reducerea birocrăției;
- dezvoltarea socială și economică durabilă și politica de coeziune;
- chestiuni legate de traficul de frontieră;
- protecția mediului;
- activitățile culturale;
- condiții-cadru mai bune pentru întreprinderile mici și mijlocii;
- „contactele interumane” (schimburile de tineri și parteneriatele dintre orașe);

33. îi invită pe reprezentanții autorităților locale și regionale belaruse și pe cei ai ONG-urilor democratice să participe, în calitate de observatori, la întrunirile autorităților locale și regionale din statele UE, pentru a iniția în continuare proiecte de înfrățire și pentru a promova schimburile interpersonale;

34. favorizează continuarea și dezvoltarea formelor actuale de cooperare teritorială cu Belarus, printre altele, prin intermediul programelor INTERREG adecvate în regiunile frontaliere ale UE, și încurajează autoritățile locale și regionale și ONG-urile din aceste regiuni să inițieze în continuare proiecte pentru a întreține relațiile transfrontaliere și pentru a face frontierele mai ușor de trecut;

35. încurajează în special regiunile frontaliere din statele membre UE Polonia, Lituania și Letonia să intensifice în continuare cooperarea transfrontaliară cu localitățile și cu autoritățile regionale din Belarus, de exemplu în următoarele domenii:

- traficul de frontieră, vama, promovarea mobilității (facilitarea acordării vizelor) pentru facilitarea călătoriilor transfrontaliere, în vederea simplificării contactelor dintre cetățenii belaruși și cei din statele UE învecinate;
- migrația, măsurile de combatere a crimei organizate;

- chestiunile legate de protecția mediului la nivel transfrontalier;
- promovarea economiei și facilitarea comerțului transfrontalier;
- susținerea formării și perfecționării profesionale;
- manifestări culturale comune, de exemplu concerte, expoziții de artă și evenimente care să promoveze o cultură comună a

memoriei istorice și să contribuie astfel la depășirea efectelor durabile ale războaielor asupra relațiilor interumane;

36. se pronunță în favoarea utilizării și în continuare a instrumentelor PEV pentru consolidarea schimburilor transfrontaliere de elevi, studenți și cadre didactice (ERASMUS, TEMPUS), pentru a îmbunătăți înțelegerea dintre cetățenii belaruși și cei din statele UE și pentru a promova astfel ideea europeană și a sensibiliza opinia publică față de angajamentul civic în Belarus.

Bruxelles, 2 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind punerea în aplicare a inițiativei parteneriatului estic în Armenia și dezvoltarea cooperării între autoritățile locale și regionale din Armenia și UE

(2011/C 42/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază că situația actuală din Armenia și parcursul evoluției sale politice trebuie înțelese în contextul moștenirii religioase și al istoriei zbuciumate a țării, care include invazii străine permanente și experiența traumatizantă a genocidului comis asupra armenilor la începutul secolului XX;
- salută desfășurarea în mai 2009 a primelor alegeri pentru desemnarea primarului orașului Erevan, dar menționează că sunt necesare eforturi suplimentare pentru îmbunătățirea procesului electoral. Salută de asemenea faptul că după modificarea Constituției în 2005 capitala are un nou statut și o legislație proprie. După intrarea în vigoare a Constituției, pe ordinea de zi se află consolidarea, respectiv fuzionarea altor autorități locale. În acest context, CoR este preocupat de faptul că, deși s-a ajuns la un acord în această privință, – la fel ca și, mai important, cu privire la extinderea principalelor competențe ale conducerii autorităților locale–, acesta nu a fost pus în aplicare până în prezent;
- recunoaște progresele deosebite înregistrate de Armenia sub aspectul relațiilor cu Uniunea Europeană, în special prin adoptarea în 2006 a planului de acțiune comun al Uniunii Europene și al Armeniei, prin deschiderea unei delegații a UE la Erevan în 2008 și prin începerea activității grupului consultativ al UE în 2009;
- consideră că este important să se înceapă neîntârziat negocierile cu Armenia privind un acord de facilitare a eliberării vizelor și de readmisie. Taxele reduse și dispozițiile simplificate în materie de vize ar avea efecte practice asupra contactelor dintre oameni și asupra dezvoltării relațiilor în toate domeniile;

Raportor: Teet Kallasvee (EE-PPE), membru al Consiliului Local Haapsalu

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Aspecte politice și contextul istoric

1. subliniază că situația actuală din Armenia și parcursul evoluției sale politice trebuie înțelese în contextul moștenirii religioase și al istoriei zbuciumate a țării, care include invazii străine permanente și experiența traumatizantă a genocidului comis asupra armenilor la începutul secolului XX;

2. constată că, în august 1991, Armenia și-a declarat independența, fapt confirmat și prin referendumul desfășurat în luna septembrie a aceluiași an. În octombrie 1991, populația și-a ales președintele;

3. notează că, alături de celelalte conflicte existente, conflictul pentru controlul provinciei Nagorno-Karabah creează mari tensiuni în regiune. În acest sens, menționează că din 1995, președinția Grupului de la Minsk al OSCE care, începând cu 1992, a depus eforturi pentru soluționarea conflictului din Nagorno-Karabah, este deținută în comun de SUA, Franța și Rusia;

4. salută inițiativa Armeniei de a continua procesul de normalizare a relațiilor cu Turcia, fără condiții prealabile. Armenia și Turcia au stabilit relații diplomatice în octombrie 2009, procesul fiind mediat de Elveția și sprijinit de Uniunea Europeană, SUA și Rusia;

Influența regiunilor aflate în criză asupra politicii interne

5. constată cu regret că relațiile dificile cu Turcia și Azerbaidjan, conflictul din Nagorno-Karabah, precum și turbulențele care caracterizează situația politică internațională și-au pus amprenta pe politica internă a Armeniei.

6. observă că situația conflictuală din Nagorno-Karabah persistă și sprijină eforturile continue la nivel înalt din cadrul Grupului de la Minsk în vederea soluționării pașnice a conflictului;

7. salută faptul că prin noua constituție (adoptată în 1995 și revizuită în 2005) și prin alte noi dispoziții legislative, inclusiv legislația electorală, au fost create condițiile pentru înlocuirea moștenirii autoritare postsovietice cu structuri de putere democratice. Cu toate acestea, o parte a populație rămâne oarecum neîncrezătoare în rezultatele alegerilor de până acum;

8. regretă faptul că procesul de ratificare a acordului dintre Armenia și Turcia a ajuns într-un impas din cauza recentelor disensiuni;

9. ia notă de faptul că Consiliul poporului din Armenia, înființat în 2009, și numeroasele sale organisme subordonate, oferă multor cetățeni activi, ca și unor forțe politice extragovernementale și organizații caritabile, posibilitatea de a se exprima în domeniul politic. Chestiunile dezbătute în cadrul Consiliului poporului din Armenia și recomandările formulate acoperă un spectru larg, autoritățile ținând seama de anumite recomandări, prezentate și în mass-media. Comitetul subliniază însă că acest organism consultativ nu poate înlocui canalele de participare cu adevărat democratice;

Autoritățile locale și regionale din Armenia

10. constată că în urma reformei administrative și teritoriale din 1996, în prezent, Armenia este compusă din 915 autorități locale (49 orașenești și 866 rurale). Consiliile locale din orașe și comune, care sunt compuse, în funcție de numărul de locuitori din 5, 10 sau 15 membri (numiți după tradiție „bătrâni” = *avagani*), sunt alese pe trei ani. Guvernul numește prefectii (*marzpet*) celor zece districte, care aparțin toate coaliției de guvernământ. Comitetul subliniază așadar că aceste reforme reprezintă un pas important pe calea creării unui sistem democratic pe mai multe niveluri în Armenia și invită, prin urmare, autoritățile acestei țări să continue procesul de atribuire a unor responsabilități sporite nivelurilor local și regional de guvernare;

11. salută desfășurarea în mai 2009 a primelor alegeri pentru desemnarea primarului orașului Erevan, dar menționează că sunt necesare eforturi suplimentare pentru îmbunătățirea procesului electoral. Salută de asemenea faptul că după modificarea Constituției în 2005 capitala are un nou statut și o legislație proprie. După intrarea în vigoare a Constituției, pe ordinea de zi se află consolidarea, respectiv fuzionarea altor autorități locale. În acest context, CoR este preocupat de faptul că, deși s-a ajuns la un acord în această privință, – la fel ca și, mai important, cu privire la extinderea principalelor competențe ale conducerii autorităților locale–, acesta nu a fost pus în aplicare până în prezent;

Armenia și Uniunea Europeană

12. ia notă de faptul că Acordul de parteneriat și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Armenia a fost semnat în 1996 și a intrat în vigoare în 1999;

13. subliniază că Armenia a salutat întotdeauna extinderea Uniunii Europene spre est, precum și includerea sa în politica europeană de vecinătate și în Parteneriatul estic;

14. recunoaște progresele deosebite înregistrate de Armenia sub aspectul relațiilor cu Uniunea Europeană, în special prin adoptarea în 2006 a planului de acțiune comun al Uniunii Europene și al Armeniei, prin deschiderea unei delegații a UE în 2008 și prin începerea activității grupului consultativ al UE în 2009;

15. salută faptul că, la 10 mai 2010, Consiliul Afaceri Externe al UE a stabilit cadrul pentru negocierile privind încheierea unor acorduri bilaterale de asociere între UE și Armenia, Azerbaidjan și Georgia și că, în cursul primei runde de negocieri pe această temă, care s-au desfășurat imediat, UE și-a exprimat disponibilitatea de a sprijini primele reforme planificate, punând la dispoziție 32 de milioane de euro prin Programul cuprinzător de dezvoltare instituțională;

Cooperarea între autoritățile locale și regionale din Armenia și Uniunea Europeană

16. sprijină pe deplin mobilitatea studenților cu ajutorul programelor UE (Tempus și Erasmus Mundus), dar și cu sprijinul din partea armenilor care trăiesc în străinătate. Ministerul pentru diasporă și Ministerul pentru sport și tineret pot avea o contribuție importantă în acest sens;

17. salută progresul decisiv și rapid înregistrat în relațiile dintre UE și statele din Caucazul de Sud, reflectat prin inițierea negocierilor privind un acord de asociere cu Georgia, Azerbaidjan și Armenia, cu atât mai mult cu cât aceste negocieri s-au desfășurat în contextul bine-cunoscutelor schimbări politice la scară largă, care afectează regiunea;

18. salută declarațiile reprezentanților UE în cele trei capitale privind prioritățile și chestiunile importante din cadrul negocierilor. Comitetul presupune că la elaborarea acordului vor avea un cuvânt de spus și autoritățile locale sau regionale cu privire la chestiunile de interes pentru acestea;

19. se așteaptă ca instituțiile și reprezentanții UE activi în Armenia sau în domeniul relațiilor cu aceasta să se angajeze pe deplin în aducerea ei mai aproape de UE și în sprijinirea progreselor politice și economice ale acestei țări, inclusiv prin facilitarea accesului în Uniunea Europeană;

20. consideră că este important să se înceapă neîntârziat negocierile cu Armenia privind un acord de facilitare a eliberării vizelor și de readmisie. Taxele reduse și dispozițiile simplificate în materie de vize ar avea efecte practice asupra contactelor dintre oameni și asupra dezvoltării relațiilor în toate domeniile;

21. este convins că relațiile din ce în ce mai substanțiale cu Uniunea Europeană, precum și rolul stabilizator al acesteia și de impulsivitate a dezvoltării societății au impactul corespunzător și merită să fie reflectate în mass-media, în toate formele de educație și în programele școlare;

22. constată că experții și observatorii electorali internaționali au întâmpinat deseori dificultăți în a determina autoritățile din Armenia să-și îndeplinească promisiunea de a pune în aplicare legislația relevantă. Prin urmare, reamintește necesitatea unui dialog deschis la nivelurile adecvate, în vederea promovării înțelegerii reciproce și a rezolvării în comun a problemelor;

23. salută numirea unui reprezentant special al UE pentru Caucazul de Sud (iulie 2003), fapt care a evidențiat importanța cooperării regionale dintre cele trei state din Caucazul de Sud;

24. observă că tendința de a ignora opoziții politice caracterizează viața politică din Armenia și consideră că depășirea acestui comportament trebuie să devină o temă de interes pentru dialogul permanent și discuțiile publice. Contactele directe între persoane ar trebui să înceapă într-o anumită măsură cu o discuție privind contactele între politicieni, în special la nivel local, utilizând formele și posibilitățile existente la acel nivel, cum ar fi consiliile locale, cercurile de discuții și portalurile de internet pentru tineri. De asemenea, contactele directe între persoane sunt cruciale pentru promovarea unei culturi democratice a dialogului deschis, ele trebuind așadar sprijinite;

25. încurajează femeile atât la nivel național, cât și local să participe la discuțiile publice și să candideze la funcțiile importante în societate;

26. solicită autorităților din Armenia, în perspectiva viitoarelor campanii electorale, să finalizeze verificarea în curs a legislației electorale cu îmbunătățirile propuse de instituțiile europene și să asigure că toate forțele politice participante au acces egal la mass-media;

27. subliniază necesitatea de a acorda atenție permanentă respectării drepturilor omului și, în special, de a analiza acele probleme care au fost abordate în organizațiile internaționale pentru drepturile omului;

28. salută inițiativa Consiliului Europei de formare a experților în domeniul drepturilor omului pentru Armenia, în cadrul proiectului HELP II, precum și participarea organizațiilor armenice la activitățile organizației *South Caucasus Network of Human Rights Defenders*;

29. invită partidele politice să considere că dialogul public și căutarea de soluții politice viabile la provocările cu care se confruntă societatea armeană sunt mai importante decât scoaterea în evidență a propriului profil. Armenii din străinătate pot contribui la acest proces, acolo unde este posibil, utilizând în dezbateri experiența celor care au trăit în state cu o lungă tradiție democratică;

30. salută inițiativa Adunării Parlamentare Euronest și consideră că, având în vedere în special contribuția opoziției, cooperarea regională dintre autoritățile teritoriale din Caucazul de Sud, în primul rând cooperarea dintre administrațiile capitalelor Erevan, Tbilisi și Baku, precum și consultările din cadrul acestor cooperări, sunt exemplare și încununate de succes;

31. își exprimă din nou satisfacția cu privire la participarea Comitetului Regiunilor, în urma deciziilor din cadrul Parteneriatului estic al Uniunii Europene, la discuțiile pe tema „Democrație, guvernare responsabilă și stabilitate” și pe tema „Contacte între oameni”. În același timp, Comitetul subliniază disponibilitatea sa de a participa la celelalte două părți ale platformei, care vizează autoritățile locale și regionale;

32. reamintește că, în cadrul contribuției sale la punerea în aplicare a Parteneriatului estic, participă la platformele 1 și 4, elaborează avize privind dimensiunea locală și regională în fiecare din cele șase state și are intenția să instituie o conferință periodică a autorităților locale și regionale din UE și din țările Parteneriatului estic;

33. observă că un pas esențial către contacte mai intense cu autoritățile locale și regionale din Armenia l-a constituit ratificarea Cartei europene a autonomiei locale de către Armenia în 2002, care a dus la modificarea legislației electorale și la alegeri locale în Erevan (2009), la care au participat observatori din partea Comitetului Regiunilor și în urma cărora a fost ales primarul orașului de către consiliu;

34. salută faptul că reformele autorităților teritoriale armene au intrat într-o nouă fază și, în special, că autoritățile armene au posibilitatea de a beneficia de programul de sprijin bienal (2009-2011) elaborat de experții LGI (Inițiativa de reformă a administrației locale și a serviciului public) și CFOA (Asociația responsabililor financiari din cadrul administrațiilor locale);

35. amintește de rolul său esențial în ceea ce privește difuzarea experiențelor și a bunelor practici (inclusiv în legătură cu instrumentele TAIEX și SIGMA) în rândul autorităților locale și regionale din țările partenere. Obiectivul urmărit este de a clădi la nivel local și regional o administrație publică bine dotată, mai bine organizată și mai responsabilă, care să fie caracterizată de transparență, eficiență și un spirit de incluziune;

36. este de părere că trebuie acordată atenție noilor inițiative din statele Parteneriatului estic, care au suficientă rezonanță și se bucură de sprijin în rândul populației, la fel cum alte instituții europene acordă atenție acestei instituții noi, active de peste un an - Consiliul poporului din Armenia -, activității comitetelor și subcomitetelor sale și influenței pe care o are asupra luării anumitor decizii la nivel național și local. Exprimarea interesului față de o instituție care se bazează pe tradiții populare nu poate decât să îmbunătățească prestigiul experților europeni;

37. consideră că, având în vedere numeroasele reforme importante pe care Armenia trebuie încă să le realizeze, printre altele reforma privind competențele și finanțarea autorităților locale, este esențial ca autoritățile armene să asigure o transparență cât mai mare și implicarea cât mai puternică a oamenilor în procesul de reformă. Trebuie sporit și sprijinul oferit prin programele de consultanță și finanțare din străinătate, în încercarea de a ajuta Armenia să lase în urmă istoria totalitarismului și economiei dirijate;

38. salută participarea activă a autorităților armene și a președintelui armean la punerea în aplicare a programelor din cadrul politicii europene de vecinătate și al Parteneriatului estic, derulate la nivel local și regional;

39. salută completările aduse legislației în domeniul impozitelor locale și consolidarea unui sistem de evaluare a activității prefecturilor în 2009;

40. atrage atenția cât de folositor poate fi Raportul național privind Armenia al Conferinței miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului a Consiliului Europei (CEMAT/CoE), publicat în vara anului 2010 ca manual pentru planificarea dezvoltării regionale, inclusiv în regiunile cu probleme;

41. menționează că una dintre cele mai necesare reforme ce vor urma (reducerea birocrăției și măsurile de economisire) și, în același timp, una dintre cele mai dificile de realizat este consolidarea autorităților locale și clarificarea metodei de finanțare a acestora. Același lucru este valabil pentru redefinirea relațiilor dintre capitală și celelalte autorități locale în urma intrării în vigoare a legii privind orașul Erevan, care, conform experienței din alte țări, ar putea avea efecte rapide asupra activității autorităților locale vecine;

42. consideră că ar fi util în vederea reușitei, având în vedere stadiul de dezvoltare al sistemului politic, dacă s-ar face cunoscut în Armenia procesul de consolidare a autorităților locale de către țări cu un destin similar în trecut (de exemplu Letonia). Același lucru este valabil pentru diseminarea experienței (prin seminare, conferințe tematice) privind reformele prin care relațiile dintre capitală și celelalte autorități locale au fost restructurate cu succes în alte țări. Schimbul de experiență privind anumite teme, în special între actorii cu experiență practică și reprezentanții Armeniei, ar trebui să constituie o componentă solidă a programelor de asistență ale UE. Acest schimb de experiență ar trebui să aibă în vedere, pe lângă chestiunile administrative, și planificarea cheltuielilor, punerea în aplicare și raportarea despre fonduri de sprijin și proiecte concrete (FIDA, OMP etc.). În ansamblu, o astfel de activitate orientată, care aduce beneficii practice, reprezintă cea mai bună soluție pentru promovarea contactelor între oameni;

43. salută faptul că la nivel local au prioritate mai mare și se abordează chestiunile legate de protecția mediului datorită planului de acțiune național (2008-2012) și așteaptă cu interes informații privind rezultatele măsurilor practice. Protecția mediului reprezintă întotdeauna un domeniu în care se pot lansa inițiative pe plan local, contribuind astfel la înrădăcinarea unui mod de gândire democratic. De asemenea, merită menționat că unul dintre puținele documente care au fost semnate atât de ministrul armean, cât și de cel azer este Carta regională de mediu din 2006;

44. salută faptul că autoritățile și opinia publică din Armenia recunosc seriozitatea corupției și apreciază faptul că s-a decis să se includă educația în privința corupției și a metodelor de combatere a acesteia în programa școlară. Cel mai eficient mod de a rezolva această problemă este prin transparență, prin crearea prevederilor legale necesare și printr-o schimbare treptată a acelor componente culturale și de mentalitate care permit corupției să se răspândească, lucru care va putea fi obținut doar în timp, prin educarea diverselor niveluri ale societății;

45. este de părere că reprezentanții UE trebuie să aibă în vedere, atunci când își formează o opinie personală în urma vizitelor în fostele state socialiste, că în condițiile totalitarismului sovietic nerespectarea legilor a devenit o obișnuință. De aceea sunt necesare legi noi și democratice, însă trebuie acordată

atenție aplicării și respectării acestor legi noi, întrucât astfel este posibilă educarea tocmai a celor vizați de legislație și, în același timp, clarificarea a ceea ce înseamnă respectarea legii și a statului de drept.

Bruxelles, 2 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind administrația locală și regională din Ucraina și dezvoltarea cooperării dintre Ucraina și UE

(2011/C 42/13)

COMITETUL REGIUNILOR

- menționează că Avizul privind administrația locală și regională din Ucraina și dezvoltarea cooperării dintre UE și Ucraina (CdR 34/2007) este încă de actualitate; toate recomandările politice sunt valabile. Cu toate acestea, având în vedere evoluțiile din ultimii ani, partea referitoare la relațiile UE-Ucraina trebuie să reflecte situația actuală;
- reiterează importanța programelor de cooperare transfrontalieră și accentuează abordarea de jos în sus în identificarea și dezvoltarea parteneriatelor și în asigurarea diseminării rezultatelor acestora în rândul celorlalte autorități locale din Ucraina, așa cum se subliniază în Avizul privind consolidarea politicii europene de vecinătate (CdR 134/2008);
- constată că Ucraina ar putea fi prima țară din cadrul Parteneriatului estic care să finalizeze negocierile privind Acordul de asociere și că Parteneriatul estic oferă șansa de a adânci relațiile dintre UE și Ucraina;
- salută faptul că turneul final al Campionatului European UEFA din 2012 va fi găzduit în comun de Polonia și Ucraina și subliniază oportunitățile de cooperare regională care se deschid prin acest eveniment.

Raportor: dl István SÉRTŐ-RADICS (HU-ALDE) primarul localității Uszka

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. menționează că Avizul privind administrația locală și regională din Ucraina și dezvoltarea cooperării dintre UE și Ucraina (CdR 34/2007) este încă de actualitate; toate recomandările politice sunt valabile. Cu toate acestea, având în vedere evoluțiile din ultimii ani, partea referitoare la relațiile UE-Ucraina trebuie să reflecte situația actuală;

2. observă că, în urma evenimentelor care au dus la declanșarea Revoluției portocalii la sfârșitul anului 2004, Ucraina a urmat un program de reforme ambițioase, care au ca scop instaurarea fermă a democrației și economiei de piață și apropierea Ucrainei de UE; cu toate acestea, observă că aceste reforme sunt încă fragile;

3. salută Programul de asociere UE-Ucraina, în vederea pregătirii și facilitării punerii în aplicare a Acordului de asociere. Salută propunerea de instituire a unei platforme instituționale care să faciliteze consultarea înalților funcționari din UE și Ucraina, în contextul negocierilor în desfășurare cu privire la Acordul de asociere, dar regretă că, în prezent, nu există nicio prevedere care să asigure același nivel de consultare a actorilor implicați în cooperarea regională și transfrontalieră și, în consecință, invită Comisia Europeană să instituie o platformă instituțională similară pentru reprezentanții autorităților locale și regionale din Ucraina și UE;

4. își propune să elaboreze, cu ajutorul practic din partea Comisiei Europene și în conformitate cu Acordul de asociere semnat de UE și Ucraina, un acord-cadru privind cooperarea cu autoritățile locale și regionale din Ucraina și din statele membre ale UE; acest acord ar putea constitui baza de cooperare între autoritățile locale și regionale din statele membre ale UE și cele din Ucraina;

5. salută toate măsurile corespunzătoare luate la nivelul UE, care contribuie la dezvoltarea Ucrainei și la instituirea unor structuri administrative eficiente; de asemenea, salută orice inițiativă adecvată de susținere a dezvoltării autonome a cooperării politice și economice în această țară. În acest sens, reamintește Avizul privind Sinergia Mării Negre – o nouă inițiativă de cooperare regională (CdR 155/2007) și consideră că implicarea Ucrainei în crearea Euroregiunii Mării Negre este un bun exemplu de cooperare transfrontalieră;

6. salută faptul că pachetul „Instrumentul european de vecinătate și parteneriat” (IEVP) pentru Ucraina, din cadrul programului indicativ național, prevede 494 milioane de euro pentru perioada 2007-2010 pentru sprijinirea principalelor obiective politice ale Programului de asociere, precum și un

pachet financiar orientativ de 470,1 milioane de euro pentru sprijinirea activităților de cooperare în Ucraina în perioada 2011-2013, în temeiul Deciziei Comisiei Europene din martie 2010. Pe lângă alocarea bilaterală, Ucraina participă și la patru programe de cooperare transfrontalieră IEVP, având la dispoziție 401,163 milioane de euro pentru programele din perioada 2007-2013. Cu toate acestea, Comitetul Regiunilor subliniază importanța coordonării diferitelor inițiative și programe și a corelării programelor, proiectelor și instrumentelor UE existente, pentru a evita suprapunerea activităților și pentru a asigura eficiența și progresul programelor de cooperare transfrontalieră dintre UE și Ucraina;

7. reiterează importanța programelor de cooperare transfrontalieră și accentuează abordarea de jos în sus în identificarea și dezvoltarea parteneriatelor și în asigurarea diseminării rezultatelor acestora în rândul celorlalte autorități locale din Ucraina, așa cum se subliniază în Avizul privind consolidarea politicii europene de vecinătate (CdR 134/2008);

8. salută dialogul actual cu privire la problemele legate de vize și solicită Ucrainei și statelor membre învecinate să ia în considerare posibilitățile de facilitare a traficului transfrontalier (controale comune la frontiere, încetarea obligativității vizelor pentru locuitorii regiunilor frontaliere). În același timp, trebuie să se vegheze să nu se favorizeze imigrația ilegală în UE;

9. subliniază importanța noilor evoluții din cadrul Parteneriatului estic sub egida politicii europene de vecinătate și reamintește necesitatea dezvoltării unor forme de cooperare mai strânsă cu țările implicate în Parteneriatul estic, așa cum se menționează în Avizul privind rolul autorităților locale și regionale în cadrul Parteneriatului estic (CdR 78/2009). Reamintește că este necesar să se adauge o abordare „teritorială” Parteneriatului estic și, prin urmare, îi îndeamnă pe partenerii potențiali să încheie un acord multilateral, care să faciliteze funcționarea în Ucraina a Grupării europene de cooperare teritorială (GECT), la fel ca în UE, și a Grupării pentru cooperare euroregională (GCE) a Consiliului Europei;

10. constată că Ucraina ar putea fi prima țară din cadrul Parteneriatului estic care să finalizeze negocierile privind Acordul de asociere și că Parteneriatul estic oferă șansa de a adânci relațiile dintre UE și Ucraina. Pentru punerea în aplicare la nivel subnațional a inițiativei privind Parteneriatul estic trebuie abordate următoarele chestiuni în cadrul lucrărilor platformelor tematice:

— descentralizarea și reformele administrative;

— consolidarea capacităților autorităților locale și regionale și ale administrațiilor acestora;

- dezvoltarea unor forme de cooperare durabilă cu autoritățile locale și regionale ale țărilor partenere, precum și cu asociațiile naționale ale autorităților locale ale acestora;
 - susținerea proiectelor transfrontaliere locale și/sau regionale;
 - promovarea programelor de consolidare a încrederii, încurajarea schimburilor culturale, educaționale și de cercetare și cooperarea prin înfrățire pe o gamă largă de aspecte privind justiția, libertatea și securitatea, inclusiv problemele legate de migrație;
 - împuternicirea administrațiilor locale și regionale să participe la proiecte și contacte internaționale/europene;
11. așteaptă cu interes punerea în aplicare a noii etape a Planului de reformă administrativă ucrainean, cu accent deosebit pe competențele autorităților locale și regionale, pe descentralizarea fiscală și pe reforma teritorială. Înțelege că procesul de descentralizare din Ucraina rămâne deficitar și sprijină, prin urmare, consolidarea capacităților administrative și buna guvernare din această țară, punând accent pe următoarele chestiuni:
- alinierea deplină a legislației ucrainene la Carta europeană a autonomiei locale;
 - lărgirea competențelor autorităților locale și regionale;
- administrația regională ca nivel semiindependent al guvernării;
 - promovarea independenței financiare a administrației autonome locale și regionale;
12. subliniază importanța dezvoltării democrației, bunei guvernări și stabilității, precum și a cooperării dintre partenerii de la nivel local și regional. Dezvoltarea democrației locale ar trebui să se concentreze asupra consolidării pluralismului, a libertății de exprimare și a mass-media, precum și asupra protecției drepturilor minorităților. Este necesară finanțarea suplimentară a programelor-pilot pentru dezvoltare regională, care au în vedere necesitățile locale în materie de infrastructură, capital uman și întreprinderi mici și mijlocii, după modelul politicii de coeziune a UE;
13. evidențiază faptul că CoR joacă un rol important în diseminarea experiențelor și bunelor practici (inclusiv prin instrumentele TAIEX și SIGMA și alte proiecte bilaterale) în rândul autorităților locale și regionale din Ucraina, în vederea susținerii unei administrații publice locale și regionale finanțate corespunzător, mai bine administrate și mai responsabile, care să acționeze în spiritul transparenței, incluziunii și eficienței;
14. salută faptul că turneul final al Campionatului European UEFA din 2012 va fi găzduit în comun de Polonia și Ucraina și subliniază oportunitățile de cooperare regională care se deschid prin acest eveniment.

Bruxelles, 2 decembrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

